

Kazalo	UVODNE BESEDE	3
	Zgodovina je pomembna	3
	Vaše misli ob 115 letnici PD Šoštanj	4
	ZGODOVINA ORGANIZIRANEGA PLANINSTVA V ŠOŠTANJU	7
	DRUŠTVENE TISKOVINE	19
	Skoraj četrto stoletje Planinskega Popotnika	20
	Naš koledarček	24
	ZGODILO SE JE V LETU 2018	33
	PD Šoštanj v letu 2018	33
	Društveni prostori v Vili Lučka	35
	Skupščina PZS 2018 v Šoštanju	37
	Delo mladih planincev 2018	38
	Tabor mladih planincev Podpeca 2018	39
	Mednarodno planinsko orientacijsko tekmovanje v Makedoniji	40
	Z novimi idejami ustvarjamo čudovita srečanja	41
	Mlajša planinska skupina OŠ KDK	42
	Starejša planinska skupina OŠ KDK	43
	Planinske poti PD Šoštanj	44
	Zemljevid s potmi PD Šoštanj	45
	Delo markacistov v letu 2018	47
	Poročilo vodniškega odseka za leto 2018	48
	Analiza vodniških aktivnosti	49
	Fotogalerija izletov 2018	50
	Naše poti . . . Tabori za odrasle planince skozi čas.	54
	Planinski tabor 2018 – Prokletije, Albanija	58
	Analiza ankete udeležencev tabora v Albaniji	61
	»A si ti ja nor« ali »50 odtenkov zelene«	62
	Čudovita tura na Vogle ter Malo Zelnarico v Julijskih Alpah	64
	Klic na pomoč	66
	Sekcija Zlatorog v letu 2018	72
	Družinski planinski tabori PD Šoštanj (sekcija Zlatorog)	73
	Sekcija Gaberke	75
	NZ Smrekovec – pogled nazaj in naprej	76
	Šaleški alpinistični odsek, alpinizem in športno plezanje v Šaleški dolini	78
	POGLED V LETO 2019	81
	Vrste članstva, zneski članarine, članske ugodnosti in zavarovanja	81
	Plan aktivnosti PD Šoštanj za leto 2019	84
	Opisi izletov	86
	Priporočila za varnejše pohodništvo in planinarjenje	94
	Priporočila za varnost na zelo zahtevnih planinskih poteh	95
	Turno kolesarjenje	96
	Turno kolesarski odsek	97
	Opisi turno-kolesarskih izletov v letu 2019	98
	Priporočila za turno kolesarstvo	99

UVODNE BESEDE

Zgodovina je pomembna

Letos mineva natanko 115 let od ustanovitve šaleške podružnice Slovenskega planinskega društva v Šoštanju, katere delo po drugi svetovni vojni nadaljuje Planinsko društvo Šoštanj. Letnica 115 je številka, ki vzbuja strahospoštovanje ter občudovanje vseh akterjev društva, vse od ustanovitve do danes, ki so se trudili ter poskrbeli, da je društvo preživelo kljub mnogim težkim obdobjem. Predvsem med drugo svetovno vojno.

Od mlajših generacij dandanes vse prevečkrat slišimo, da jim sploh ni pomembno, kaj se je dogajalo v preteklosti, pomembna jim je samo prihodnost, kaj bo jutri in kaj pojutrišnjem. Gledano na gospodarstvo in ekonomijo je tovrstno razmišljanje vsekakor na mestu in razumljivo, vendar vsi prevečkrat pozabljamo, da je poznavanje zgodovine ključnega pomena. Zelo žalostno je, da marsikdo ne pozna niti osnovne

zgodovine lastnega kraja, njene infrastrukture, danosti in prednosti, možnosti za rekreacijo itd., zato potem posledično tudi ne zna ceniti tega, kar ima. Treba je vedeti, da je ustrezno poznavanje zgodovine, pa naj bo to zgodovina lastnega kraja, družine ali države, koristno vsem nam, saj nam širi obzorje, predvsem pa nas spominja na storjene napake v preteklosti, ki jih ne želimo več ponavljati.

Pred vami je posebna izdaja Planinskega popotnika, ki je tokrat vsebinsko bolj bogata kot sicer. Ob 115 letnici smo za vas pripravili nekaj dodatnih vsebin, vezanih predvsem na zgodovino društva. Verjamem, da bo zanimiv za marsikoga. Ob tej priložnosti bi se rad zahvalil uredniškemu odboru Planinskega popotnika 2019 – Andreji Štumberger, Bojanu Rotovniku ter Primožu Grudniku, ki so opravili izjemno delo in naredili publikacijo, ki jo bodo brale še mnoge generacije.

Največja zahvala gre

seveda vsem vam, članom in simpatizerjem društva, ter vsem podpornikom, ki ste zaslužni, da Planinsko društvo Šoštanj obeležuje tako častljivo obletnico, s katero se lahko pohvali le malokatero društvo v Sloveniji. Pred nami je zelo pestro leto, zato vljudno vabljeni, da ga preživite v naši družbi. V letu 2019 vam in vašim najdražjim želim vse dobro. Kjerkoli že boste postopali, naj bo vaš korak varen!

*Jure Grudnik
predsednik PD Šoštanj*

PLANINSKI POPOTNIK je interni časopis Planinskega društva Šoštanj. Izhaja enkrat letno, je brezplačen, prejema pa ga člani PD Šoštanj. | **Uredniki:** Andreja ŠTUMBERGER, Bojan ROTOVNIK, Primož GRUDNIK | **Fotografije so prispevali:** avtorji posameznih prispevkov ter drugi člani društva | **Lektoriranje:** Petra ŠTUMBERGER | **Oblikovanje, prelom, tisk:** MEDIA CENTER, Marko Gorjup s.p., Število izvodov: 300 ISSN: 1581 - 5714 | Številka 27; Letnik 24; 23. januar 2019 | Izdajatelj: Planinsko društvo Šoštanj, Koroška cesta 13, 3325 Šoštanj. Za Planinsko društvo Šoštanj: Jure Grudnik, predsednik.

Članki v Planinskem popotniku niso honorirani. Vse napake so namenjene pozornim bralcem. Planinski popotnik spada med proizvode turistične propagande in informativne publikacije.

Vaše misli ob 115 letnici PD Šoštanj

Župan Občine Šoštanj, Darko Menih

Biti z naravo, jo gledati in se z njo pogovarjati je resnična sreča.

(Lev Nikolajevič Tolstoj)

Planinsko društvo Šoštanj je najstarejše, a tudi med najštevilčnejšimi in najaktivnejšimi društvi v občini

Šoštanj. Marsikdo pozna delo društva kot organizatorja planinskih pohodov in izletov, vendar je njihovo delo veliko več kot to. Planinsko društvo Šoštanj ureja blizu 90 km planinskih poti. Vsak, ki jih uporablja, lahko potrdi, da so odlično urejene in natančno ter pregledno markirane.

Ni veliko društev, ki imajo med svojimi aktivnimi člani tako pestro generacijsko strukturo: od najmlajših do najstarejših občanov. Zgledno skrbijo za podmladek preko planinskih skupin v vrtcu in šoli, odlični so na planinskih tekmovanjih, zelo aktivna je tudi sekcija starejših planincev. S tem dokazujejo, da je planinarjenje primerno za vsakogar, saj lahko

težavnost pohoda ali ture vsak prilagodi svojim željam oziroma sposobnostim.

Občina Šoštanj z društvom odlično sodeluje. Vsako leto ob občinskem prazniku skupaj pripravimo pohod na najvišji vrh občine – Smrekovec (1577), kar je ena najbolj obiskanih prireditev. Občina zagotavlja društvu prostore v vili Lučka, ki so jih člani sami uredili in zelo aktivno z ogromno prostovoljnimi urami pomagali pri prenovi objekta, za katerega zdaj, skupaj z drugimi društvi, tudi zgledno skrbijo.

Iskrene čestitke ob častitljivi obletnici in varen ter zanesljiv korak na vseh vaših poteh.

*Darko Menih, prof.,
župan Občine Šoštanj*

Predsednik Planinske zveze Slovenije, Jože Rován

Vgore zahajam že od mladih nog, največkrat peš, pa tudi s kolesom in s turnimi smučmi. In če se le da s prijatelji, povezale so nas ture in tabori v planinskem društvu. V društvu so nas naučili vsega, kar je potrebno za varno obiskovanja gora, občutili smo tudi zadovoljstvo prostovoljnega dela.

Planinsko društvo Šoštanj je eno izmed takšnih društev, saj na temeljih svoje bogate tradicije goji široko paleto osnovnih planinskih dejavnosti. Pričenja pri najmlajših, organizira ture in tabore, ureja poti, skrbi za usposabljanje članov, iz njegovih vrst izvirajo

tudi alpinisti in športni plezalci ŠAO. Ob takšni široki paleti društvenih dejavnosti se društvu ni potrebno bati za prihodnost.

V Planinsko zvezo Slovenije pa so včlanjena tudi manjša društva, kjer pogosto ni dovolj strokovnih kadrov za razvoj nekaterih dejavnosti, zato velja združiti sile s sosednjimi društvi. V takšnih primerih si želimo, da številčna društva, kot je PD Šoštanj, ponudijo pomoč svojih strokovnih kadrov. Po drugi strani pa so izkušeni člani PD Šoštanj seveda še kako zaželeni v organih PZS.

*Jože Rován
predsednik PZS*

Ravnateljica Osnovne šole Šoštanj, Majda Završnik Puc

Z roko v roki po planinskih poteh

Stara modra misel nas uči, da šola ni vse, je pa začetek vsega. Skozi vzgojo in izobraževanje šola kot inštitucija učence vodi do kakovostnega in trajnega znanja ter jim pomaga pri osebnotnem oblikovanju in aktivnem vključevanju v družbo. Vsaka slovenska šola je vpeta v življenje in dogajanja v svojem kraju. Tako se tudi pri nas v Osnovni šoli Karla

Destovnika-Kajuha trudimo, da imamo odprta vrata za sodelovanje z vsemi društvi in organizacijami v naši občini oziroma v dolini, ki pomagajo vzgajati mladega človeka.

Poleg znanja je eden izmed pomembnih ciljev naše šole tudi privzganjanje spoštovanja do kulturne in naravne dediščine. Nabiranje znanja ni samo v šolski učilnici, ampak tudi v naši okolici, naravi. Spoznavanje narave, rastlinja, živalstva lahko naši učence še dodatno poglobljajo preko šolskega planinskega krožka, v katerega se lahko vključujejo učenci od 1. do 9. razreda. Tako z mentorji in planinskimi vodniki vašega društva spoznavajo naše planine, se učijo o varnih in nevarnih poteh, o sreči, ko skupaj kot skupina osvojijo vrh. Kot skupina

se podajo tudi na tekmovanje Mladina in gore in uspešno dokazujejo svoje znanje. Vsako leto skupaj s člani vašega društva uspešno izpeljemo šolske pohode.

Več med Planinskim društvom Šoštanj in šolo obstaja že zelo dolgo in bo ostajala še naprej kot pomemben člen pri vzgoji naše mladine.

Na tem mestu bi se rada zahvalila za vso dosedanjo sodelovanje in pomoč pri izvedbah naših pohodov. Seveda Planinskemu društvu Šoštanj čestitam za tako visoki jubilej, članom pa želim še veliko lepih in nepozabnih vzponov tudi skupaj z našimi učenci in mentorji.

*mag. Majda Zaveršnik Puc,
ravnateljica OŠ
Karla Destovnika-
Kajuha Šoštanj*

Ravnateljica Vrtca Šoštanj, Milena Brusnjak

Spoštovani! Strokovni delavci vrtca, si v Letni delovni načrt zastavimo številne dodatne in obogatitvene dejavnosti Kurikula. Pri izvedbi le teh, smo zelo ponosni na dolgoletno in plodno sodelovanje s Planinskim društvom Šoštanj v okviru najrazličnejših vrtčevskih prireditev kot so: Šport – špas, pohodi v neznanu, orientacijski pohodi.....

Pod vodstvom odličnih vodnikov iz društva in mentorice Planinskega krožka v vrtcu Šoštanj Jožice Malus, se otroci že v predšolskem obdobju seznanijo z osnovami planinarjenja. Aktualne vsebine kot so: spoznavanje planinske

opreme, planinskega dnevnika Mladi planinec, najrazličnejše planinske literature, oznakami poti, zemljevidom.....povezujejo s planinskimi izleti skupaj s starši v bližnjo in daljno okolico: Trška pot, Golte, Gora Oljka, Mrzlica, Klemenča jama.....Seveda ob tem ne manjka veselja, zabave ter raznih planinskih iger in pesmic. Pri tem se spletajo pozitivne in ustvarjalne vezi, ljubezen do narave, pohodništva in planinarjenja, kar je temeljna naloga planinskega krožka v vrtcu.

Ob obletnici vam iskreno čestitamo in se veselimo nadaljnega sodelovanja.

*Mag. Milena Brusnjak,
ravnateljica Vrtca Šoštanj*

Predsednica Savinjskega MDO PD, Manja Rajh

Planinsko društvo Šoštanj – Savinjski meddruštveni odbor planinskih društev

Prepoznavnost meddruštvenemu odboru dajejo društva, ki so vanj vključena. Planinsko društvo Šoštanj je njegov pomemben člen.

Ko slišim ime Planinsko društvo Šoštanj, pomislim, da njihova dejavnost že dolgo ni več le organiziranje planinskih izletov in skrb za planinske poti. Poseben pečat dajejo društveni dejavnosti mladi planinci, ki se organizirano vključujejo tudi v preživljanje prostega časa na planinskih taborih, ki jih že več kot 30 let tekom poletnih počitnic organizira Odbor mladinskih odsekov našega meddruštvenega odbora.

Še ena dejavnost posebej označuje Planinsko društvo Šoštanj, in sicer vključenost v naravovarstveno zvezo Smrekovec, ki je prejemnica diplome Angele Piskernik v letu 2017.

Seveda si želim, da bi bilo vodstvo društva bolj angažirano v meddruštvenem delu, vendar so z razdrobljenostjo in ustanavljanjem mnogih manjših občin društva postala preveč zaprta v svoje meje in večinoma sodelujejo le z okoliškimi društvi.

Predvidevam, da bi bila angažiranost v meddruštvenem odboru večja tudi takrat oz. v primeru, če bi bilo članic manj.

V tem letu veliko pričakujem od sodelovanja pri obnovi planinske poti XIV. divizije, ki

poteka po terenu, kjer je društvo skrbnik poti, in organizacije ter izvedbe srečanja planincev Savinjskega MDO PD, ki bo zadnje soboto v mesecu maju letos.

*Manja Rajh,
Predsednica*

*Savinjskega meddruštvenega
odbora planinskih društev*

Občina Šoštanj

**Podpornik
PD Šoštanj**

ZGODOVINA ORGANIZIRANEGA PLANINSTVA V ŠOŠTANJU

Vir: Digitalna knjižnica Slovenije - dLib.si ter arhiv PD Šoštanj (kjer ni drugače navedeno)

Hotel Avstrija
(arhiv Vlada Kojca)

Slovenska turistika.

Kmalu po ustanovitvi „Šlov. plan. društva“ pod desetimi leti, osnovala se je na Šoštanskem ševniškem področju, katere delovanje se je razširilo po vsem slovenskem delu naše države. Ta je bil mnogo posebej in tedaj osmenjena področja ni mogla delovati tako, kakor bi rada, karavt enajst se je morala na najvažnejšo točko našega planstva, na prekrasno Ševniško planino. Posledičnost naših planističnih krajev od osnove področja bila je značilna ovir nepopolna in vsehstranskega delovanja — Ker pa je bil drugod po tujih naših domovini dovolj dela v turističnem smislu, moralo se je začetni misli v ustanovitvi novih področja. Vsestranskega „Šlov. plan. društva“. Pred leti vzklik je „Področje področja“, delujoča na vseh straneh Polje in območje Koroške, pred kratkim pa se je ustanovila „Ševniška področja“, kateri bodo delovali v slovenskem območju glavnih.

Ustanovni šted „Ševniška področja Slov. pl. društva“ se je vrtil 3. oktobra 11 v Šoštanju. V dvanajstih hotelu „Avstrija“ stalo se je leti dan lepo število planincev in prijateljev naših krajev naše naše bogate domovine. Prišli so na posej ševniških področja, ki je v življenju področja svoje najmlajše stranke. Videli smo med naravniki skoraj vse možno inteligenco Šoštanjkega kraja, nje na čelu župan gosp. Ivan Voljak, četini poslanec, novinar itd.; zastopniki so poslali Valentin, Meličič, Radičič, Malinjški dolina itd. Tudi naši Koroški ni manjval, kajti prihajal je v srce planincev naših naših planincev, tajnik „Ševniška področja“ g. Kuzle in Doljak.

Ševniško področje sta med drugimi tudi našega načelnik g. Kozek in tajnik g. Španec. Priljubljen je na v krog planincev tudi znači poslanec g. Bogušič Voljak, predsednik akademičnega društva „Slovenija“ na Dunaju.

Šled jastvoril g. Kozek, povzrajajoč našemu planističnega društva v osnoveni in narodno-planističnega osira. V naših krajev radi prihajajo naši kar prevažno teh krajev gostoljubno osnova našega pod svoj krov. So sicer znatni ljudje, ki bi radi vzpostaviti posej lepe naše domovine, ali ti namaj velike vzpira. Ko si naš planstvo prebivalci bili naševani, potem bi se ljubili gostovi ljudi. Kuzlogi, ki so „Ševniška področja“ dovredli do tega, da se naša svoj nova področja, so dovolj takrat. Nato prihajali v imenu „Ševniška področja“ vse naravniki ter bili mnogo uspeha našim našim študi.

* Ševniško planistično društvo se je postavilo v osnove.

Sprejelo se se sledeče točke soglasno:

a) Nova področja se osnovali;

b) kje sedel je v Šoštanju in imenovanje „Ševniška področja“;

c) Sprejeto se se sledeče prenesenja prava „Ševniška področja“.

Področje je takoj pristopilo 21 članov, drugi so se imenovali, da to kmalu steno.

Velikot odpora imela je sledeči ljudi: soglasno se zavzelo predsednikom g. Ivan Koropec, odlični, blagajnikom g. Kozek, o kr. notar; tajnikom gosp. Ivan Lukman, odlični, in odbojnikom g. dr. Franjo Mayer, odlični.

Živčno se je razpravljalo o bodočem delokrugu in delovanju. Določilo se je, katere pote je namore markirati, na katerih od „Ševniška področja“ znamenitostih poti je markiranje prenoviti, kje se razpikljajo nove spomeniške kraje itd. „Ševniška področja“ prejeti svoj posej vse, kar je steno in imela v delokrugu nove področja.

Sprejelo se predlog g. Rajtlerja, da se priredi izlet na Ojstrino, in osno, da mogoče o Sv. Petru in Pavlu, ko tudi „Ševniška področja“ imela ta. G. Rajtler bo takrat obratni potrebo pijačo.

Škole se prične skupno posetiti Mestrsko kolo.

V imenu „Ševniška področja“ govori je g. Kuzle. V jedrnatem daljšem govoru našel naša je naravniki na prave turistike „Ipsa boji po naravi“ je dejal, „so človeku velika vrednost; oni so naš krepilo po naravnem delu. Na po naših ostah od gostine do gostine naj bodo spehodi, ampak po naši naravi, slesti po gostoljubni gostini trgovih in po slih naravnih velikanov. Tudi naj v naravo in na visoke gube! Kdor pravi, da nato ni čim planističnega društva, kar si naši, naj si naših naravniki, ki bodo naša hodil v planine včas obličen razglod, naj srečni štati planistični znak ter pri planice planističnega društva, sam je naj naš planice društva. V dolinah je dim in pešč, na hribih pa krepilo, udar znak. Nova področja naša se krepilo razvija in čvrsto deluje!”

Novostrojensku predsednik „Ševniška področja“ gosp. Koropec nam je Rajtler, povzrajajoč našemu planističnega delavnost za vse dobro in pravo.

Naravnemu potopiscu g. Bogušič Voljak, vsehstranske in predsednik „Slovenija“ na Dunaju naravniki g. Kozek, na kar je o letini besedami g. Voljak govori „Ševniška področja“. Med drugimi je tudi pravi, kako se je včas z nekaterimi študi, ki so bili obratni od lepota naše domovine.

Navedeno sprejeti bil je tudi govor gosp. Koropec.

„Ševniško smo zopet krepilo krepilo naprej v delovanju na našo domovino. Ustanovili smo si društvo, osnova področja društva, katere delo se ne bo vrtilo v naših sobi, ampak naša v pravi naravi. Naša področja boje dostaviti svetu, da lepi kraji v Ševniški dolini, nje obkrožajo naši hribi, tako le na Slovenskem, ampak da smo tudi mi Slovenci njih gospodarji. Da se je nova področja osnovala, gre prva hvala našim sosedem „Ševniški področja“, s katero delimo včas v sliki ševniški. Prosimo zastopnike „Ševniška področja“, naj nam ostanejo tudi poslej zakoniti, kajti mi smo le gostinci ter potrebujemo našim našim svetovalcev.

Ko se je obkrožati del študi zaključilo, so se naravniki že dolgo časa zabavali ob petje našega pevskega zbora. Ševniškega kvarteta in našega zbora — slesti je naša rdeča lip glase našim — ter ob zabavnem razgovoru. Tudi g. Kuzle na glasovni, citra, goši in kitari je bila tozorna.

Dolgi so sledeči podčvori:

Ljubljana. Vse našim našim ustanovnega študi „Ševniška področja“ iskreno podčvori. Naj se nova področja krepilo razvija v čast in korist naše domovine. — Ustanoviteljem krepilo planistični podčvori.

Orodni odbor „S. p. d.“

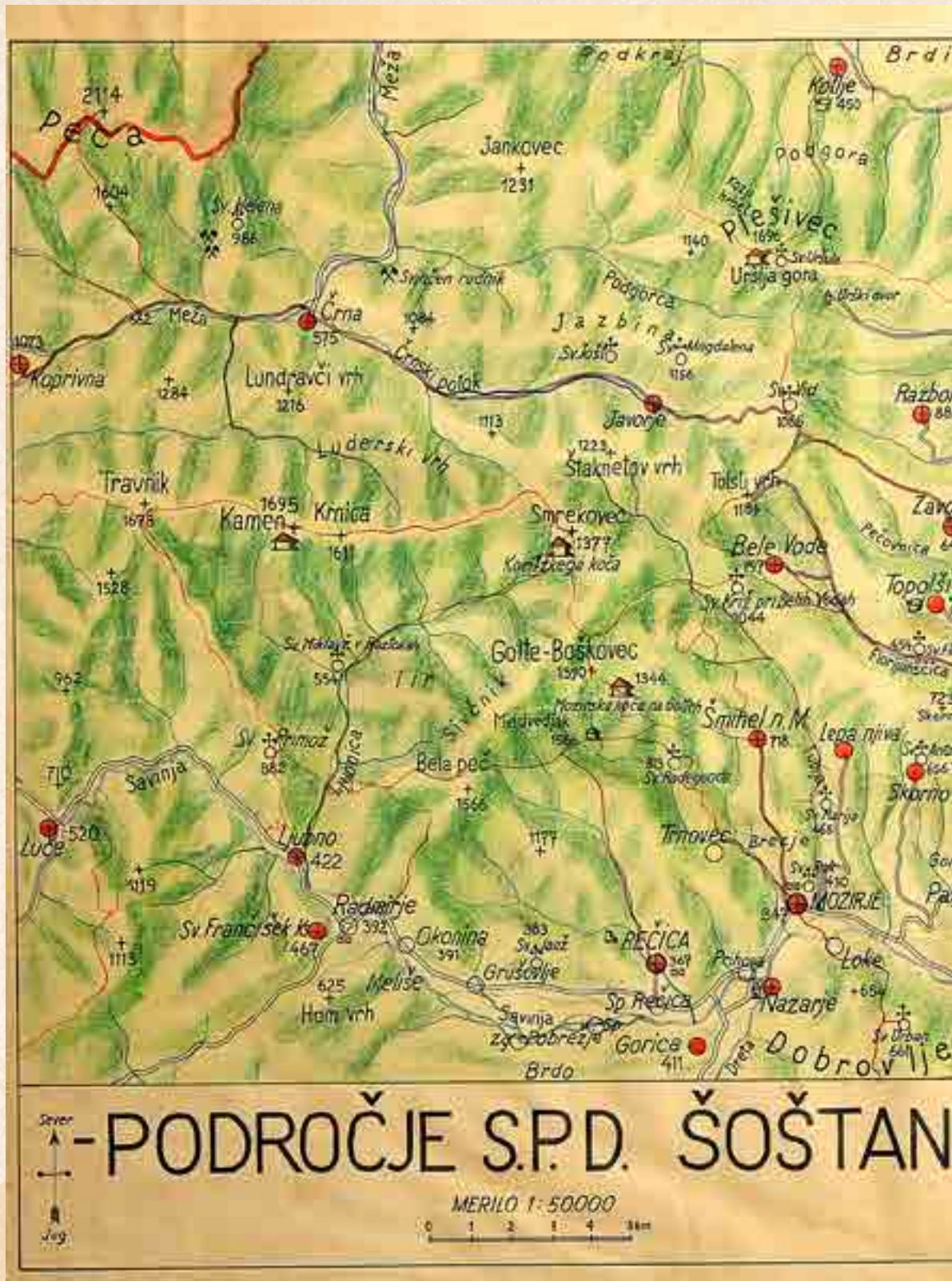
Ruša. Priročni podčvori naša najmlajše hčer „Šlov. plan. društva“ in naša svojo sosedo naša najmlajše študi — Priročni planistični podčvori!

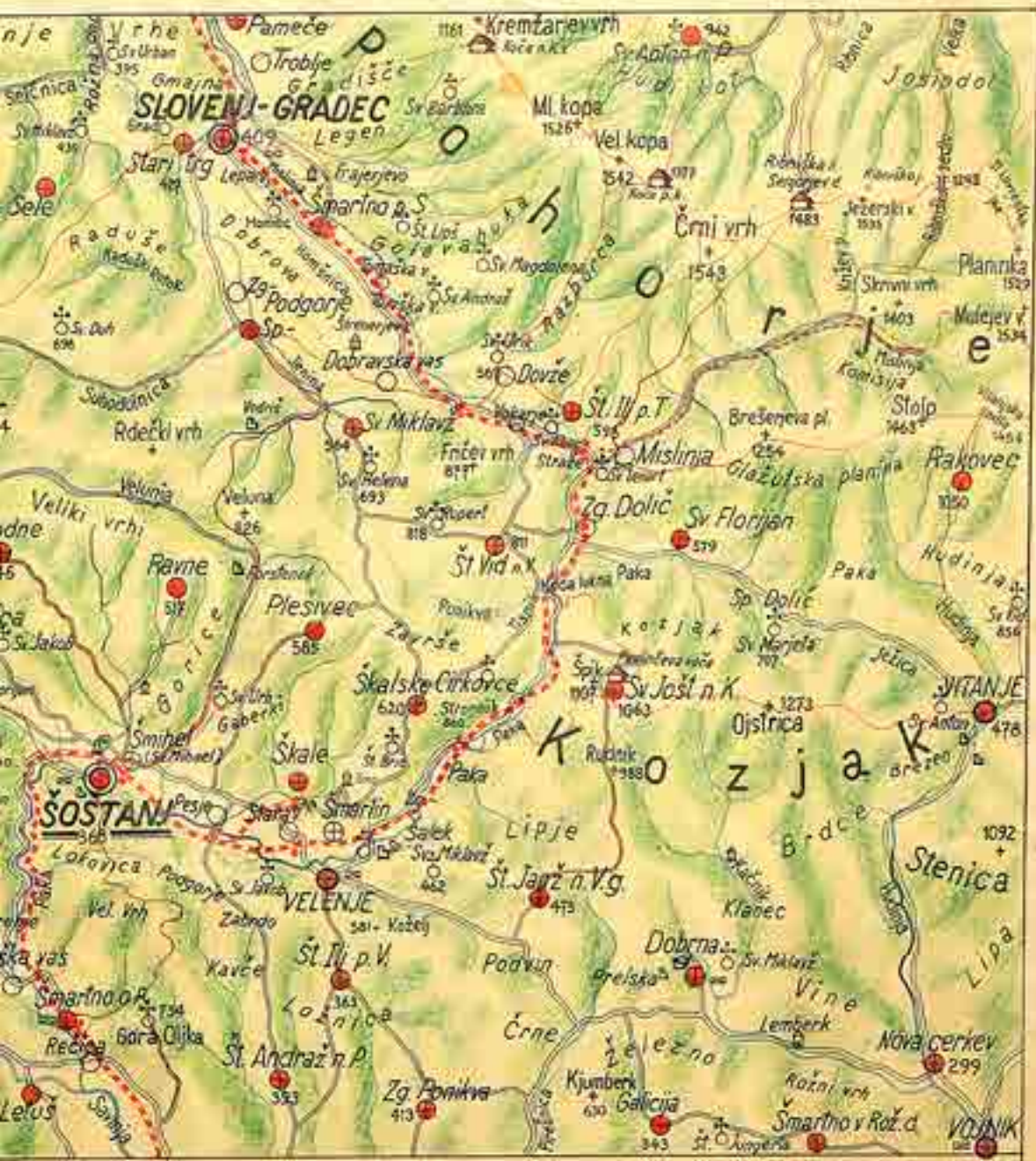
Področja podčvori. Serec, tajnik. Goranjigrad. Novo ustanovljeni podčvori študi krepilo govorniki število

Leo Kabil, Verbič, Urbas, Božič

Novo ustanovljeni „Ševniška področja“ naši mi našim naše uspeha pri našem delovanju. Boli naša krepilo branik naše domovine je prebivalstva naših naših krajev! Prosimo študi, da bodo vse našim našim študi študi in naši včas naše študi študi — podčvori novo področja „Šlov. plan. društva“.

— ij. —

J-

	župnija in šola		planinska koč		železnica s postajo
	župnija		grad		ceste
	šola		razvalina		planinska pot
	kraj		kopališče (zdravilišče)		reka potok
	podružnica		pošta		vrh
			drž. meja		

Zemljevid območja delovanja Šaleške podružnice Slovenskega planinskega društva, izdan pred II. svetovno vojno. Original hrani PD Šoštanj.

Jugoslovan

Ljubljana, torek, dne 26. maja 1931

Razgledni stolp na Špiku (Kozjaku)

Šoštanj, 22. maja.

Ce občuduješ prekrasni razgled z Goll, Smrečkova ali Urške, se ti dobro vtisne v spomin pogorje, ki se z ostrim, zobčastim grebenom jasno odraža od vzhodnega neba in visoko dviga iz morja obkrožajolih ga zelenih bošmov in dolin. To pogorje je Vitanjska goraska vrsta. Po zgradbi tvori podoljšek južne Karavanke skupine (Stol, Košuta, Oliveva), se pri Sv. Uršuli nastanja na zaključek severne skupine Karavank (Kepa, Obir, Peza) in se potem v toku razeza preko Konjške gore, Roča in Dosaške gore proti Varabinski ravnini. Na severu ga čuva mogočni hrbet Pohorja, od Savinjske doline pa ga loči ponitno vinorodno gričevje od Gore Orljke do Kljumberga južno od Doberne. Štiri dolinice z lepimi cestami ga obkrožajo in mu dajejo obliko štirikota: ob Paki Mislinje—Velenje, mimo št. Janča na Vinski gori Velenje—Doberna, ob Hušnji Nova cerkev—Vitanje in odtoč mimo Sv. Florjana ter Spodnjega in Gornjega Dolšča nazaj proti Paki. Najvalnejša izmed vseh je dolina Pake, po kateri teče tudi železnica Dravograd—Celje in katera dolina se pri Setu nad Velenjem razširi v Šaleško dolino z glavnimi naselji Šoštanj in Vele-

nje. Mem Spodnjim Dolštem in Selom, kjer se Paka z muko preriva po ostri strugi, ki počez prereže ta predele Karavank, je soteska mestoma jako divja in romantična. Na tem mestu leži svojčas dobro obiskana podzemeljska jama, nazvana Huda luknja.

Radi obilice komunikacij in bližine večjih naselij ter zdravilišča Doberne je Kozjak, kakor se imenuje najzapadnejši del Vitanjskega pogorja, od turistov dobro obiskovan. Ceravno je najvišji vrh tega pogorja Ojstrica (1273 m) precej višja od Špika nad Kozjakom (1107 m), vendar privablja zadnji skoro vse izletnike k sebi, ker se neposredno pod njegovim vrhom nahaja fara, kjer Sv. Jož in vrli župnik koroški rojak Miloš Čarl paseta po vsem Kozjaku raztresene ovčice. Tu je tudi cerkvena gostilna, kjer ti z jedajo in pijačo dobro postrežejo. Na Špik vodijo od vseh strani polne poti. Najbližji sta z železniške postaje Paka in Spodnji Dolš, od koder imaš do vrha poldrugo uro. Š Špika imaš krasen razgled po Pohorju, Karavankah, Kamniških planinah in južnoalpejskem gričevju; da bo razgled tudi proti vzhodu prostejši, je dala šaleška podružnica SPD, v čigar področje spada ta postojanka, ob velikušnji podpori gospoda župnika Čarča, ki je podaril potreben les, postavil na njem 10 m visok razgledni stolp. Z delom se bo pričelo takoj. Otvoritev bo najbolje v nedeljo, dne 14. junija 1931. Že sedaj vabimo k tem lepem planinskem slavlju vsa ekološka planinska društva in vse ljubitelje narave.

A. F.

Jugoslovan

Ljubljana, sobota, dne 20. junija 1931

Otvoritev Čarlovega razglednega sto pa na Kozjaku-Špiku

Šoštanj, den 18. junija.

V nedeljo 14. t. m. so ob številni udeležbi domačini in izletnikov otvorili in blagoslovili razgledni stolp na Paškem Kozjaku (Špiku 1107 m), ki ga je dala postaviti šaleška podružnica SPD v Šoštanju. Stolp je blagoslovil domači gospod župnik, ki je v svojem lepem govoru pozival navzoče, naj čelste posejajo to lepo razgledno tačko, da od tukaj spoznavajo krasoto slovenske zemlje in jo vzljubijo. Načelnik šaleške podružnice SPD Luce Koritzky je v svojem pozdravnem govoru poudarjal naklonjenost domačega gospoda župnika planinstvu, ki je za stolp podaril ves potreben les, radi česar je odbor podružnice soglasno sklenil, da se v priznanje njegovih zaslug imenuje na Špiku postavljeni stolp Čarlov stolp, kar so vsi navzoči z glasnim pritrditvijo sprejeli.

Slovesnosti so se udeležili tudi učelnik SPD v Celju sod. sv. Tiller ter nadzornik podružnic SPD sod. sv. Dr. Senjer iz Maribora, ki sta v svojih govorih naglašala, da je šaleška podružnica SPD v Šoštanju v zadnjem času zelo delavna, ker gradi tudi planinsko kočo na Smrečkovcu (1377 m) in s tem odkriva lepoto naše zemlje med Pohorjem in Savinjskimi alpami, kateri predele je bil do sedaj izredno občinstvu promeno znan, dasi bi radi svoje lahke pristopnosti, bližine prometnih zvez ter lepega razgleda z njegovih vrhov bil vreden večje pozornosti. Po pogovorih se je vršil ogled stolpa, ki je 10 m visok ter pripristo, toda trdno zgrajen. Z njega se odkriva očesu na vse strani prost razgled, kar poprej s planote radi drevja na vzhodni strani ni bilo. Žal se bilo to nedeljo daljine zastrie v sive tančice, predznanilke silovitega neurja, ki se je naslednjega dne razdivjalo po teh krajih. Po slavnosti se je razvila med domačini in izletniki oca prisrčna, domača in nepripriljena zabava... ki je mogla le na planinah, kjer se človek otrusa tesnega življenja v mestu, kjer mu čisti zrak in solnce okrepiča telo in dušo, kjer ga zavest premaganih ovir in naporov navda s pogumom in vero vasa, kjer odpadejo zdražbe, vse tiste razlike, ki nas v mestih ločijo v stanove in skupine, da spet postanemo ljudje, želeči biti drug drugemu bratje in sestre, vsi enako hrepeneci po solcu in lepoti.

Novi dom na Smrekovcu

Šoštanj, 31. avgusta.

V nedeljo bo zavel Smrekovec novo življenje. Zbral bo k otvoritvi svojega novega planinskega doma trumo prijateljev iz Šaleške doline in gotovo tudi še iz drugih krajev. Saj vemo že dolgo, da je Smrekovec ena najlepših naših planin, vabljuje ne samo v poletni sezoni zaradi prekrasnega razgleda po Šaleški in Savinjski dolini, marveč tudi pozimi, zaradi ugodnih

snehiše. Ali sameval je, dokler mu ni dvignila slovesa Šaleška podružnica SPD, ki je slednjač izvršila tudi svoj najlepši načrt: zgradbo lične planinske koče.

Svečanost na Smrekovcu bo v nedeljo dopoldne ob 10. otvorjena s sv. mašo na prostem, nato bo koča blagoslovljena, po pozdravnih nagovorih pa se bo razvilo planinsko rajanje. Izhodišče na Smrekovec je iz Šoštanja. Zveze z vlakom so ugodne. Ali rananji udeleženci naj prispejo v Šoštanj že v soboto, kjer prenočijo. V nedeljo zjutraj ob 4. bo skupni pohod iz Šoštanja na Smrekovec. Da bo vsa prireditev vesela in zelo lepa, bo vnaprej pritrđil vsakdo, ki pozna Smrekovec in Šaleščane.

JUTRO

Ljubljana, petek 1. septembra 1933

PLANINSKI VESTNIK

GLASILO SLOVENSKEGA PLANINSKEGA DRUŠTVA
LETO 1933.
ŠTEV. 12

Koča na Smrekovcu se je — kot »Koritsky-ga kočac — (tako jo imenuje podružnično službeno poročilo) — krstila pri otvoritvi dne 3. sept. 1933 po potrjevalnega načelniku Šaleške podružnice, G. ravnatelja Lacetu Koritzkem. Blagoslovitev in otvoritev se je vrhila ob obilni udeležbi bližnjih in daljnih planincev ter prijateljev planinstva; posebno omenjamo šest članov ljubljanskega turist. kluba »Sljeme« iz Zagreba, kojega predsednik Dušan Jakšič je pri tej priliki kot dar novi koči izročil tri odeje in umetniško planinsko sliko. (Podrobno navedbe o odkritju in o darovalcih smo zaradi pillega prostora morali izpustiti. — Uredn.)

Koča leži na sedlu Roma, pod vrhom Smrekovca, požadana je s kletjo, ima v prtiličju obednico, kuhinjo, 2 spalnice s po 3 posteljami, sobo za oshrbnika, zgoraj 2 sobi s po 3 posteljami, 1 (odborovo) sobo z dvema posteljama ter skupno ležišče za 14, v potrebi tudi več oseb. V koči je napeljan volovez z imenitno gorško vodo. Oshrbovana bo koča vse leto, tudi pozimi. Njeva lega je idealna za smučanje; še to zimo se bodo pri njej vršili smučarski tečaji.

Smrekovec je najlepši viden iz Šaleške doline, od koder ima podoba stolca. Nekako na pol potozimo se vidi na samostojnem ostrem hribu Sv. Kriš in nad Belimi Vodami (1044 m) z znamenito našjo potjo. Najraje in najhitreje je Smrekovec dostopen iz Šoštanja, od koder vodi markirana pot skozi Bentflorjanski jarek do Mostnarja, nato za desno mimo Grebenška po jarku med Sv. Krišem in Belimi Vodami na sedlo Honje, nazaj proti Lukatu, od koder kreneš na levo preko potoka navgor mimo kmetij Spodnjega in Zgornjega Berložnika, do koče. Celo pot iz Šoštanja prebodi približno v 4 urah. Zelo lepa in niš daljša, tudi markirana pot pelje na Smrekovec tudi levo od Mostnarja po Lepi Njivi, kjer kreneš po 15 minutah hoje pri prvi kmetiji s kolovozna na desno v hrib, mimo več kmetij v Litajski jarek, nato na levo v romantično sošsko izvira Ljubije, končno mimo Leskoviča na cilj. — Od Mostarske koče dosepeš tu sem v dveh urah po lepi markirani poti preko Kala in dalje po Laški cesti. — Od koče vodi dalje markirana pot do sedla Kramarca, od koder se napotiš ali proti Črni (2 uri) in nato na Pece, ali na desno proti št. Vidu (2 uri) in odtod na Uršino goro.

Dom na Smrekovcu kmalu po otvoritvi
(vir: arhiv Viktorja Kojca)

SMUČARSKI DOM NA SMREKOVCCU nad Šoštanjem je postal prav priljubljena točka za smučarje iz Savinjske doline.

TEDENSKE SLIKE

PRILOGA

DOMOVINI

Leto XI.

Ljubljana, dan 14. februorja 1935.

Štev. 7.

ZGODOVINA ORGANIZIRANEGA PLANINSTVA V ŠOŠTANJU

Savinjski vestnik

Celje, sobota, 27. septembra 1952

LETO V. — ŠTEV. 35 — CENA 5 DEN

Ima vsakega oddelka, odgovorno urednik
Tomaž Blatnik, Škofljica, Celje, Praga, Ljubljana,
Ljubljana, Maribor, Ptuj, Zagreb, Beograd, Ljubljana,
pri 1000 PLAZI v Celju, Tiskarna Celje, Celje,
Celje, tiskarna 75, telefon 100, 100-
1000 200 000, telegraf 1000 1000.

GLAVNO OSVOBODILNE FRONTNE VEŠTAČNE CELJE, OKRAJEV CELJE-OKOLICE IN ŠOŠTANJU

Dom na Slemenu odprt

V nedelja, 21. t. m. je delovni kolektiv Tovarne usnja šoštanj odprl svoj planinski dom na Slemenu. Z njim je postavljeno novo oporišče za razvoj planinstva v enem izmed najlepših predelov naše domovine, v trikotju Celje—Solčava—Slovenj Gradec—Celje. Šoštanjčani so približali celjski kotlini našo korosko zemljo, severne Karavanke, veličastno Uršlje goro in mogočno razprostranjeno Pece, bajni prestol kralja Matjaža, ki se razgleduje po naši Koroski vse tja do Celovca, Beljaka, do Višarj in do Kanala. Zdaj je planincu — popotniku omogočeno, da brez skrbi premeri dolgo, a zanimivo, bogato pot od Mozirja preko Golt, Smrekovca na št. Vid na Uršlje goro in v Meziško dolino. Ta del naših gora je sicer doslej imel razvešeljiv obisk, saj je letno pristopilo na Uršlje goro in Golte blizu 20.000 planincev. Zdaj pa bodo omogočene tu lepe sredogorske ture za stare in mlado, verane in krojne ture, ki že same po sebi nudijo možnost planinske vzgoje. Geološko, orografsko, toponomastično in zgodovinsko presnimivo pogorje od Raduhe do Uršlje gore, od Golt do Pece je odprto delovnim množicam industrijskih in rudniških centrov v Zerjalu, Črni, Mežici, Guštanju, Slovenj Gradcu, Šoštanju, Velenju in Celju.

Delavski planinski dom v tej prelepi okolici moramo iskreno pozdraviti. Tudi ta dom je dokaz, da so za planinstvo po osvoboditvi nastopili novi časi. V 7 letih smo zgradili šestkrat več novih planinskih postojank, kakor v dobi med obema vojnama. Ni več nobenega delavskega centra, ki bi ne imel svoje planinske postojanke, bodisi na Primorskem, Gorenjskem, Dolenjskem ali Štajerskem ali Koroskem. Idrinja, Ajdovičina, Ilirska Bistrica, Jesenice, Skofja Loka, Zelenjki,

Kamnik, Kranj, Celje, Sevnica, Krško, Novo mesto, Maribor, Slovenska Bistrica, Ruše, revirji v Zasavju itd. To so nova vzpetišča planinske misli, ki jo nosi naše delavstvo. To je nekaj popolnoma novega pri nas, na kar delavsko gibanje v svojem težkem političnem boju pred vojno nikoli ni prišlo. Zdaj je spregovorilo tudi tu.

Delavskemu kolektivu je ob otvoritvi čestital zastopnik Planinske zveze Slovenije, tov. Prosenec, zastopniki večjih tovarn usnja, ki so pomagale pri graditvi z denarnimi sredstvi in zastopniki sosednjih planinskih društev. Dom je otvoril tajnik PD šoštanj, tov. Doliak, slavnostno besedo pa je imel

predsednik tov. Stegnar, direktor Tovarne usnja v šoštanju. Otvoritve se je udeležilo nekaj stotin planincev iz okolice, mnogo de mačinov. PD Celje pa se je s člani in zastopniki pripeljalo prav do doma z mestnim avtobusom. Mimo doma na Slemenu dri namreč lepa, dobro ohranjena avtomobilski cesta iz šoštanja na Črno. Dom na Slemenu je zato tudi pomembna turistična postojanka. Je lepo urejen in dela graditeljem v vsakem pogledu čast. Šoštanjčanom želimo pri njihovem nadaljnjem planinskem delovanju čim več uspehov.

Dom na Slemenu
(vir: arhiv Viktorja Kojca)

Planinski vestnik,
št. 06/1962

ALPINISTIČNI ODSEK PD ŠOŠTANJ

Naš alpinistični odsek deluje že drugo leto. Odmaknjenost od Savinjskih in Julijskih Alp mu otehuje delo. Toda kljub temu šteje danes odsek tri člane in pet pripravnikov, skupaj torej 8 plezalcev.

Število vzponov v letu 1961:

let. stopnja	I.	II.	III.	IV.
letni vzponi	—	2	7	5
zimski vzponi	3	4	1	—

Skupaj torej 14 letnih in 8 zimskih vzponov na vrhove.

Dejavnost alpinističnega odseka se je v lanskem letu osredinila predvsem na vzpone v stenah nad Okrešljem in dolino Vrat v Triglavu. To pa zato, ker nam je najbližja prav Logarska dolina s svojim alpinističnim odraščem Okrešljem, dolina Vrat pa zaradi tega, ker so se nekateri člani hoteli udeležiti alpinističnega tabora, ki je bil predgodaj zaklju-

čen, in so tako samostojno opravili nekaj vzponov v Triglavu.

Poleg te dejavnosti je odsek skušal, da ustanovi samostojen mladinski odsek, vendar mu ni uspelo in tako je tudi v letu 1961 ostal MO pod okriljem dejavnosti AO. Sedaj imamo dva mladinska vodnika, ki sta opravila uspešno svojo prakso, izp. Člani pa so tudi pomagali pri adaptaciji doma na Siemenu, pri markazijski dejavnosti in drugih delih, ki jih je organiziralo društvo. S strani UO PD smo bili deležni vsestranske materialne kakor tudi moralne podpore, za kar zaslužita vse priznanje tov. predsednik in tajnik, ki sta v splošno zadovoljstvo vsega članstva AO tako z interesom sodelovala.

(Predsednika tov. Stegnarja ob slovesu s predsedniškega mesta in ob slovesu iz Šoštanj AO PD Šoštanj predlaga za častnega člana PD Šoštanj.) AO je v letu 1961 prejel za nabavo opreme in dopolnitev opreme ca. 90.000 dinarjev.

AO je na občnem zboru sprejel naslednje naloge:

- vzdržali bomo kadre, ne samo alpinistične, temveč tudi mladino v MO, kjer bo bodoče žarišče AO;
 - pomagali bomo pri izvedbah predavanj in sami organizirali rednega predavanja po šolah za mladino;
 - vodili bomo izlete v planinske predele, predvsem one, ki so planirani po šolah v okviru JMT;
 - pomagali bomo pri organizaciji mladinskega tabora, sodelovali kakor doslej pri akcijah koordinacijskega odbora MČK. Drav. doline;
 - skrbeli bomo za redno izmenjavo društvene propagandne osmrice in s tem dejali članstvu obratno svoje dejavnosti;
 - pomagali bomo pri izvedbi večjih skupinskih izletov v Savinjske in močda celo Julijske Alpe;
 - udeležili se bomo turnega smuka;
 - izvedli bomo plezalno šolo in nato začeli alpinistični tečaj ter se udeležili republiškega tabora.
- Predračun za potrebe MO in AO znaša skupaj 295.000 din.
- Juže Melnik

Šaleški rudar, 28. april 1966

ŠALEŠKI ALPINISTIČNI ODSEK

Pretekli mesec se je v Šoštanju sestal iniciativni odbor za ustanovitev Šaleškega alpinističnega odseka. Odločili so se, da bo za planinsko društvo Šoštanj in Velenje deloval skupni alpinistični odsek. Z njim bodo poliveli smisel za planine in vzbudili pri mladincih ljubezen do narave. Letos bodo organizirali skupinske izlete na Klemenško planino, Uršlje goro, Raduho, Triglav, Logarsko dolino, Okrešelj, Kamniško sedlo in Ojstrico. Od avgusta do oktobra pa bodo imeli alpinistično šolo na skalah v Paki pri Velenju in Hudi luknji ter obiskali gore z najboljšimi in najbolj prizadevnimi mladinci.

PREPLEZALA SEVERNO STENO EIGERJA

Letos julija sta člana alpinističnega odseka šoštanjkega planinskega društva Dušan Kukovec in Janez Resnik (ta se je v nedeljo 7. septembra smrtno postrlel v stenah pod Okrešljem) preplezala severno steno Eigerja. Pred njima sta se živa vrnila iz te strašne stene, leta 1938 Hias Rehbüsch in Ludvig Vögel. Severna stena Eigerja je nevarna zaradi nenadnih vremenskih sprememb. Gora je visoka 4000 m in je najbolj proti severu potisnjen ledeni orjak bernskega Oberlanda v Švici.

Tričlanska naveza šoštanjkih alpinistov, v kateri so bili Dušan Kukovec, Dani Kopusar in Janez Resnik, je vstopila v steno 22. julija popoldne. Zvečer so bivakirali pod Heinterstoserjevo prečko od kočer se je Dani Kopusar vrnil s stene, ker se je udaril v košeno. Kukovec in Resnik pa sta nadaljevala vzpon preko obeh ledenikov in dalje proti vrhu. Vreme jim ni bilo najbolj naklonjeno. Zaradi vročine je padalo kamenje in ledne sveče, voda pa je bila preho skal. Po 26 urah čistega plezanja sta alpinista Dušan Kukovec in Janez Resnik dosegla vrh.

S tem vzponom pa je za slovenske alpiniste rešen »zadnji problem« v Centralnih Alpah.

B. S.

ŠALEŠKI
RUDAR

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OBČINE VELENJE

11. september 1969 - Leto V. št. 16. 69h Cena 0,50 dinarjev - Polni stroški plačata v gotovini

80-letnica planinskega društva Šoštanj

Minilo je 80 let odkar so slovenski rodoljubi 5. marca leta 1904 ustanovili Saleško podružnico slovenskega planinskega društva Šoštanj. Ustanovljena je bila kot sedmo društvo na območju današnje Slovenije. Ustanovitelji so bili učitelja Ivan Koropec in Ivan Lukman ter notar Vinko Kollek, vsi Šoštanjani. Namen društva je bil združiti ljubitelje narave, planin, gora, krepiti narodno zavest, utrjevati materin jezik v duhu slovenskih tabeov, krepiti zdravje, telesno moč in se boriti proti pomrčenjavanju.

Društvo je delovalo na področju Saleške doline, od Paškega Kozjaka, gore Ojke, Forhteneka, Smrekovca, Plečevca, Uršle gore. Z učiteljem in markacistom Ivanom Smolnikarjem so člani označevali planinske poti z napisnimi tablicami, organizirali skupinske izlete, na katerih so pohodniki odkrivali naravne lepote planinskega sveta, skrbeli za obratovanje planinske flore in favne, vzgajali mladi rod.

Zadnji skupinski izlet so tik pred prvo svetovno vojno organizirali šoštanjki planinci na goro Urško. Nato je vsic do zadnjih bojev za severno mejo (1919—1920) prenehalo vsako društveno in družabno življenje.

Ob ponovni oživitvi je bilo vanj vključenih 41 ljubiteljev gora, vendar je to število nenehno naraičalo. Leta 1929 so člani društva ustanovili odsek za zimski šport in pohode. Gojili so predvsem turno smučanje in organizirali pohode.

Leta 1931 je društvo zgradilo na Špiku, vrhu Paškega Kozjaka,

razgledni stolp, poimenovali pa so ga po graditelju tesarju Cafro v Cafrov stolp. Tega leta so izvolili člani društva novo vodstvo: predsednik je postal Luci Koritzky, tajnik Ivo Svet, blagajnik Anton Arzenšek, gospodar pa Franci Bardijan. Skupaj z ostalimi odborniki so sprejeli sklep o izgradnji doma na Smrekovcu.

Akcija je šla. Zbirali so potrebne dokumente, pridobili zemljišče, gradbeni material ter denar. Na pomoč so graditeljem priskočili vsi, kmetje Belih vod in Smrekovca so radi darovali les. Precej denarja pa so primaknili Celjska posojilnica, podružnica Šoštanj, obrtna hranilnica in posojilnica Šoštanj, šoštanjki trgovci, gostinice, obrtniki, zavodni in napredni Šoštanjani. Pri izgradnji so marljivo sodelovali prav vsi člani in okoliški kmetje. Z veliko planinsko slavnostjo so šoštanjki ljubitelji gore predali dom svojemu namenu 3. septembra leta 1933. Dom s 30 ležišči, kuhinjo, gostinico sobo in stanovanjem za oskrbnika, je bil odprt skozi celo leto. Ljubitelji planin so ga radi obiskovali. V njem pa so lahko kupili razglednice, značke in razne druge spominko. Poimenovali so ga po predsedniku društva v Lucejev dom. Zadnja oskrbnica planinskega doma na Smrekovcu pa je bila Terezija Prisan iz Morizja.

Med okupacijo so se v njem shajali in zadrževali ilegali, med njimi španski borec Božo Mravljak-Bombi, Ana Poprask s svojima hčerkama Ano in Janjo, Šoštanski fantje, Ivan Marintek ter še nekateri drugi terenci in aktivisti. Zaradi izdaje so Nemci odpeljali

oskrbnico v celjske zapore, dom pa požgali.

Društveno življenje je znova odvelo po končani drugi svetovni vojni leta 1945. Pobudnik za ponovno ustanovitev je bil profesor Hvastja. Že leto kasneje so šoštanjki planinci pripravili občni zbor, na katerem so izvolili novo vodstvo. Na čelu društva je bil Maks Dvornik, tajnica Simona Dolar, blagajnik pa Anton Arzenšek. Na tem občnem zboru so sprejeli sklep o obnovitvi doma na Smrekovcu. Kljub prizadevanjem, mnogim prostovoljnim delovnim akcijam, člani so zbrali tudi okoli 10.000,00 dinarjev, je bilo vse to premalo. Zato so se sklenili povezati s planinskim društvom Črna na Koroškem. Tako je to društvo obnovilo dom na Smrekovcu in ga predalo svojemu namenu 23. septembra leta 1951. V njem pa je sedem sob s 24 posteljami in 48 skupnimi ležišči, dve jedilnici, kuhinjo, klet, skladišče okoli doma pa je urejena okolica. Dom je dobro oskrbovan in odprt skozi celo leto.

Pred začetkom druge svetovne vojne je bila zgrajena cesta Šoštanj—Sentvid—Črna, ki je omogočila še hitrejši razvoj planinstva.

Na rednem občnem zboru leta 1951 so šoštanjki planinci izvolili za predsednika društva Andreja Siegnarja, takratnega direktorja tovarne usnja v Šoštaniu. Tajniške posle je opravljal Branko Šumer, blagajniške Anton Arzenšek, gospodarja sta bila Anton Dovlak in Viktor Kojc, markacist pa Franc Drev. Sklenili so, da bodo skupaj s drugimi ljubitelji gora zgradili dom na Slemenu. Članiso

pripravili mnogo delovnih akcij, v katerih so vsi prizadevno delali. Zelo so se izkazali delavci šoštanjke tovarne usnja. Leto dni kasneje je bil dom na Slemenu zgrajen. Na dan otvoritve, 23. septembra leta 1952, so ga poimenovali po predsedniku v Andrejev dom, društvo pa v planinsko društvo Usnjari Šoštanj.

Dom na Slemenu je sodobno opremljen in vse bolj priljubljena planinska postojanka. Zanj skrbi gospodar Anton Dovlak. Delavci šoštanjke tovarne usnja so ga sedaj obnovili in prevzeli v upravljanje. Planinsko društvo Šoštanj pa je tako svojo dejavnost umirilo predvsem na organizaciji raznih izletov in pohode po planinskih transverzalah. Po Stegnarjevem odhodu v pokoj so društvo vodili Franc Pečovnik, Franc Slavič, Janer Slatner, Viktor Kojc, Evgen Drvarič in sedaj Vinko Pejovnik.

Svojo visoko obletnico delovanja so člani društva proslavili zelo svečano v okviru Turističnega tedna, in sicer 28. avgusta letos. Na slavnostnem občnem zboru so se zbrali v kulturnem domu, podelili najzaslužnejšim priznanja, v avli kulturnega doma pa pripravili razstavo planinskih slik Jaka Copa. Poleg članov šoštanjkega planinskega društva so se proslave ob visoki obletnici delovanja udeležili še predsednik planinske zveze Slovenije, predstavniki sedanjih in drugih planinskih društev ter predstavniki družbenopolitičnega življenja Šoštanja.

Miloš Volk

Naš čas, 20. september 1984

PD Šoštanj

Slovesno ob 90-letnici

"Desetdeset let je precej dolgo obdobje, toda mine hitro in nepazno, pa naj bo to življensko obdobje nas zemljanov, ali pa obdobje društva kot je naše. Ko danes objavo spomene na ta že kar odmakljen čas in dogodke ter pregledajmo prehojeno pot, se nam zdi, da vse skupaj je ni tako daleč. Nobena izmed tistih plemeštitihaneč - rasnih, da si takšno ime castalijo, že zdavnaj ni več. Ostali pa so sadovi njihovega dela, na katerega smo danes pono-

si." 5 letni besedami je svoj govor na proslavi 90-letnice Planinskega društva Šoštanj pričel njegov predsednik Andrej Tamke, več o slavlju pa na Ispornih straneh. ■ (Foto: MM)

Naš čas, 10. marec 1994

Planinsko društvo Šoštanj

Andrej Tamke, je v nadaljevanju govora opisal življenje in delo društva od ustanovitve do danes. Poudaril je, da se lahko šoštanjski planinci s ponosom omenijo na prehojeno pot, saj je njihovo društvo kljub občasnemu metvilu in težavam precej naredilo. Med drugim so zgradili kar dve planinski koči. Prvo že leta 1934, na Šmerkovcu. Žal tej koči ni bilo usojeno dolgo življenje, saj je že deset let kasneje do tal pogorela. V tem času je tudi povsem zamrlo društveno življenje. Po osvoboditvi so se zopet zbrali šoštanjki planinci in se le z vožjo vrnemo koži dela. Enega izmed velikih rezultatov njihove delavnosti so kronali 22. septembra 1950, ko so na Slemenu, na kraju kjer se Saleška dolina prevesi v Mezliško, odprli nov planinski dom, zgrajen s pomočjo tovarne usnja iz Šoštanja. Poimenovali so ga po svojem takratnem arlo prizadevnem predsedniku Andreju Stegnarju.

Proslave, ki je bila v celoti pripravljena v planinskem smislu, za kar imata največ zaslug Jože Napotnik in Maksimiljan Korolec, prvi je imel v roki slikarski čopič, drugi pa krmito, so se poleg številnih planincev in neplanincev iz Saleške doline in širle okolice udeležili tudi najvišji predstavniki PZS z njenim predsednikom Andrejem Brvarjem na čelu. Med predstavniki gospodarskega in kulturnega življenja v naši dolini, je bil navzoč tudi "šoštanjki Jupan" Marjan Natek s svojo boljšo polovico. Organizator je pričakoval tudi obisk na najvišji ravni. Predsednik Mila Kučan je namreč šoštanjkim planincem na proslavi 100. letnice PZS objubil, da pride na njihovo 90. letnico. Na žalost te objube ni mogel izpolniti, poslal pa jim je osebno čestitko z željo po čimboljšem delu le v bodoče.

Proslavi, za katero smo že prej povedali, da je bila v celoti planinsko obarvana, so pridali svoj pečat tudi nastopajoči. Od voditelja do precej številnega mešanega pevskega zbora iz Šoštanja so bili oblečeni po planinsko. Tudi njihova zborovodilnica Anka Verdnik - Jarbec ni bila izjema. Bili so vseh starosti. Od najmlajše in verjetno najbolj prikupne pevke Matjeje, do humorista Francija, ki je po "nabratniku" sodeč je v sorodstvu z Abrahamom. Izpod prstov mlade Urške in njenih ceter je z odra po dvoranji lepo zazvenela nepozabna melodija iz filma Čevrje v jeseni. Na proslavi so nekaterim najzaslubnejšim podelili častne znake PZS. Kot najvišje priznanje. Zlata častni znak, je prejel Vinko Zahen za svoje več kot dvajsetletno delo v samem vrhu obesil častni trak predsednik PZS. Od samih udeležencev proslave bi veljalo omeniti še Huberta Jakla, ki skupaj s šoštanjskimi planinci praznuje rojstni dan. Bil je najstarejši od tam prisotnih.

Šoštanjki planinci so se zares potrudili, in nam pripravili lep program, katerega sta odlikovala preprostost in toplina. Upam si reči, da ni bilo nikogar v dvorani, kateremu ni bilo žal, da se je te proslave udeležil. O Trtki poti Šoštanj, ki so jo v okviru tega praznovanja predali svojemur namenu naslednji dan, pa podrobneje v eni izmed prihodnjih rubrik "Po hribih in dolinah". ■ M. Hrušič

Naš čas, 11. marec 2014

Šoštanjki planinci praznovali

V petek je minilo natanko sto let od takrat, ko je bila v Šoštanju ustanovljena Saleška podružnica planinskega društva - O tem bo pričala spominška plešča na pročelju Kajuhovega doma

Milena Krstič - Planinec

Šoštanj, 5. marca - Na petek Šoštanjka podružnica se je zbrala ob 17.30. v veliki dvorani hotelja Šoštanj. Na čelu stalištev so bili prisotni predstavniki občine, šolskega in kulturnega društva, in širše okolice. Tudi se vseljavali občani iz Mezliške doline, iz Vrhnjice in Maribora. Načrtovani so bili koncerti in predstavitveni programi. V 19.30 urah so se vseljavali občani iz Mezliške doline, iz Vrhnjice in Maribora. Načrtovani so bili koncerti in predstavitveni programi. V 19.30 urah so se vseljavali občani iz Mezliške doline, iz Vrhnjice in Maribora. Načrtovani so bili koncerti in predstavitveni programi.

učenci osnovne šole Bibe Ročica, meščani prvaki žbice Svoboda, varovanci Vrsta Šoštanj in harmonikarji - učenci Borisa Golčička. Planinci iz vrhnjske doline so-

jeva Krstič - Svetel, ki se je mnogih spominja kot odlične voditeljice in avtorice niza oddaj Goro in ljudje na TVS, tak - odlična - pa je bila tudi prisotna. ■

Prvi predstavniki so bili v hotelju Anetija. Danes Kajuhovega doma, ustanovili soob Saleško podružnico. O tem bo pričala spominška plešča. (Foto: S. Vovk)

ni podupan Občine Šoštanj Št. in Št. ob, predsednik planinskega društva pa jim je izročil posebno priznanje. Spomni ga je predsednik planinskega društva Bojan Rotovnik. Obrednja govornica je bila Mar-

izana slab za prihodnost gora. Poudarila je, da smo ljudje v gorah le obiskovalci, da gore pripadajo ravninarim in živalim, da pa na to vstih kar pozabimo. ■

Priznanje občine Šoštanj (2008)

Vabilo na Slavnostno prireditev ob 110. obletnici Planinskega društva Šoštanj

»Izprehodi v naravi so človeku velike vrednosti; oni so mu krepčilo po napornem delu. Ne po prašnih cestah od gostilne do gostilne naj bado naši izprehodi, ampak po krasni naravi, zlasti pa po gozdnatih gorskih bregovih in po nebotičnih velikanih. Tedaj ven v naravo in na visoke gore.« (Alojz Knafelc, iz nagovora ob ustanovitvi Saleške podružnice SPD, 5. marca 1904)

In po 110 letih nas te besede še vedno navdihujejo... Še vedno hodimo v gore, jih ljubimo, negujemo, občudujemo...

Zato vas vabimo, da se v soboto, 29. marca 2014, ob 18. uri, v Kulturnem domu Šoštanj sprehodite z nami po skupnih planinskih doživetjih.

Več na: www.pd-sostanj.si

Predsednik Planinskega društva Šoštanj, Matej Kortnik

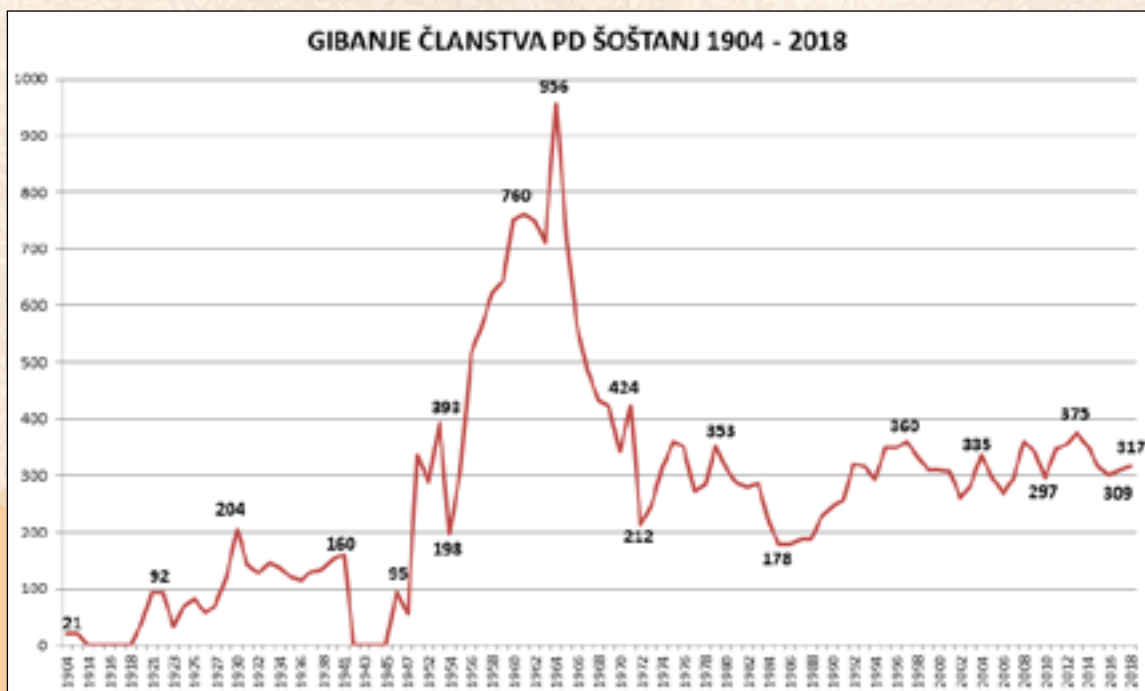
Predsedniki Šaleške podružnice Slovenskega planinskega društva:

1. Ivan KOROPEC (1904-1914)
2. Janko SERNEC (1919-1922)
3. Matija MARINČEK (1922-1925)
4. Rudolf ROČNIK (1925-1928)
5. Lucijan KORITZKY (1928-1934)
6. Ivan SUŠEL (1934-1937)
7. Anton POTOČNIK (1937-1939)
8. Jože GORIČAR (1939-1941)

Predsedniki Planinskega društva Šoštanj:

9. Franc HVASTJA (1946)
10. Maks DVORNIK (1946-1951)
11. Andrej STEGNAR (1951-1962)
12. Miloš VOLK (1962-1964)
13. Franc PEČOVNIK (1964-1966)
14. Viktor KOJC (1966-1967)
15. Branko ŠUMER (1967-1972)
16. Janez SLATNAR (1972-1973)
17. Stane GMAJNER v.d. (1973-1975)
18. Viktor KOJC (1975-1979)
19. Evgen DRVARIČ (1979-1984)
20. Vinko PEJOVNIK (1984-1991)
21. Andrej TAMŠE (1991-1999)
22. Leon ŠTRBAN (1999-2001)
23. Miran HUDEJ (2001-2003)
24. Bojan ROTOVNIK (2003-2005)
25. Vlado STROPNIK (2005-2009)
26. Jure DREV (2009-2013)
27. Matej KORTNIK (2013-2018)
28. Jure GRUDNIK (2018-)

PLANINSKO DRUŠTVO ŠOŠTANJ
vabi na
VOLILNI OBČNI ZBOR,
ki bo v petek, 1. marca 2019, ob 18. uri
v dvorani Gasilskega doma Šoštanj.

Dnevni red:

1. Otvoritev, pozdrav in izvolitev organov občnega zbora
2. Poročila predsednika, blagajnika, načelnikov odsekov ter vodij sekcij
3. Poročilo nadzornega odbora in častnega razsodišča
4. Razprava na podana poročila
5. Podelitev priznanj in pohval društva
6. Razrešnica organom društva
7. Predstavitve kandidatov za organe PD Šoštanj
8. Volitev organov za mandatno obdobje 2019-2021
9. Program dela PD Šoštanj za leto 2019
10. Razno

Obrazec za kandidature je objavljen na spletni strani <http://pd-sostanj.si/>.

Predsednik PD Šoštanj:
Jure Grudnik

Slovenski planinski muzej
SLOVENIAN ALPINE MUSEUM
www.planinskimuzej.si

PLANINSKA TRGOVINA PZS

brezplačna številka:

080 118 93

trgovina@pzs.si

SPLETNA TRGOVINA

<https://trgovina.pzs.si>

zemljevidi, vodniki, dnevniki

DRUŠTVENE TISKOVINE

8 NAŠ ČAS

KULTURA

25. julija 1996

Devet desetletij šoštanjskih planincev povezanih v brošuri

Obrazi in poti kraja in okolice

Zinka Moškon tajnica Planinskega društva Šoštanj, tistega, ki se ponosa z 92-letno zgodovino in 345 člani, vodi pa ga Andrej Tamše, je fotoa "zakrivila" izid brošure, ki to zgodovino opisuje. Marširaj je zajeto v njej in z vsejšem je prebivajo mnogi marširski znan obraz.

Da je brošura sploh lahko izšla, je bilo potrebno biti zelo natančen, obenem pa iskati in brskati, saj arhiv praktično ni obstojal. Tako pa je malo srčce tudi vese, da je Janez Debelak, nekdanji upravnik Pošte v Šoštanju in veliki prijatelj plan-

incev prisrkel fotokopije notic iz vseh letnikov Planinskega vestnika, ki govorijo o šoštanjskem društvu. In so je bila osnova na kateri je grajena kronika tega društva.

"To sem kot kakšen mescaž dopolnjevala s članki in posnetki iz posameznih obdobj. Menila sem, da bo tako bolj zanimiva, bolj berljiva, bolj sočna. V njej so podatki o gradnji Andrejevega doma, o alpinizmu, ki se je radil v okviru PD Šoštanj. Veliko šoštanjčanov je bilo pripravljenih sočlovati pri tem in pomagati, desimo Viktor Kajt, ki mi je ves čas stal strani, me spjeloval v razre- sa, pomagaj razveseliti slike z

ljudei. Nekateri so prispevali tudi svoje članke, fotografije, pomagali so mi delavci Muzija Velenje. Veliko jih je bilo in vsem se iskreno zahvaljujem, kot tudi vsem sponzorjem, ki so pripomogli, da je brošura sploh lahko izšla," pravi Zinka Moškon.

Planinsko društvo Šoštanj je eno izmed aktivnejših tovrstnih društev pri nas. V njem dela mladinski odtok, vodi ga Bajan Rotovnik, pod čigar okriljem je izšlo tudi pet števk lista Planinski popotnik, vodniki odtok na čelo z Matejem Kormanikom, maščakski odtok, vodi ga Vinko Pejšonič. Glavni cilji društva so seveda organiziranje izletov, poizjati tečen,

20. in 21. julija, so jo denimo mahrali na Dobrba, Begunčičico, Zelenico, Stol in Javoriški novi, ob tem pa tudi šoštanj vodniških kadrov in šoštanj mladine, organiziranje taborov, šole orientacije in podobnega.

Kar nekaj poti je, ki so v okviru Planinskega društva Šoštanj. Imajo pa tudi svojo planinsko pot, ki je speljana po območju Šoštanja in je znana pod imenom Trška pot. Odprli so jo 5. marca ob 90-letnici PD Šoštanj. Z njo so povezali bile meje tega šoštanj. Pot, ki je dolga 16 kilometrov, speljana pa je mimo Ribiške koč, proti Lokovici, kjer se odcepi proti Vrhovniku, Pasti, grad, do

Palnika, jame Rotovnik, skozni rascje Florjan proti vili Široko in do Palenta čez Gorice in nazaj na Ribiško kočo ni zahtevna. "Prijetna pot je to, primerne tudi za mlajše", pravi Zinka Moškon. Preverite kdaj, ko boste takšne volje, če to res drži.

■ Milena Krstić
- Planinec

Zinka Moškon je članica PD Šoštanj že kakšnih deset let, rada ima tribe, planine, naravo.

LIST, 12.julij1996

IZŠLA JE KRONIKA PLANINSKEGA DRUŠTVA ŠOŠTANJ

Vse od začetka leta 1991 se na pobudo Viktorja Kovca v Planinskem društvu Šoštanj pripravljali na izid brošure, ki bi vsebovala posameznike: zgodovino in zgodovino društva. Povod za danes izidaje je bil marec 1994, ko so šoštanjki planinci praznovali 90-letnico društva. Pri zbiranju gradiva pa so ugotovili, da so velike pomanjivosti arhiva. Na šoštanjki občini Šoštanj v Velenju je društvo imelo sicer arhiv, a arhiv pristalo na odpadke. Leta 1991 profesor PZS v Ljubljani, v katero je bil tudi arhiv, pa je njegov. Društvo, ki govorilo o dopolnjevali društveno kasotki, so našli v arhivu v vseh letnikih Planinskega vestnika. S tem pa so se je obvezali to člani.

Govorila Zinka Moškon, ki je nastala pri oblikovanju in nastajajo gradiva nemalo dela, v zgodbi brošure vna, da je brošura s konceptom pristala v arhivu in da je brošura v arhivu pristala v arhivu in da je brošura v arhivu pristala v arhivu. Brošura je tako k sooblikovanju vse, ki bi znanje pomagati kakšno arhiva k krajini in dopolniti arhivsko podlago.

Skoraj četrto stoletja Planinskega Popotnika

Planinski popotnik je interni časopis Planinskega društva Šoštanj in izhaja praviloma enkrat letno. Je brezplačen, prejema pa ga člani in podporniki društva.

Planinski popotnik je vključen tudi v mednarodni

standard identifikacije serijskih publikacij, kjer je registriran pod št. ISSN 1581 – 5714. Dosedanjih sedemindvajset številnih internega časopisa je vsebovalo skupno kar 1264 strani! Vse številke Planinskega popotnika so v digitalni obliki dostopne na spletni strani PD

Šoštanj (<http://www.pd-sostanj.si/>), načrtujemo pa, da bo Planinski popotnik vključen tudi v zbirko Digitalne knjižnice Slovenije (<http://www.dlib.si/>).

Planinček je mlajši bratec Planinskega popotnika in je izšel samo v letih 2004 in 2005.

Letnik I/1995, št. 1 (12 strani)

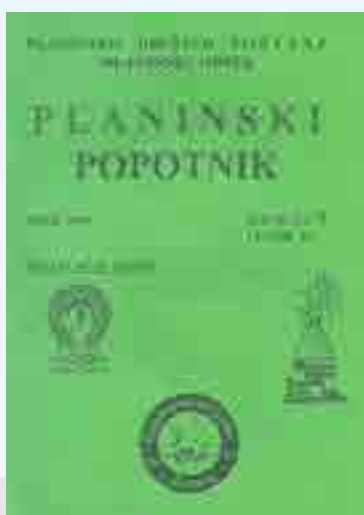
Letnik I/1995, št. 2 (16 strani)

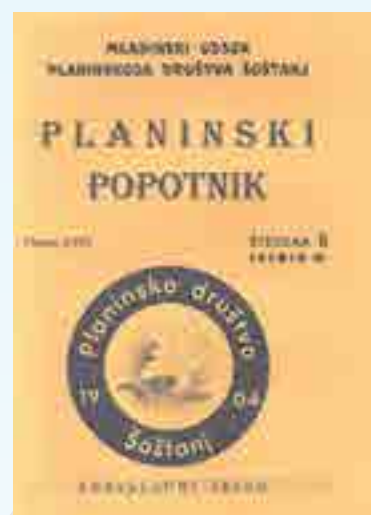
Letnik I/1995, št. 3 (16 strani)

Letnik I/1995, št. 4 (16 strani)

Letnik II/1996, št. 5 (12 strani)

Letnik III/1997, št. 6 (20 strani)

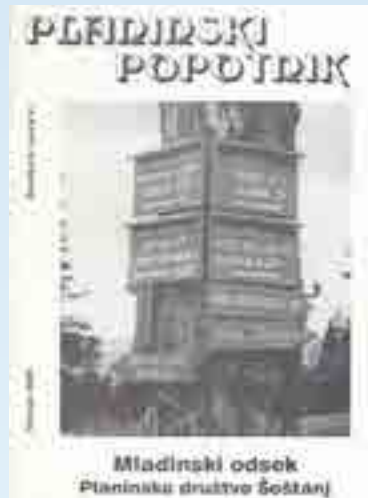

Letnik IV/1998, št. 7 (28 strani)

Letnik V/1999, št. 8 (24 strani)

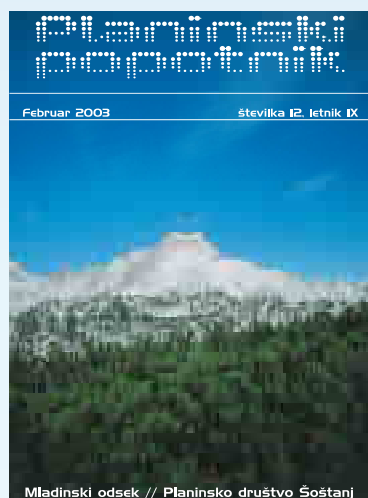
Letnik VI/2000, št. 9 (40 strani)

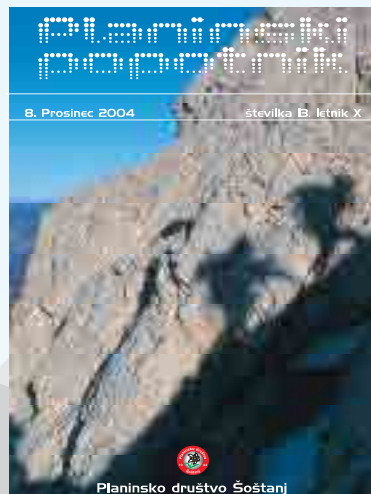
Letnik VII/2001, št. 10 (44 strani)

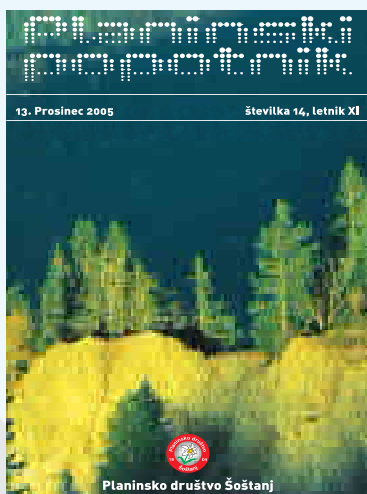
Letnik VIII/2002, št. 11 (56 strani)

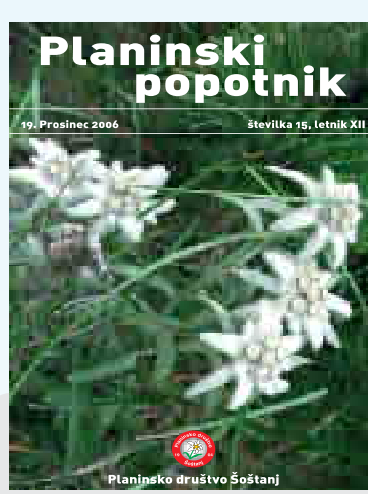
Letnik IX/2003, št. 12 (48 strani)

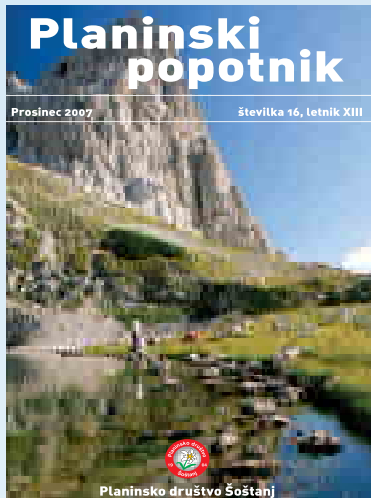
Letnik X/2004, št. 13 (100 strani)

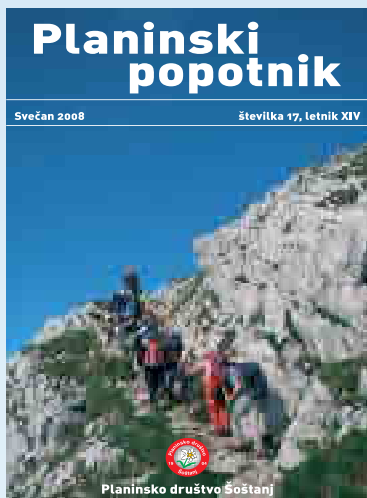
Letnik XI/2005, št. 14 (68 strani)

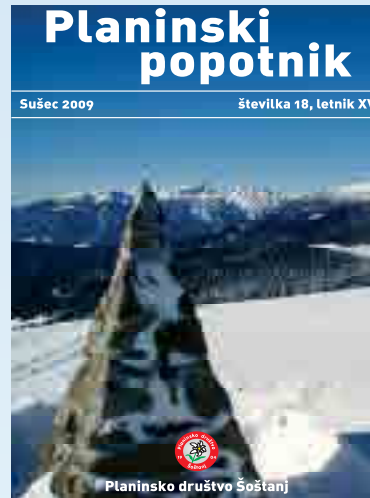
Letnik XII/2006, št. 15 (56 strani)

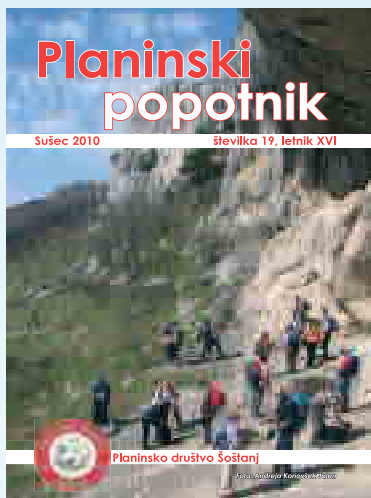
Letnik XIII/2007, št. 16 (56 strani)

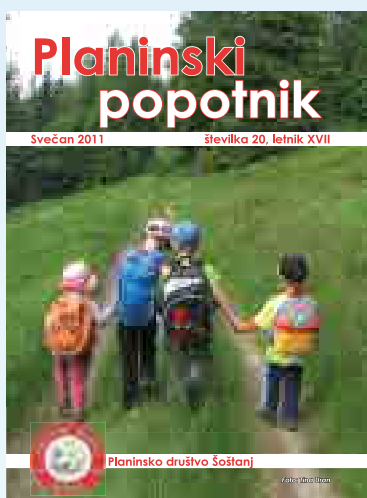
Letnik XIV/2008, št. 17 (56 strani)

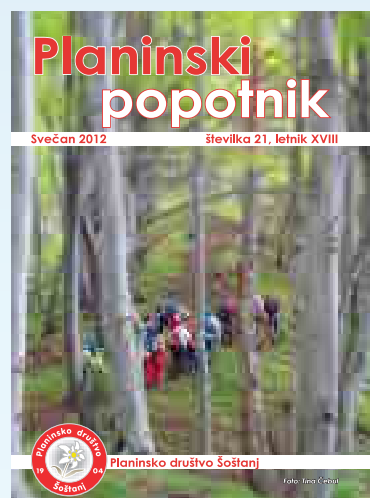
Letnik XV/2009, št. 18 (52 strani)

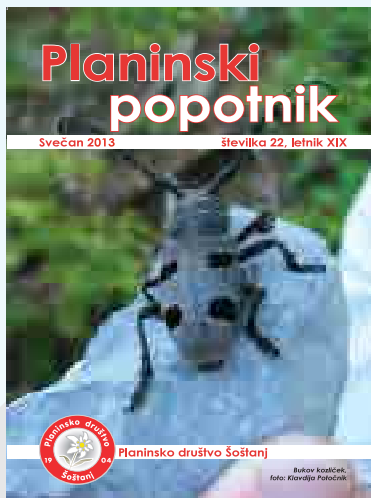
Letnik XVI/2010, št. 19 (40 strani)

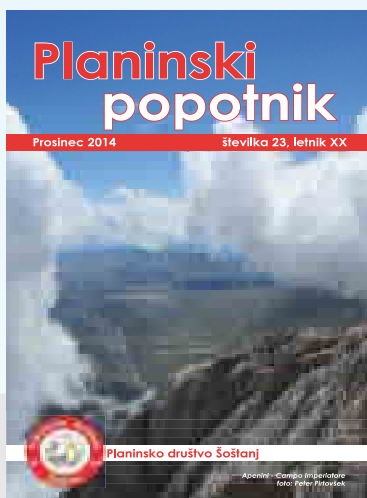
Letnik XVII/2011, št. 20 (48 strani)

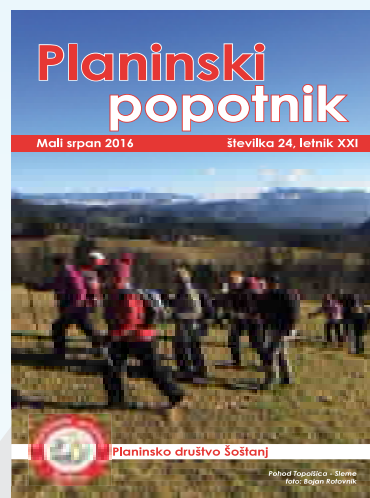
Letnik XVIII/2012, št. 21 (40 strani)

Letnik XIX/2013, št. 22 (48 strani)

Letnik XX/2014, št. 23 (88 strani)

Letnik XXI/2016, št. 24 (80 strani)

Letnik XXII/2018, št. 25 (44 strani)

Letnik XXIII/2018, št. 26 (56 strani)

Letnik XXIV/2019, št. 27 (100 strani)

Planinček
5. julija 2004 Številka 1, letnik I

Pozdravljeni!

Njegov namen je seznanjati vas z novostmi in delom v društvu. Speti vas bo za vsak mesec spomnil, kateri obisk je na vrsti, vam nimo pogode povedal, kaj počne upravnih odbor, dodane bodo morebitne novosti iz vodniškega oddelka, svoj letnik bosta imela obe sekciji (Zlatovog in Gaberke), nikakor pa ne bomo pozabili še na mlinski obisk in vse aktivnosti, ki so povezane z njim.

Da bi vam bil všeč in da bi ga radi pestovali (berti prijeli v roke.)

Srečno in varen korak!
Andreja Kanovšek

...skupaj od leta 1904... 1 |

Letnik I/2004, št. 1 (8 strani)

Planinček
8. julij 2005 Številka 2, letnik 2

Pozdravljeni!

ČLANARINA

Pa sem spet tu! Čeprav sem še lani obljubljal, da Vas bom obiskal vsako četrteje, kar nekako ni šlo, da bi prišel med Vas. No, zdaj se spet oglašam. Namen je le, da Vas spomnim in povabim na akcije, ki jih za Vas pripravljajo planinsko društvo.

Upam, da se vidimo!
Srečen in VAREN korak!
Vaš Planinček

Vse, ki še niste vplačali letonije članarine, vabimo, da ostanete oz. postanete član društva z bogato tradicijo in pestrim programom dela, kjer vsakdo najde kaj zase.

Članarino lahko vplačate v človeštvo NAHTIGAL na Trgu bratov Mravljak 1 v Šoštanju (tel. št.: 03/588-29-28).

Vrste članstva v PD Šoštani:

Vrste članstva v letu 2005	ŠIF
A - najbolj aktivni člani z največ ugodnostmi (vključena tudi naročnina na Planinski vestnik)	11.000
B - aktivni člani z večino ugodnosti	3.900
B1 - osebe starejše od 70 let, z ugodnostmi B članov	2.500
S+S - srednješolski in študentski od 26. leta starosti ali mladi, ki niso zaposleni in so brez lastnih dohodkov	2.500
P+O - predšolski in osnovnošolski otroci	1.000
POD - podporni član (brez zavarovanj in popustov)	2.000
DRUŽINSKI POPUST (ne velja za B1 člane)	-10%

Letnik II/2005, št. 2 (4 strani)

REVIJA ZA LJUBITELJE GORA ŽE OD LETA 1895

PLANINSKI

VESTNIK

MODRA ŠTEVILKA

www.planinskivestnik.com

Naš koledarček

Lepota je v zelenih krošnjah dreves,
je v nežnem valovanju trav,
je v mirnem toku reke, v njenem zelenem odsevu.

Lepota je v srcih ljudi in v lepih očeh.

(Pozitivne misli)

In oči vidijo mnogo lepot, takšnih, ki si jih želimo za večno shraniti v naš spomin. Da v spominu ne zbledijo, nam priskoči na pomoč naš dober prijatelj fotoaparati, ki roma z nami na vsak vzpon, potovanje in raziskovanje narave.

V objektivne poizkušamo, včasih z malo več truda, včasih pa ga niti ne potrebujemo, ujeti najlepše trenutke in veličastne prizore, ki se nam prikraejo pred oči. Ker smo tako člani PD Šoštanj kot tudi naši simpatizerji pri fotografiranju zelo pridni, nastanejo pogosto resnično vrhunski posnetki. Aktivnosti društva, članov in ostalih smo želeli prikazati tudi širši javnosti, zato smo se odločili, da to storimo na en simpatičen način – z izdelavo letnega 13-listnega in enolistnega

koledarja. Fotografije za izbor vodniški odsek z vašo pomočjo pridobiva že celih šest let. Da bomo s to tradicijo lahko nadaljevali tudi v naslednjih letih, vas vabimo, da vaše utrinke delite z nami in nam tekom leta pošljete fotografije iz naših skupnih izletov ali posameznih potepov iz različnih koticov Slovenije oz. sveta.

Veliko ujetih trenutkov in varen korak!

*Načelnik vodniškega odseka
Primož Grudnik*

13 LISTNI KOLEDARJI, NASLOVNICE 2014 - 2019

ENOLISTNI KOLENDARJI, 2017 - 2019

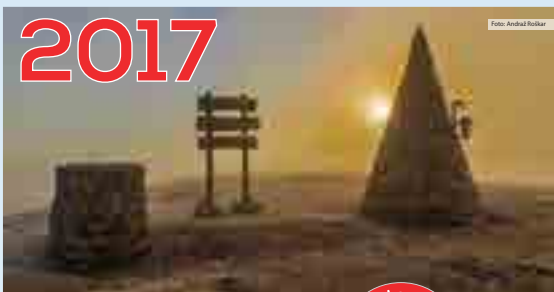

Foto: Andreja Rožar

2017

2017 calendar grid with monthly views and a list of 31 events for the year.

... skupaj od leta 1904 ...

Kamniko Savinja Alpa | Foto: Primož Gradnik

2018

2018 calendar grid with monthly views and a list of 31 events for the year.

... skupaj od leta 1904 ...

PLANINSKO DRUŠTVO ŠOŠTANI (vse dni VARNI KORAJ) ...

PLANINSKO DRUŠTVO ŠOŠTANI (vse dni VARNI KORAJ) ...

Foto: Petra Štumberger

2019

115 let

2019 calendar grid with monthly views and a list of 31 events for the year.

... skupaj od leta 1904 ...

PLANINSKO DRUŠTVO ŠOŠTANI (vse dni VARNI KORAJ) ...

Advertisement for 'Cvetličarna Nahtigal, Marjeta Nahtigal Obšteter s.p.' with contact information and a 'NOVO V PONUDBI' banner.

Cvetličarna Nahtigal, Marjeta Nahtigal Obšteter s.p. Trg bratov Mravljakov 1, 3325 Šoštanj Telefon: (03) 588 29 28

NOVO V PONUDBI HIŠA DARIL

Trška pot okoli Šoštanja

V hribovitem svetu okoli Šoštanja, ki leži v zahodnem delu Šaleške doline, poteka leta 1994 odprta Trška pot okoli Šoštanja. Domači planinci smo jo nadeli v počastitev devetdesete obletnice Planinskega društva Šoštanj. Organiziramo tudi vsakoletni pohod, ki je prva nedelja v maju.

Trška pot se vije v krogu okoli Šoštanja in kot že ima pöve, poteka vsaj v večjem delu po starih mejah trga Šoštanj. Za celotno pot, ki spada v kategorijo lahke označene poti, potrebuje povprečni planinec okoli štirih ur. Na poti je pet kontrolnih točk, ki so opremljene s posebnimi sigurnimi in vpisno knjigo. Pot redno vzdržujejo markosolci PD Šoštanj in večšina poteka po že utrojenih poteh, ki jih v veliki meri uporabljajo tudi domačini.

Ob odprtju poti so organizatorji izdali poseben kontrolni kartonček, ki je služil pohodnikom za zigozanje na kontrolnih točkah. Kdor je večkrat prehodil pot, je dobil enega od spornih znakov. Kartonček je bil preprosto izdelan in je v nekaj letih postal žalostno izdaten in je v nekaj letih postal. Zato so člani Upravnega odbora PD Šoštanj leta 1999 začeli pripraviti na izdajo novega kartončka, na katerem bi bil tudi krajši opis poti.

It se začelo zamisliti se je imela rudi velikopoteben načrt, da bi izdelali barvno zloženko z opisom poti in ustrežno karto z označeno potjo. To je bilo za Planinsko društvo Šoštanj res velik finančni in organizacijski izziv. A kljub temu ga je društvo sprejelo tudi zaradi tega, ker je projekt prevzela dvojica najstarejših članov upravnega odbora, in sicer nabavnik vodniškega oddelka **Martina Pečnik** in načelnik mladinskega oddelka **Matej Kortnik**. Oba sta k delu pritegnila še nekaj sodelavcev, večinoma iz vrst članov mladinskega oddelka, in tudi članov upravnega odbora.

Projekt je zahteval in v enem letu je bila zloženska pripravljena za tisk. Izbrani ideje o izdaji kontrolnega kartončka je nastala barvna zloženska, ki vsebuje obsežen opis poti z mnogimi zgodovinskimi podatki, izsek barvne državne topografske karte v merilu 1:25.000 z vrstno

potjo (PD je pridobilo dovoljenja Geodetske uprave), krajim povablom na poti, info točko, naslednico, kofonem in prostotim za reklamna sporočila sponzorjev. Ševeda ne gre pozabiti na pomembnejši del zloženske, to je kontrolni kartonček s prostorom za odpis žige in prostorom za vnos podatkov o pohodniku.

Upravni odbor PD Šoštanj je zavrnil tudi poseben privrnik o Trški poti in ta dolga, da vsak pohodnik dobi za enkrat prehojeno pot spominski znak. Ker je z novo zloženko nastala tudi nova celostna podoba Trške poti okoli Šoštanja, so šoštanjski planinci posekredni se za nove žige, ki so v obliki znaka Trška poti in z nazivom kontrolne točke.

Zloženska je izšla že 5. marca 2000 v nakladi 3095 izvodov (v letu 2000 je PD Šoštanj praznovalo 95-letnico obtoja). Tiskana je na kvalitetnem blo glose papirju z voštannim tiskom. Uredniško odbor v sestavi **Martina Pečnik** (urednica), **Matej Kortnik** in **Bojan Ročevnik** je k delu pritegnil tudi **Toneta Ravnikarja**, profesorja zgodovine (avtor spremnega besedila), in oblikovalca **Petra Kortnika**. Ševeda ne gre

Prva strina zloženske

PLANINSKI VESTNIK

Znak Trške poti okoli Šoštanja

pozabiti na fotografije **Petra Marinika** in na lektoriranje podjela **Velenika Lektorika**. Vsi sodelujoči zunanji sodelavci so svoje delo opravili popolnoma brezplačno, a vseeno na visoki profesionalni ravni. Pri delu sta veliko pomagali tudi člani Upravnega odbora PD Šoštanj **Zinka Moškon** in **Majda Železnik** ter predsednik PD **Leon Štrban**.

Veliko so k izdaji zloženske prispevali tudi sponzorji: Občina Šoštanj, Knjižarna skupnost Šoštanj, Termo-elektrarna Šoštanj, **Milan Frece s.p.**, **Andrej d.o.o.**, **Čigrad d.o.o.**, **CEE d.o.o.**, **Grosing Laško s.p.**, **Franco Sovič s.p.**, **Gjorgija Krstarovski s.p.**, Terme Topolčica in **Papirnica Pero**. Njihova je tudi želja, da je zloženska vsem pohodnikom na voljo brezplačno. Dobiti jo je mogoče v recepciji Terme Topolčica, Mestni galeriji Šoštanj, **Riziki koči** in **Papirnici Pero**. Planinsko društvo lahko zloženko v večji količini naroči pri Planinskem društvu Šoštanj, 3325 Šoštanj, ali po elektronski poti **HYPERLINK** mailto:pdsostanj@mail.com.

Člani PD Šoštanj vas vabimo, da osebno naše mesto Šoštanj in prehodite Trško pot. Tako boste imeli pogled na Šoštanj iz skoraj vsakega zornega kota in boste videli tudi marsikaj, kar ostaja marni. Štirnito oblikovalčarji skridi.

Bojan Ročevnik 49

Prvi kartonček za žige (1994)

Razglednica in kartonček za žige (2004)

1 1 ura in 15 min.
 2 1 ura in 10 min.
 3 20 min.
 4 45 min.
 5 30 min.

Celoten čas za krožno pot je 4 ure.

Vsak pohodnik, ki prvič prehodi pot, dobi spominski znak Trške poti okoli Šoštanja. Seznam registriranih pohodnikov v koledarskem letu je objavljen v PLANINSKEM POPOTNIKU, internem časopisu Planinskega društva Šoštanj.

Pohodnike, ki bodo pot prehodili večkrat, bo Planinsko društvo Šoštanj priložnostno nagradilo s posebnim priznanjem.

JEZERO - ŠOŠTANJ
 VRHOVNIK
 PUŠNIK
 ROTOVNIKOVA JAMA
 FALENT

Razglednica in kartonček za žige (2018)

1 1 ura in 15 min.
 2 1 ura in 10 min.
 3 1 ura in 5 min.
 4 30 min.

Celoten čas za krožno pot je 4 ure.

Vsak pohodnik, ki prvič prehodi pot, dobi spominski znak Trške poti okoli Šoštanja. Seznam registriranih pohodnikov v koledarskem letu je objavljen v PLANINSKEM POPOTNIKU, internem časopisu Planinskega društva Šoštanj.

Pohodniki, ki bodo pot prehodili večkrat, bo Planinsko društvo Šoštanj priložnostno nagradilo s posebnim priznanjem.

JEZERO - ŠOŠTANJ
 VRHOVNIK
 TRŠKA POT
 TRŠKA POT
 TRŠKA POT
 TRŠKA POT

Žigosano razglednico pošljite na naslov:

PLANINSKO DRUŠTVO ŠOŠTANJ
Kajuhova cesta 15, 3325 Šoštanj

IME IN PRIIMEK
 NASLOV
 PLANINSKO DRUŠTVO
 DATUM PREHOJENE POTE

www.pd-sostanj.org
 PLANINSKO DRUŠTVO ŠOŠTANJ...skupaj od leta 1904
 Šoštanj, 1904-2018

Dodatni vir: Turistična karta Občine Šoštanj 1 : 25.000

Razglednica (kontrolni kartonček) Trške poti okoli Šoštanja spada med proizvode turistične propagande in informativne publikacije. Razglednica je brezplačna.

IME IN PRIIMEK

NASLOV

PLANINSKO DRUŠTVO

DATUM PREHOJENE POTE

Žigosano razglednico pošljite na naslov:

PLANINSKO DRUŠTVO ŠOŠTANJ
Koroška cesta 13, 3325 Šoštanj

Dodatni vir: Turistična karta Občine Šoštanj 1:25.000

WWW.PD-SOSTANJ.SI
 Planinsko društvo Šoštanj - skupaj od leta 1904

Razglednica (kontrolni kartonček) Trške poti okoli Šoštanja spada med proizvode turistične propagande in informativne publikacije. Razglednica je brezplačna.

Ravenska pot – kartonček za žige (2005)

PLANINSKO DRUŠTVO ŠOŠTANJ
ŠPORTNO DRUŠTVO RAVNE

Ravenska pot

PODATKI O POHODNIKU:
 IME _____
 PRIIMEK _____
 NASLOV _____

POKROVITELJ POTE:
vas
 gradbeniško, izobraževalno in prirediteljsko društvo

KONTROLNE TOČKE RAVENSKE POTE

GOSTIŠČE KOTNIK
 FORHTENEK
 VRHOLANOV VRH (710M)
 ABIDNIK

DATUM PREHOJENE POTE _____

Ravenska pot - zloženska (2014)

PLANINSKO DRUŠTVO ŠOŠTANJ

Ravenska pot

PODATKI O POHODNIKU:
 IME _____
 PRIMEK _____
 NASLOV _____

PLANINSKO DRUŠTVO ŠOŠTANJ

Ravenska pot

PODATKI O POHODNIKU:
 IME _____
 PRIMEK _____
 NASLOV _____

PLANINSKO DRUŠTVO ŠOŠTANJ

Ravenska pot

PODATKI O POHODNIKU:
 IME _____
 PRIMEK _____
 NASLOV _____

Ravenska pot se prične pri **Rekreacijsko kulturnem središču Ravne** - Igrišče Sp. Ravne, kjer se lahko vpišemo v pisno knjigo, poleg katere je tudi zig.

Pot se skozi gozd vzpenja proti zaselku **Pristava**. Odpre se nam prečudovit pogled na Šaleško dolino, Uršjo Goro, Golte, Smrekovec, ter vaško cerkev Svetega Duha, katere nastanek datira v drugo polovico 16., oziroma 17. stoletja. Mimo mesta, kjer prebivalci Pristave vsako leto na starodavni način prikažejo kuhanje oglje, ter opuščenega **rudnika svinca**, tako prispemo do druge vpisne točke, razvalin gradu **Fortenek**. Ta se prvič omenja v začetku 14. stoletja, leta 1635 pa so ga porušili uporni kmetje.

Od tu nas pot po gozdu pelje proti novemu vpisnemu mestu **Vrholanovemu vrhu**, ki je s 710 metri nadmorske višine, najvišja točka Ravenske poti, s katere se razprostira čudovit pogled na vso Šaleško dolino. Od tod dalje, naša pot postane nekoliko bolj razvalnika in razgibana, vije se po grebenu, v senci čudovitega bukovega gozda, privede pa nas vse do zadnjega vpisnega mesta pri domačiji **Abidnikovih**. Še zadnjič se ozremo po dolini, nato pa se po panoramski poti, s pogledom na celotno prehojeno pot, napotimo proti izhodišču.

RAVENSKA POT

PLANINSKO DRUŠTVO ŠOŠTANJ

www.pd-sostanj.si

Kajuhovala cesta 15

3325 Šoštanj

info@pd-sostanj.si

KARTA RAVENSKE POTI
 Merilo 1:25000
 Vir: Karta Občine Šoštanj

KONTROLNE TOČKE POTI
 1 REKS
 2 Fortenek
 3 Vrholanov vrh
 4 Abidnik

LEGENDA
 Glavna cesta
 Lokalna cesta
 Koloovoz
 Steza
 Občinska meja
 Markirana plan. pot
 Gostišče
 Knežki turizem
 Cerkev/kapela
 Športno igrišče
 Rudnik: upuščen rov
 Podzemna jama
 Drevesna dediščina
 Kulturno zgodovinska dediščina

Ravenska pot je lahka registrirana planinska pot na območju Raven pri Šoštanju. Planinsko pot smo na pobudo domačinov-planincev, leta 2004 tudi uradno označili; krožna pot pa večinoma poteka po koloovozih in gozdnih stezah, preko vasi Ravne. Najvišja točka je s 710. metri nadmorske višine tako imenovani Vrholanov vrh, s katerega se odkriva čudovit pogled na celotno Šaleško dolino.

Točki oddiha:
 Turistična kmetija Apat
 E-pošta: turizemapat@gmail.com
 Telefon: +386 (0)41 776-228
 Gostišče pod klancem
 Telefon: +386 (0)3 589-34-11

REGISTRACIJA PLANINSKE POTI: 25. junij 2004 na pobudo Potočnik Srečka in Vačovnik Franca
SKRBNIKI POTI: Planinsko društvo Šoštanj in sodelovanju s Športnim društvom Ravne
DOLŽINA POTI: 16 km
ČAS HOJE: 4. ure
TRADICIONALNI POHOD: Dan državnosti - 25. junij
ZACETEK POTI: Rekreacijsko kulturno središče - Igrišče Sp. Ravne

Pri izdelavi zgbanke so sodelovali:
 Planinsko društvo Šoštanj
Besedilo zgbanke: Franja Vačovnik
Fotografije: Arhiv PD Šoštanj
Pri pripravi zgbanke sta sodelovala: Primož Grudnik, Media Center
Izdaja: Junij, 2014

DANIJA BREHONJE POTI

VRHOLANOV VRH (710m)

ABIDNIK

KONTROLNE TOČKE RAVENSKE POTI

REKS

FORTENEK

DANIJA BREHONJE POTI

VRHOLANOV VRH (710m)

ABIDNIK

KONTROLNE TOČKE RAVENSKE POTI

REKS

FORTENEK

DANIJA BREHONJE POTI

VRHOLANOV VRH (710m)

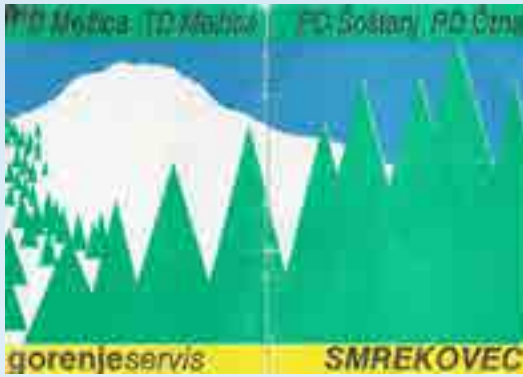
ABIDNIK

KONTROLNE TOČKE RAVENSKE POTI

REKS

FORTENEK

Kartonček pohod na Smrekovec (1991)

Zloženska Ohranimo Smrekovec (2004)

Tiskano na kakovostnem papirju, brez škoda.

KER je Smrekovsko pogorje del omrežja NATURA 2000

programa evropske Komisije za ohranitev preseljevalnih vrst in njihovih življenjskih prostorov. Narava Smrekovca je spoznana kot vrednota evropskega pomena.

KAKO?

OKOLJU PRIJAZEN NAČIN OBISKOVANJA

PLANSKA POTA
ČRNA POTNA ZA GORNO KOLENARJE
NARAVNI REZERVAT Smrekovec - Varni (vr. ZRSTN)
PLANSKA KOČA

Pustimo avto v dolini. – Pojdimo raje peš.
 – Z vozili, tudi s kolesom, se vozimo samo po gozdnih cestah. – V naravnem okolju se ne vozimo z motornimi sanmi, motornimi kolesi ali motornimi štirikolesniki. – Pse imejmo privezane na vrvici. – V naravi ne šotorimo in ne kurimo ognja. – Smeti odnesimo s seboj v dolino.

ohranimo SMREKOVEC

Divji petelin (Tetrao urogallus)
 sklenjeno območje divjega petelina v južni Evropi

Zloženska je ustvarjena v sklopu projekta «Ohranimo Smrekovec», Šalčana, 2004. Projekt je nastal s podporo Ministrstva za okolje, prostora in energijo ter projekta NATURA 2000. Izdajatelj: Planinarsko društvo Smrekovec zveza Marjane Pečnik, Damjan Jevnik, Ilgovačna ulica 10, Marjane Pečnik, Foto: Damjan Jevnik, Miroslav Čemer, Marjane Pečnik, arhiv. Likovni urednik: Janko Andrej, Družnarsko inštitut Priprava in nastanek: splošno urednik: Tisk: Evropski tiskovnik

Razmnoževanje in distribucija zloženske sta brezplačni!
www.smrekovec.net

ohranimo SMREKOVEC

OHRANIMO SMREKOVEC

ZAKAJ?

KER je edino vulkansko pogorje v Sloveniji.

Smrekovski vulkanizem je bil aktiven v geoloških obdobjih terciarja, oligocena in miocenu. Vulkanizem je potekal v morskem okolju. Značilni kamerni sta andeziti in andezitni tuf. Pod severnimi pobočji Smrekovca poteka periadriatski šiv – tektonska prelomna črta, ki lica afriško in evropsko tektonsko ploščo.

Primer andezitnega tufa

Tuf je pomemben po andezitu, drobnozrnati podgorini. Ima kamelne torej zbrščuje kamnito sprlepljeno vulkanskega pepela (tuf) in bazo andezitne sestave (andezit). Kamnolomna osnova je dala pogorju njegovo zanjeto obliko. S sklenjenostjo zgradbo in neizraziti vrhovi se razlikuje od drugih sosedov Preloca, Ročane ali Ploca. Tip podlage je botovni kot razvoja rastlinskih in živalskih posebnosti, ki jih najdemo na Smrekovcu.

KER je botanična posebnost.

Na pogorju je evidentnih 358 rastlinskih vrst, kar dokazuje veliko biotsko pestrost, saj predstavlja približno 10 % vseh rastlinskih vrst Slovenije. Med njimi je 26 ogroženih vrst. Pogorje je eno redkih območij, ki s svojo nekarbonatno podlago sega nad gozdno mejo, zaradi česar uspevajo za slovenske razmere izjemno redke rastline. Kot rastišča so pomembna travnišča vršnega dela, ostanki bukovih gozdnih sestojev, nazanimivejša so rastišča naskalne in močvirske flore. Slednja so dragoceni biotopi, nastali kot napajališča živine ali naravne mlake z zamečvirjenim obrežjem.

Kochov svišč (Geniana acutis)

KER je življenjski prostor redkih živali.

Vršni del pogorja in gozdovi so dom ogroženim živalskim vrstam. Iz družine kuro so tu gozdni jereb, divji petelin in ruševca. Vse tri veljajo za neprilagodljive vrste. Pogorja za njihov obstoj sta bogato podrasle in mir. Posebej občutljivi so spomladni, ko samci z značilnim pejem privabljajo samice. S pogostim vzemiranjem jih lahko iz njihovih rastišč za vedno preženemo. Od ogroženih ptičjih vrst so prisotne še zelena žolna, črna žolna, kukavčev, mali skovik, kocočni čuk, trigripi detel. Najpogostejše vrste zavarovanih dvoživk so hribski urti, navadna krasčaka, zelena žaba, sekulja, pupki, planinski moždar. Tod domuje planinski zajec, občasno se pojavljajo divja mačka, ris in rjavi medved.

KER ima gozd – naša zelena pljuča.

Najpogostejša drevesna vrsta je smreka, ki je marsikje s klevsko pomočjo zamenjala nekdanji bukov gozd. Listavci so redki, zato dragoceni, saj dajejo hrano in prostor za bivaljške živalim, z listnim odpadom pa obživijo gozdna tla. Smrekovsko pogorje je edino samonikno najhujše čempina v Sloveniji. Gozd je gospodarsko pomemben, je namreč vir dohodka mnogim domačinom. Ker vršni del ne nudi ugodnih pogojev za rast gozda, ga je

Človek spreminil v pašne planine. Kulturna krajina travnišč in ruševja je pomemben ekosistem in prepoznavna podoba pogorja.

KER je pomemben vodni vir.

Geološka podlaga predstavlja slabo prepustno plast, zato je na pogorju veliko površinskih voda. Voda se zbira v izdatnih potokih ali pa na stiku s prepustno karbonatno podlago ponika v podzemlje in se pojavi v dolini kot kraški izvir. Mnogi izviri so pomembna vodna zadržila, npr. izvir Ljubije, ki je glavni vir pitne vode za Šaleško dolino.

... skupaj od leta 1904 - 115 let 31

*Raziskovalna naloga
(2009)*

OSNOVNA ŠOLA ŠOŠTANJ
Koroška c. 7, 3325 Šoštanj
MLADI RAZISKOVALCI ZA RAZVOJ ŠALEŠKE DOLINE

RAZISKOVALNA NALOGA
PLANINSKO DRUŠTVO ŠOŠTANJ (IN NJEGOVO DELO)

Tematsko področje: Interdisciplinarno
Tema: Sociologija, zgodovina

Avtorja:
Gašper Andrejč, 9. razred
Vid Delopst, 9. razred

Mentor:
Franc Petek, prof. soc. zgo.

Šoštanj, 2009

ZGODILO SE JE V LETU 2018

PD Šoštanj v letu 2018

UPRAVNI ODBOR			
1	Jure	Grudnik	predsednik društva
2	Jurij	Drev	podpredsednik društva
3	Janez	Kugonič	podpredsednik društva
4	Vladimira	Lepko	tajnik društva
5	Ivana	Grudnik	blagajnik društva
6	Marko	Borovnik	voljen član UO
7	Danica	Švarc	voljena članica UO
8	Borut	Zajc	voljen član UO
9	Primož	Grudnik	načelnik vodniškega odseka
10	Monika	Tajnik	načelnica mladinskega odseka
11	Vlado	Stropnik	načelnik markacijskega odseka
12	Igor	Rezman	predstavnik sekcije Gaberke
13	Maša	Naroločnik Sinur	predstavnica sekcije Zlatorog
14	Matej	Kortnik	voljeni član UO in predsednik društva do marca 2018
NADZORNI ODBOR			
1	Valter	Pirtovšek	predsednik NO
2	Metka	Nahtigal Obšteter	članica NO
3	Danilo	Čebul	član NO
ČASTNO RAZSODIŠČE			
1	Zinka	Moškon	
2	Andrej	Veternik	
3	Jure	Grudnik	

Kontaktne podatki:

- društvena pisarna na Koroški cesti 13 v Šoštanju (bivši vrtec Lučka): uradne ure v društveni pisarni v 1. nadstropju: **vsak četrtek, od 18h do 20h (razen prazniki)**,
- el. naslov: info@pd-sostanj.si
- spletna stran: <http://www.pd-sostanj.si/>
- Facebook stran: <https://www.facebook.com/pdsostanj/>
- telefon: 070/804-457

Planinsko društvo Šoštanj je dne:

- 17.7.2009 pridobilo ODLOČBO Ministrstva za šolstvo in šport RS o podelitvi statusa društva, ki deluje v **javnem interesu na področju športa** (št. odločbe: 6717-36/2009/2 (0514))
- 30.1.2018 pridobilo status **prostovoljske organizacije** (zap. št. 7421)

Planinsko društvo Šoštanj je član:

- Planinske zveze Slovenije od leta 1904
- Športne zveze Šoštanj od 19.10.1999
- Naravovarstvene zveze Smrekovec od 21.2.2005 (ustanovni član)
- Turistične zveze občine Šoštanj od 17.7.2016

PD Šoštanj v številkah

	Naziv oz. opis	2017	2018	Indeks
SPLOŠNO	Člani društva	309	317	102,6
	A člani	12	11	91,7
	B člani (odrasli)	208	233	112,0
	S+Š člani (srednješolci in študentje)	24	23	95,8
	P+O člani (predšolski in osnovnošolski otroci)	65	50	76,9
	Število unikatnih obiskovalcev spletne strani PD Šoštanj	12.776	10.633	83,2
	Skupaj všečkov Facebook strani PD Šoštanj	689	781	113,4
	Izdana društvena glasila Planinski popotnik	0	2	/
	Tiskanih izvodov Planinskega popotnika	0	120	/
	Kulturni dogodki (planinski večeri)	3	4	133,3
Člani, ki prostovoljno sodelujejo pri izvajanju društvenih aktivnosti	60	62	103,3	
	Naziv oz. opis	2017	2018	Indeks
MLADI in DRUŽINE	Število vseh izletov planinskih skupin	10	12	120,0
	Planinska orientacijska tekmovanja	4	3	75,0
	Tabor mladih planincev	1	1	100,0
	Udeležencev tabora mladih planincev iz PD Šoštanj	10	8	80,0
	Družinski planinski tabor	1	1	100,0
	Udeležencev družinskega planinskega tabora	40	40	100,0
	Družinskih planinskih izletov (sekcija Zlatorog)	12	10	83,3
	Naziv oz. opis	2017	2018	Indeks
VODNIŠTVO in IZLETNIŠTVO	Vseh prostovoljnih vodnikov PZS	22	24	109,1
	Registriranih prostovoljnih vodnikov PZS	18	17	94,4
	Enodnevni izleti, pohodi in ture	23	19	82,6
	Dvodnevni izleti, pohodi in ture	2	2	100,0
	Tabori odraslih planincev	1	1	100,0
	Udeležencev tabora odraslih planincev	27	39	144,4
	Planinske aktivnosti v tujini	3	3	100,0
	Tradicionalni in množični pohodi	5	7	140,0
	Število vodniških aktivnosti	26	26	100,0
	Število udeležencev na vodniških aktivnosti	635	571	89,9
	Izleti sekcije Gaberke	5	5	100,0
	Naziv oz. opis	2017	2018	Indeks
PLANINSKE POTEI	Vseh markacistov	13	16	123,1
	Registrirani markacisti	9	12	133,3
	Dolžina planinskih poti v skrbništvu društva (v km)	86,159	86,159	100,0
	Število odsekov planinskih poti	59	59	100,0
	Število planinskih poti društva	11	11	100,0
	Obhodnice v skrbništvu društva	2	2	100,0
	Smerne table na planinskih poteh PD Šoštanj	138	138	100,0
	Akcije markacistov	11	15	136,4
	Naziv oz. opis	2017	2018	Indeks
ORGANIZIRANOST	Člani upravnega odbora	13	14	107,7
	Seje upravnega odbora	4	4	100,0
	Seje predsedstva	3	2	66,7
	Število odsekov društva	4	3	75,0
	Število sekcij društva	2	2	100,0
	Število planinskih skupin društva (vrtec in OŠ)	3	3	100,0
	Naziv oz. opis	2017	2018	Indeks
FINANCE	Prispevek PZS za vzdrževanje planinskih poti PD Šoštanj (v €)	190,18	197,53	103,9
	Prispevek PD Šoštanj za vzdrževanje lastnih planinskih poti (v €)	115,25	232,43	201,7
	Sredstva občine Šoštanj za izvajanje programov s področja športa	1.601,85	1.762,31	110,0
	Sredstva občine Šoštanj za izvajanje programov s področja turizma	1.192,00	1.887,00	158,3
	Sredstva iz naslova 0,5% dohodnine	243,52	157,79	64,8

Društveni prostori v Vili Lučka

»Kje pa je to?«, sem zapisal v prvi vrstici članka o društvenih prostorih v Planinskem popotniku v letu 2016. Mislim, da danes že vsi vemo, da gre za stavbo na Koroški cesti 13 v Šoštanjju, v kateri sta bili vse od konca druge svetovne vojne pa do leta 2014 uprava Vrtca Šoštanj in enota vrtca Lučka, zdaj pa so v njej prostori različnih društev.

glede razvoja objekta po selitvi Vrtca Šoštanj v nove prostore, in možnost, da pri temu razvoju sodelujemo ter pridobimo v stavbi svoje prostore.

Predstavniki društev smo skupaj z arhitektom Gregorjem Gojevičem oblikovali koncept prenove stavbe, ki je bil dopolnjen še z zahtevami s strani občine. Načrt je bil izdelan po principu reciklaže obstoječih materialov,

Gojeviča in opravili skupaj preko 4000 prostovoljnih ur. Planinci smo 18. marca 2016 odprli svoje prostore in tako začrtali novo obdobje v delovanju našega društva.

V Vili Lučka imamo šoštanjski planinci urejeno društveno pisarno v prvem nadstropju stavbe, skladiščne prostore za društveno opremo pa v kleti. Poleg tega koristimo tudi skupne prostore, in sicer večnamensko sobo, v kateri potekajo planinski večeri, ter sejno sobo za sestanke.

In kako živijo naši društveni prostori?

Vila Lučka med obnovo

Otvoritev društvenih prostorov

Mogoče je zdaj priložnost, da ponovim, kako smo prišli do društvenih prostorov v Vili Lučka.

Hiša je bila zgrajena med obema vojnama in je bila pred drugo svetovno vojno v lasti gospoda Wolfganga Klimenta, glavnega finančnika tovarne usnja Franz Woschnagg in sinovi, d. d. Po selitvi vrtca v nove prostore na Kajuhovi cesti 8, se je občina Šoštanj odločila, da jo nameni društveni dejavnosti. Tako smo se leta 2014 prvič sestali na občini, kjer so nam predstavili svojo vizijo

kosov pohištva v objektu ali v skladiščih občine, in na prostovoljnem delu članov društev, ki imamo prostore v hiši. Občina Šoštanj je zagotovila sredstva v proračunu za nov material, ki je bil potreben pri obnovi, in za obrtniška dela, ki jih prostovoljci sami nismo zmogli izvesti.

Prostovoljci vseh društev, ki smo nastanjeni v objektu, smo nato v entuziastični akciji v obdobju od januarja 2015 do marca 2016 celoten objekt prenovili v skladu s projektom arhitekta Gregorja

Člani mogoče najbolj poznate planinske večere, ki se odvijajo v večnamenski sobi. Kdor se še ni družil z nami, ga toplo vabimo, da se nam pridruži na katerem od planinskih večerov v letu 2019. V dvorani je prostora za petdeset obiskovalcev in ker prostor ni

prevelik, se dobro vzdušje na večerih ustvari kar samo, prav tako tisti pristen stik med predavatelji in poslušalci. Po vsakem večeru si v prostorih galerije vzamemo še čas za klepet ob pijači in prigrizkih. Tako je vsak planinski večer pravi dogodek prijetnega druženja članov našega društva.

Člani upravnega odbora društva in člani odsekov radi sestankujemo v društveni pisarni, pa tudi po sestankih v njej radi posedimo ob neformalnem klepetu. Pisarna je prijetno urejena, domača, in vabi tudi ostale člane društva, da se v njej oglasite. V društveni pisarni so vsak četrtek (razen ob praznikih) med 18. in 20. uro uradne ure društva. V tem času lahko poravnate članarino, se prijavite na izlet, si izposodite društveno opremo, brskate po zemljevidih, načrtujete svoje izlete v gore, pokažete prijateljem oz. ostalim članom kje ste bili v gorah ali pa se samo preprosto družite. Dežurstvo med uradnimi urami v pisarni opravljajo člani predsedstva

Otvoritev društvenih prostorov

PD Šoštanj. V vodstvu društva si vsekakor želimo, da bi bilo tega druženja v pisarni še več, da bi prišla kakšna pobuda in želja po delovanju v pisarni tudi s strani članov. V pripravi je seznam vse literature in društvene opreme, ki si jo je mogoče izposoditi. Prepoznavnost in odprtost pisarne

v času uradnih ur bomo poskusili povečati tudi z različnimi dogodki. Kot sem že omenil, smo v kleti vile pridobili tudi skladiščne prostore. Teh so seveda najbolj veseli markacisti, ki imajo sedaj lahko vso tehnično opremo, ki jo uporabljajo, spravljeno na enem mestu. Prav tako je v skladišču na voljo večja miza s stoli, kjer markacisti tudi najraje sestankujejo.

Društveni prostori so pomemben del vsakega tako velikega društva, kot je naše, saj omogočajo normalno delo vodstvu društva in strokovnim delavcem, prav tako pa omogočajo skladiščenje arhiva in druge opreme ter seveda druženje članov društva. Vendar pa društveni prostori ne morejo polno zaživeti brez članov društva, ki imajo radi društvo, se radi družijo z ostalimi člani in v njem tudi prostovoljno delujejo. Vabljeni, da ste naši člani tudi v letu 2019 in da pridete kdaj tudi v Vilo Lučka na planinski večer, v društveno pisarno v času uradnih ur ali pa na kakšno drugo akcijo, ki se bo tam odvijala.

Društvena pisarna danes

Matej Kortnik

Skupščina PZS 2018 v Šoštanj

Planinsko društvo Šoštanj je imelo v preteklem letu čast, da je lahko organiziralo najvišji organ krovne planinske organizacije v Sloveniji – Skupščino Planinske zveze Slovenije. V prvi vrsti je bila to ideja in predvsem želja takratnega predsednika PZS, Bojana Rotovnika, ki je želel svoje izjemno uspešno osemletno predsedovanje zaključiti v domačem kraju, zato smo njegovo željo z veseljem izpolnili.

Organizacija skupščine PZS, ki je potekala 21. aprila v Kulturnem domu Šoštanj, ni bila enostavna, saj je bilo treba poskrbeti za delegate iz cele Slovenije, strokovne delavce s PZS, nastopajoče v kulturnem programu ter za vse ostale, ki so se skupščine udeležili. Priprave so v sodelovanju s PZS potekale že od januarja. Po zaslugi glavnega koordinatorskega Mateja Kortnika ter vseh ostalih prostovoljcev PD Šoštanj, ki so pomagali pri izvedbi, je skupščina potekala gladko in nemoteno. Za kulinarčne užitke udeležencev je s svojo ekipo poskrbel Tomo Drolec, oskrbnik Doma na Smrekovcu.

Uvodni kulturni program, ki ga je duhovito povezoval Uroš Kuzman, sta s pesmijo obogatila Oktet TEŠ in planinska skupina Vrtca Šoštanj. Sledili so pozdravni govori župana občine Šoštanj, Darka Meniha, predsednika PD Šoštanj, Jureta Grudnika, predstavnika Planinske zveze Makedonije, Živka Temelkovskega, predsednika Olimpijskega komiteja Slovenije – Združenja športnih zvez, Bogdana Gabrovca, predsednika Ribiške zveze

Slovenije, Miroslava Žaberla, ter predsednika Gorske reševalne zveze Slovenije, Janeza Rozmana.

Po pozdravnih govorih je sledil uradni del. Volilna skupščina je potekala v dobrem delovnem in konstruktivnem vzdušju, potrjena so bila vsa podana poročila. V Šoštanju se je zbralo 145 delegatov planinskih društev, tako da je bila skupščina sklepčna s 50-odstotno pristotnostjo delegatov, ki so praktično enoglasno podprli edinega kandidata za predsednika PZS v mandatnem obdobju 2018–2022. Po osmih letih je na čelu slovenskih planincev dosedanji predsednik Bojan Rotovnik nasledil Jože Rovnan. Bojan kljub temu ostaja aktiven na PZS, saj je kandidiral za člana upravnega odbora ter med vsemi kandidati prejel največ glasov. Omeniti velja, da je Bojan v preteklem letu več kot zaslužno prejel Priznanje Občine Šoštanj, kar le

potrjuje njegovo izjemno uspešno delo na PZS in v planinstvu nasploh.

Po končani skupščini, ki je minila v znamenju zahval nekdanjemu ter čestitk za izvolitev novemu predsedniku PZS, smo vse udeležence povabili na ogled Muzeja Usnjarstva na Slovenskem ter Mayerjeve vile v Šoštanju. Mnogi udeleženci so bili presenečeni in navdušeni nad znamenitostmi Šoštanja ter nad aktivnostjo in prepoznavnostjo našega planinskega društva. To nas navdaja z optimizmom, da se bo mariskdo med njimi še kdaj vrnil v Šoštanj na ogled katere izmed njegovih številnih znamenitosti ali na obisk katere izmed naših planinskih poti, predvsem pa, da se bo na tak način razbilo stereotip, da ima Šoštanj zgolj in samo termoelektrarno.

*Jure Grudnik
Predsednik PD Šoštanj*

Skupščina PZS 2018 v Šoštanju

Delo mladih planincev 2018

Pod okriljem PD Šoštanj delujejo tri planinske skupine, dve na šoli in ena v vrtcu.

Skupino v vrtcu vodi Jožica Malus, ki z otroki redno izvaja dopoldanska srečanja. V šolskem letu izvedejo od tri do pet izletov, na katerih so prisotni tudi starši otrok. Zadnja leta izvajajo tudi nočni pohod, ki je zelo priljubljen. Planinski vodniki pa jim tekom leta na nekaj srečanjih predavajo o različnih temah iz Planinske šole.

Mlajšo planinsko skupino, v

katero sodijo otroci od 1. do 5. razreda, na osnovni šoli vodita Mateja Čokelc in Franc Petek. Na leto izvedejo 4 izlete in nekaj srečanj. Starejša skupina, v kateri so otroci od 5. razreda naprej, pa deluje pod mentorstvom Danice Švarc in Mateje Drev Sem. V šolskem letu izvedejo vsaj 3 izlete. Planinci se udeležujejo tudi orientacijskih tekmovanj lige Smrekovec in sodelujejo na tekmovanju Mladina in gore.

V avgustu smo v sodelovanju s PD Velenje, PD Rečica ob Savinji

in PD Podčetrtek izvedli planinski tabor za osnovnošolce v Podpeci. Med 23 udeleženci tabora je bilo osem otrok iz našega društva. V vodstvu tabora sta sodelovala naša člana Žiga Kugonič ter Jan Ostervuh. V letu 2019 za zadnjo triado osnovne šole pripravljamo tudi planinsko šolo, s katero želimo popestriti dogajanje na Osnovni šoli KDK Šoštanj ter predvsem bolj intenzivno mlade seznanjati s planinstvom.

Monika Tajnik
Načelnica Mladinskega odseka

Kronologija planinskih taborov za osnovnošolce PD Šoštanj

1997 Koprivna
1998 Medvodje
1999 Podvolovljek

2000 Završnica	Obretanovo (5.–9. razreda)
2001 Dovje	2010 Drežniške Ravne
2002 Dovje	2011 Medvodje
2005 Bistra	2012 Podvolovljek
2006 Jezersko	2013 Dovje
2007 Jezersko (1 – 4. razreda OŠ) in Obretanovo (5.–9. razreda)	2014 Soriška planina
2008 Podpeca (1.–4. razreda OŠ) in Obretanovo (5.–9. razreda)	2015 Obretanovo
2009 Dovje (1.–4. razreda OŠ) in	2016 Mozirska koča na Golteh
	2017 Jezersko
	2018 Podpeca

PODPORNIK PD ŠOŠTANJ

KRAJEVNA SKUPNOST ŠOŠTANJ
Trg svobode 12 (občinska stavba)
www.ks-sostanj.si

URADNE URE: SREDA OD 15H do 16H

KRAJEVNA SKUPNOST ŠOŠTANJ TELEFON: 03 897-2770
TRG SVOBODE 5 INTERNET: WWW.KS-SOSTANJ.SI
3325 ŠOŠTANJ EMAIL: INFO@KS-SOSTANJ.SI

Tabor mladih planincev Podpeca 2018

Tabor mladih planincev Podpeca 2018 je za nami. Vsi smo še polni spominov na prijetno osemdnevno poletno druženje pod šotori. Imeli smo se lepo. Tega veselja nam niso uspeli skalili ne vreme, ne navihani posamezniki in ne aktivnosti, ki jih nismo marali.

Naše življenje je sestavljeno iz sedanjega trenutka, upanja in naših preteklih doživetij. Ničesar od tega nam nihče ne more odvzeti. Vsakdo od nas si bo doživetja letošnjega tabora mladih planincev zapomnil drugače, saj jih je vsak doživljal na osnovi svojih pričakovanj, dejanj, upanj in doživetij v taboru. Nekomu so lahko bila všeč kemična stranišča, drugi je raje gnojil gozd. Nekomu je bila všeč nova simpatija, drugi je še pogledal ni. Lahko si užival v hrani, ki jo je prijatelj skritiziral, vendar sta jo morala oba pojesti, saj druge ni bilo. Na pohodih si lahko tarnal, da te bolijo noge, medtem ko je prijatelj užival v hoji. Animatorji so bili brezvezni, dokler se niso s tabo povaljali po blatu. Na pohodih si pozabil, da te bolijo noge, ko si z ostalimi pel pesem »En slonček.« Da ne maraš kemičnih stranišč si pozabil, ko si jih ponoči iskal z baterijo, ker te je bilo strah oditi v gozd. Na mamo si se spomnil, ko si v enem dnevu uspel zmočiti vso obutev in skoraj vsa oblačila. Moral si čakati na sonce in oblačila sušiti sam, če si se hotel preobleči, saj v taboru ni bilo sušilnega stroja. Pozabil tudi ne boš, kako ti je kuharica prala in posušila blatna in mokra oblačila. Posebno doživetje je bilo tudi kako si skrival prenosni telefon pred animatorji in kako ga nisi upal uporabljati za igrice, ker baterija ni večno polna. Pozabil

tudi ne boš, da si imel že po treh dneh obute čevlje na gole noge, ker si uspel v postelji izgubiti vse svoje nogavice. Tudi skrivno stikanje po shrambi za prepovedanimi priboljški se je včasih nesrečno končalo s straženjem shrambe pozno v noč. Še huje je bilo, ko si prijatelju zmočil spalno vrečo in si mu potem moral dati svojo suho spalno vrečo, da je on spal v njej, sam pa si moral spati v njegovi mokri. Vsak udeleženec je tabor doživel po svoje. Upam pa, da ste vsi uživali v osmih lepih, prijetnih in nepozabnih poletnih dneh v naravi s prijatelji pod platnenimi vojaškimi strehami na posteljah iz lesenih evro palet, ki so ob večjem dežju zaplavale kot barčice na jezeru. Na lesenih paletah pa so bile namesto vzmetnic »gumi« pene, na penah pa podloge, spalne vreče, potovalke in nahrbtniki. Še zdaj ne veš, kje si lahko sploh spal. Enako »usodo« kot ti so delil tvoji animatorji. Zavedanje, da je nekaterim na svetu takšno taborno življenje njihov vsakdan in njihovo največje udobje kar ga poznajo, nas lahko strezni, da uvidimo, kako nam je lepo in prijetno v naših domovih in v naši »civilizaciji«. Kar nekaj težav smo imeli, ker je eden od otrok dobil psihološke težave zaradi odvisnosti od video iger. V določenem trenutku ni več ločil med resničnostjo in navidezno resničnostjo. V taboru se je pričel obnašati kot da nastopa v video igrah. Domačo »osamljenost«, premagano z igranjem video iger, je nenadoma zamenjala bogata taborna aktivnost brez računalnika in telefona. Animatorjem se najlepše zahvaljujem za ves trud, ki so ga vložili v otroka, da so ga strokovno »vrnili« v realno

življenje. Vsem mladim je bil to dober nauk, kako ne smeš vzgajati otrok. V planinskem taboru smo spoznali, da lahko preživimo dlje časa sami od doma brez staršev in da se je prijetno vrniti v objem svojih bližnjih in domače udobje. V taboru smo spoznali tudi veliko novih prijateljev, ki jih že pogrešamo. Zato se že zdaj veselimo ponovnega druženja z njimi na novem taboru mladih planincev nekje drugje v Sloveniji. Tudi jaz se veselim ponovnega snidenja z vami. Ker ste se imeli lepo, naslednje leto povabite s sabo še svoje prijatelje, da nam bo še prijetneje.

*Ivan Šalamon
Vodja Tabora mladih planincev
Podpeca 2018*

PODATKI:

- termin tabora: 11. do 18. avgust 2018
- sodelujoča planinska društva: Šoštanj, Rečica ob Savinji AT Podčetrtek, Polzela, Ljubno ob Savinji in Sežana
- udeležencev tabora: 23 (8 iz PD Šoštanj)
- člani vodstva: 14 (od tega 2 iz PD Šoštanj)

*Tabor mladih planincev
Podpeca 2018*

Mednarodno planinsko orientacijsko tekmovanje v Makedoniji

Kot že kar nekaj let zapored, je tudi letos potekalo Balkansko orientacijsko prvenstvo. Tekmovanje je potekalo od 28.9. do 30.9.2018 v Makedoniji, v bližini mesta Ohrid v organizaciji Združenja planinskih organizacij Balkana (BMU) in Planinske zveze Makedonije (FPSM).

Na pot smo se trije mušketirji (Žiga Kugonič, Jan Ostervuh, Aljaž Jurič) iz našega društva PD Šoštanj odpravili že 27.9. zvečer. Najprej smo se odpeljali do Ljubljane, kjer smo prisledli v kombi k še eni slovenski ekipi. Pot je trajala 16 ur, vendar je bila zaradi zanimive okolice in pogovorov v kombiju precej zanimiva. Tu in tam smo se ustavili, da smo lahko kaj majhnega pojedli, odtočili in pretegnili noge, nato pa spet nazaj v kombi. Okoli dveh popoldan smo prispeli v Ohrid, kjer smo si vzeli nekaj ur časa za sprehod po mestu. Nato smo se peljali še

5 km naprej do hotela, kjer smo bili nastanjeni in kjer je bil sedež tekmovanja.

Ko smo se udobno namestili v sobe, je bil čas za večerjo, po večerji pa je sledil pozdrav gostov, otvoritev tekmovanja in reševanje testov, ki so seveda bili v angleščini, uradnemu jeziku tekmovanja, čeprav je vsa ostala komunikacija potekala v srbohrvaščini. Naslednji dan nas je zjutraj čakala glavna preizkušnja. Štartali smo z veliko zagona in pridno pobirali točke vse do sedme kontrolne točke, kjer smo dobili vsak svojo karto in se naprej podali vsak po svoji poti. Ker smo bili vajeni timskega dela in ker tega še nikoli nismo počeli, je bil to pravi izziv, vendar nam je tudi ta del tekmovanja šel dobro od rok. Po uspešno zaključeni glavni preizkušnji, ki je bila dolga nekaj več kot 20 km, nas je čakala samo še za polovico krajša in lažja nočna preizkušnja. Nočni del tekmovanja nam ni šel čisto po načrtih, vendar smo bili

zadovoljni tudi s tem rezultatom. Po zaključeni nočni tekmi je sledila, kot vedno do sedaj, zelo dobra večerja, potem pa rajanje in druženje z vsemi ostalimi udeleženci pozno v noč.

Vse ostale tekmovalne ekipe, razen našega kombija, so že naslednji dan po razglasitvi odšle domov, mi pa smo se odločili, da ostanemo še dan dlje in se malce potikamo po Makedoniji. Ta dan smo izkoristili tako, da smo izpeljali pohod na nekaj več kot 2000 metrov visok vrh v nacionalnem parku Galičica, popoldan pa smo si še podrobneje ogledali mesto Ohrid. Zvečer smo se izmučeni od še enega aktivnega dneva odpravili spat, v zgodnjih jutranjih urah pa smo se odpravili proti Sloveniji. Med potjo smo se za nekaj časa ustavili še v glavnem mestu Skopje, kjer smo še zadnjikrat raziskovali Makedonijo. Po dolgem pridnem nabiranju kilometrov pa smo v poznih nočnih urah prispeli nazaj domov. Izkušnja je bila neverjetno zabavna in zanimiva, zato upamo, da se bomo tega tekmovanja udeležili še kdaj.

Žiga Kugonič

Z novimi idejami ustvarjamo čudovita srečanja

Všolskem letu 2017/18 je pri planinskem krožku vrtca Šoštanj sodelovalo 18 otrok. Otroci in starši so se radi udeleževali srečanj. Na prvem družinskem pohodu na Vrholanov vrh v Ravnah se nas je zbralo 45 pohodnikov.

Čudovit jesenski dan smo popestrili z igrami na vrhu ter si

v planinske dnevnikke odtisnili žig. V nadaljevanju sem jih v januarju povabila na nočni pohod na Goro Oljko. Lučke, ki so razsvetljevale pot in svetlikale v gosti megli, so poskrbele, da smo varno prišli do planinskega doma, kjer smo se okrepčali s sladkim carskim pražencem in pogreli s toplim čajem.

Srečanja smo imeli tudi med tednom v dopoldanskem času v vrtcu, kjer so nam planinski vodniki predstavili planinsko opremo, literaturo, skupaj smo prepevali pesmi in se igrali igre.

Sodelovali smo na Skupščini Planinske zveze Slovenije s pesmico, plesom in igro.

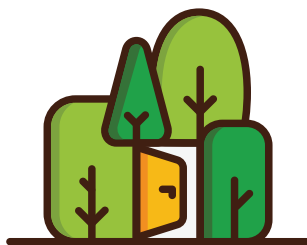
V pomladnem času smo se povzpeli na najvišji vrh občine Šoštanj, Smrekovec, in s tem izletom zaključili planinsko druženje v šolskem letu.

V veselje in užitek je delati v takšni sredini, kjer je podpora od vseh. S strani vrtca Šoštanj in planinskega društva Šoštanj in prav tako od staršev, ki so vedno pripravljene sodelovati in se družiti.

Hvala vsem!

Varen korak in Srečno 2019!

*Vzgojiteljica Jožica Malus
Mentorica planinskega
krožka vrtca Šoštanj*

OBISK V NARAVI

Slovenija ponuja izjemne možnosti za obiskovanje narave in Slovenci dobršen del časa preživimo v njej. To je zasluga pripravljenosti lastnikov gozdov in kmetijskih zemljišč, da sprejemajo prost dostop obiskovalcev in vzgojnega dela v rekreacijskih organizacijah pri vzpostavljanju pravil obnašanja v naravi. 27 civilnodružbenih organizacij je v odprtem dialogu z lastniki, državnimi organi in siceršnje javnostjo na podlagi že uveljavljenih norm v letu 2018 potrdile kodeks obnašanja v naravi v Sloveniji, ki predstavlja enotno podlago za vzgojo obiskovalcev narave in informiranje gostov glede pravil obiska narave v Sloveniji.

Besedilo kodeksa je dostopno na:

<http://www.taborniki.si/projekti/kodeks-obisk-v-naravi/>

Mlajša planinska skupina OŠ KDK

V šol. l. 2017/18 smo v okviru planinskega krožka od 1. do 4. razreda na OŠ Karla Destovnika-Kajuha Šoštanj izpeljali štiri planinske pohode.

Na začetku šol. l. sva z vodnikom planinskega društva Šoštanj, g. Matejem Kortnikom, s katerim uspešno sodelujeva že od samega začetka mojega mentorstva, sestavila plan pohodov. Na koncu šol. l. je bila realizacija 100%.

odpravili na Goro Oljko. Do Šmartnega ob Paki smo se odpeljali z avtobusom, nato pa nadaljevali peš do vrha. Čeprav je bil to zimski pohod, ga nismo okusili v lepoti beline. Pri cerkvi Sv. Križa, ki je mogočna baročna cerkev z dvema zvonikoma, zgrajena v 18. stoletju in sodi med najlepše baročne cerkve v Sloveniji, smo naredili po krajšem počitku in požirku toplega čaja skupinski posnetek

smo se povzpeli še po strmi poti skozi gozd do vrha, kjer smo si ob razgledni točki ogledali okoliške hribe. Po zahodnem grebenu Mrzlice smo se vrnili nazaj do parkirišča, kjer so nas že čakali avtomobili za vrnitev nazaj proti domu.

Kot vsako leto je bil tudi zadnji izlet planiran z avtobusom. Že nekaj let je naša stalnica, da se za zadnji izlet odpeljemo na malo bolj oddaljeno izletniško točko. Tokrat smo se odpeljali proti Lisci, ki se nahaja severno od Sevnice in je lep razgledni vrh. Zjutraj smo med vožnjo zaskrbljeno zrlji v nebo, saj je bilo vreme zelo spremenljivo. Bolj ko smo se bližali proti cilju, slabše je kazalo. Kljub temu, da so nas ob zapuščanju avtobusa pozdravile kapljice dežja, smo se odločili, da opravimo izlet. Že kaj kmalu smo ugotovili, da je bila naša odločitev pravilna, saj se je vreme izboljšalo in nam omogočilo preživeti lep, planinsko obarvan dan.

Naši planinski pohodi so usmerjeni ne le k premagovanju poti, pač pa tudi k druženju različnih generacij. Poleg staršev se nam na pohodih pridružijo tudi stari starši, prijatelji...

Vse načrtovane pohode smo uspešno izpeljali. Z velikim veseljem opazujem učence in njihove družine pri druženju. Otroke, ki razigrano premagujejo ovire, in starše, ki jih spodbujajo in s svojim zgledom pripomorejo k zdravemu načinu življenja svojih otrok ter razvijanju pozitivnega odnosa do narave in njenih lepote.

Mlajša PS - Mrzlica 13.5.2018

Na prvi jesenski pohod smo se odpravili meseca oktobra. Odzvali smo se povabilu KS Šoštanj in PD Šoštanj, ki že nekaj let organizirata pohod po Trški poti. Pot je lahka, prikaže pa mejni obseg nekdanjega trga Šoštanj. Sem mnenja, da je prav, da se učenci seznanijo z zgodovino svojega kraja in prav je, da jo na tak način tudi spoznavajo. Na koncu poti smo bili deležni tradicionalne pogostitve s strani KS Šoštanj.

Meseca januarja smo se

in se peš vrnili v Šoštanj.

V mesecu maju je bil cilj izleta Mrzlica. Spada med priljubljene izletniške točke, posebej za obiskovalce iz Savinjske doline in Zasavja. S svojimi 1122 metri nadmorske višine je druga najvišja gora zasavskega hribovja in z nje je, tako kot s Kuma, izjemen razgled, saj so vsi bližnji vrhovi precej nižji. Do Podmeje smo se odpeljali z osebnimi vozili, nato pa se odpravili peš, večinoma po gozdni cesti, do planinske kočice. Privoščili smo si daljši počitek za malico, pijačo in igro. Nato

*Mentorica planinskega krožka
Mateja Čokelc*

Starejša planinska skupina OŠ KDK

Planinski krožek je obiskovalo 27 učencev.

Planinski izleti:

- 7. 4. 2018: Lisca
- 16. 6. 2018: Rogla (Dan slovenskih planinskih doživetij)
- 20. 10. 2018: Mrzlica

Tekmovanja:

1. Planinska orientacijska tekmovanja:
 - a. regijska tekmovanja: 3 ekipe (ena A ekipa, dve B ekipi) so sodelovale na 3 regijskih tekmovanjih,
 - b. Slovensko planinsko orientacijsko tekmovanje (SPOT) na Krasu (20. 5.):

sodelovala je ekipa v B kategoriji in dosegla 5. mesto (tekmovalci: Boštjan Reberšak, Tilen Rotovnik, Aljaž Rogelšek, Jan Novak, Blaž Pusovnik).

2. Osnovnošolsko tekmovanje MLADINA IN GORE:
 - a. šolsko leto 2017/18: državno tekmovanje v Trzinu (20. 1. 2018) – 7. mesto (Urška Grudnik, Sinja Kortnik, Zala Katanec, Lara Ostervuh);
 - b. šolsko leto 2018/19: na regijskem tekmovanju v OŠ Rače 10. 11. 2018) sta nastopili dve ekipi – ena ekipa za 2 točki zgrešila državo tekmovanje (Mai Skornšek,

Urška Grudnik, Brin Kortnik, Zala Katanec); malo slabša ekipa pa: Boštjan Reberšak, Tilen Rotovnik, Aljaž Rogelšek in Jan Novak.

Danica Švarc

Ekipa OŠ KDK in PD Šoštanj na SPOT 2018

Planinci OŠ KDK z mentorico in vodnikoma na planinskem izletu Mislinja – Rogla

Planinske poti PD Šoštanj

V Sloveniji 1.096 usposobljenih markacistov v 199-ih planinskih društvih skrbi za 1.965 planinskih poti v skupni dolžini 10.014 km, od tega 9.883,8 km lahkih poti,

81,2 km zahtevnih poti in 49,7 km zelo zahtevnih poti.

Celoten kataster planinskih poti v Sloveniji je dostopen na spletni strani: <http://www.planinske-poti.si/>

Planinsko društvo Šoštanj je po uradnem katastru Planinske zveze Slovenije skrbnik devetih planinskih poti, dveh obhodnic in dela dveh drugih obhodnic, ki potekata na območju Občine Šoštanj:

Planinska pot oz. obhodnica	Leto prvega markiranja	Dolžina
1. Šoštanj–Smrekovec	1919	15,4 km
2. Šoštanj–Gora Oljka	1905	7,9 km
3. Šoštanj–Topolšica–Andrejev dom na Slemenu (mimo Žlebnika)	ni podatka	12,2 km
4. Šoštanj–Grad Forhtenek	1920/21	6,6 km
5. Šoštanj–Pusti grad	2014	0,4 km
6. Grebenšek–Andrejev dom na Slemenu	ni podatka	5,4 km
7. Mostnar–Šmihel	1905	4,6 km
8. Topolšica–Lomek vključno z varianto Aravs–Bank	2009	6,1 km
9. Zavodnje–Andrejev dom na Slemenu	1905	5,1 km
10. Trška pot okoli Šoštanja	1994	11,9 km
11. Ravenska pot	2004	13,3 km
12. del Evropske pešpoti E6: Mostnar–Presečnik Skorno	1965	1,6 km
13. del obhodnice Pot XIV. divizije: Sedlar–Žlebnik–Savinek	1961	8,5 km

Števec dolžine vseh zgoraj navedenih planinskih poti je okoli 100 km, a ker so nekateri odseki isti za dve ali več planinskih poti, in ker zadnji del planinske poti na Goro Oljko poteka po odseku za katerega skrbi PD Šmartno ob Paki, je uradna dolžina planinskih poti, za katere skrbi PD Šoštanj 86,159 km. To pomeni, da je PD Šoštanj, glede na skupno dolžino planinskih poti, ki jih ima v skrbništvu, na 33. mestu med planinskimi društvi v Sloveniji.

Na akcijah pri urejanju planinskih poti so v letu 2018 aktivno sodelovali tudi ostali člani PD Šoštanj, med katerimi je potrebno izpostaviti: Cirila Kajba, Marka Milešič Šerdonerja, Petra Laureta, Ivča Stropnika ter Danila Čebula.

V Markacijskem odseku PD Šoštanj je v letu 2018 delovalo 12 usposobljenih markacistov z licenco:

Zap. št.	Ime in priimek	Št. znaka
1.	Vinko Pejovnik	391
2.	Darko Čepelnik	1287
3.	Jurij Drev	1288
4.	Janez Gorjanc	1289
5.	Primož Grudnik	1290
6.	Janez Kugonič	1294
7.	Vlado Stropnik	1300
8.	Filip Vrabič	1303
9.	Franc Urbanc	1414
10.	Milan Grudnik	1467
11.	Zvonko Klobučar	1547
12.	Bojan Rotovnik	1557

Zemljevid s potmi PD Šoštanj

Mapa 1:100,000

ZGODILO SE JE V LETU 2018

www.pzs.si

DROBEN PRISPEVEK, MARKANTEN VTIS

Pošljite SMS na 1919
s ključno besedo POT5

in prispevajte 5€
za obnovo poti.

Kaj lahko postoriš v 1 dnevu?
Se povzpneš na vrh.
Odkriješ novo smer.
Obnoviš staro prijateljstvo.
Zaželiš srečno pot.

Pošljite SMS s ključno besedo POT5
na 1919 in prispevajte 5 € za obnovo planinskih poti.

PLANINSKA ZVEZA SLOVENIJE skupaj s 285 društvi skrbi, da lahko vsako leto okoli 1,4 milijona obiskovalcev slovenskih gore na 10 TISOČ KILOMETRIH MARKIRANIH PLANINSKIH POTI nemoteno uživa naravne lepote in gorski mir ter se z razglednih vrhov vrača z novimi močmi in vtisi. V letu 2018 smo z vašo pomočjo obnovili planinske poti na Ponca, Oljevo, čez Psico na Storžič, z Logarske doline na Okrešelj, Turški žleb, v Kolu do Pekla in čez Rudno polje do Jezerca ter vsem planincem omogočili nešteto vrhunskih vtisov.

PLANINSKA
ZVEZA
SLOVENIJE
ALPINE
ASSOCIATION
OF SLOVENIA

POŠLJITE SMS* NA 1919 S KLJUČNO BESEDO POT5 IN Z VAŠIM DROBNIM PRISPEVKOM SOUSTVARJATE MARKANTNE VTISE!

Delo markacistov v letu 2018

V letu 2018 smo markacisti v veliki meri opravljali vzdrževalna dela na naših planinskih poteh. Delo markacistov PD Šoštanj obsega nešteto ur prostovoljnega dela, kamor spada priprava materiala, priprava smernih tabel, izvedba sanacijskih del ter prestavitve poti, zato bomo našli le nekaj glavnih aktivnosti v preteklem letu.

Kot že nekaj let do sedaj smo se v mesecu januarju najprej udeležili zbora markacistov savinjskega MDO-ja, ki je pod pokroviteljstvom PD Polzela potekal v Andražu nad Polzelo. Zbora so se udeležili trije markacisti PD Šoštanj. Vsi markacisti so v tem mesecu oddali tudi letno poročilo o opravljenem delu v preteklem letu.

Zaradi vetroloma smo v januarju pristopili že k prvi akciji, in sicer na relaciji Slanica–Sleme, kjer smo čistili napol podrti drevje in vejevje. V mesecu februarju smo na Trški poti pri Falentu zamenjali ter pri Ribiški koči na drog namestili novi skrinjici za vpisno knjigo in žig. V mesecu aprilu je sledilo čiščenje in urejanje grmovja na hribu pod Pustim gradom Šoštanj, ki omogoča razgled na Šoštanj. Kot že nekaj let do zdaj, je potekalo redno čiščenje okolice samega gradu, kar izvajamo na podlagi

dogovora s Krajevno skupnostjo Šoštanj.

V mesecu juliju smo po predhodnem dogovoru z oskrbnikom Doma na Smrekovcu postavili oviro, ki preprečuje prehod za štirikolesnike ter motorne sani na relaciji Spodnji Brložnik–Smrekovec.

V mesecu avgustu je potekla obsežna delovna akcija, ki je obsegala predvsem popravilo podrtih drogov za smerne table na relaciji Topolšica–Sleme in Zavodnje–Sleme ter drog pri Andrejevem domu na Slemenu, na katerega se je podrla smreka.

Na relaciji Zgornji Brložnik–Sleme je avgusta prišlo do gradnje nove kamionske ceste, ki sedaj poteka na trasi planinske poti, zato smo obstoječo planinsko pot v dogovoru z lastnikom zemljišča prestavili drugam ter izdelali nove smerne table.

V jesenskem času smo pristopili k obnovi dela planinske poti XIV. divizije, ki na našem območju poteka od Sedlarjevega v Šentvidu do Andrejevega Doma na Smrekovcu.

Celotno pot XIV. divizije se v zadnjih letih na pobudo Savinjskega meddruštvenega odbora planinskih društev ponovno ureja. Na omenjeni poti je glavčina urejanja poti potekala na relaciji Sedlarjevo–Žlebnik. Na trasi poti smo obnovili markacije ter očistili nekatere zaraščene in neprehodne odseke. Pripravili smo tudi material za brv čez potok Strmina, ki jo je potrebno še postaviti.

Končno nam je uspelo namestiti oporno ograjo na planinski poti Grebenšek–Smrekovec na odseku Podojsteršek–Sedlo Honec.

Poleg vseh zgoraj naštetih del so tukaj še aktivnosti, ki jih izvajajo posamezni markacisti, ki so skrbniki določenih planinskih poti. V letu 2018 smo bogatejši za tri markaciste, ki so uspešno opravili tečaj markacistov. To so Milan Grudnik, Bojan Rotovnik ter Zvonko Klobučar. V celem letu smo markacisti opravili preko 200 ur prostovoljnega dela.

*Vlado Stropnik
Načelnik markacijskega odseka*

Julijska akcija markacistov

Poročilo vodniškega odseka za leto 2018

Leto 2018 je bilo glede **L**aktivnosti vodniškega odseka uspešno, saj smo zaradi objektivnih razlogov od 28 akcij odpovedali le štiri. Zelo dobro so nam uspeli vsi trije tabori (za osnovnošolce, družine, in za odrasle). Osnovnošolci so spoznavali območje Pece, družinski tabor je bil organiziran na Zelenici, odrasli pa so se podali v Albanijo na območje Prokletij. Uspešno smo izvedli tudi ture v visokogorju.

Ponovno je bila dobro obiskana skupna akcija Varno v gore, ki je potekala na Raduhi.

V letu 2018 smo prav tako sodelovali z občino Šoštanj (Športna zveza Šoštanj), s katero smo organizirali tradicionalni pohod na Smrekovec, in Krajevno skupnostjo Šoštanj, s katero smo skupaj organizirali pohod po Trški poti, ki je bil izveden v okviru praznika Krajevne skupnosti Šoštanj. Prav tako smo sodelovali s Športnim društvom Ravne, s katerim organiziramo pohod po Ravenski poti.

V letu 2018 smo v odseku pridobili novo vodnico A

kategorije, Anjo Lampret.

Tudi v letu 2018 smo skozi celo leto zbirali planinske fotografije, ki smo jih kasneje uporabili za izdelavo planinskega koledarja za leto 2019. Veliko se jih je odzvalo ter prispevalo svoje fotografije; najlepše so na koledarju tudi našle svoje mesto. Naj se pohvalimo, da smo tokrat izdelali že šesti planinski koledar, s katerim promoviramo svoje preteklo delo in aktivnosti za tekoče leto.

V letu 2018 smo v vodniškem odseku zaradi pretečenih rokov zamenjali 5 odraslih in 5 otroških čelad. Kupili smo tri otroške plezalne pasove.

Velika zahvala velja vodnikom, ki veliko svojega prostega časa in dobre volje namenijo za samo organizacijo ter izpeljavo izletov, ki je v današnjem času zahtevna in predvsem zelo odgovorna na vseh področjih (varnost, poznavanje okolja ...). Seveda pa hvala tudi našim najbližjim in seveda vsem vam, ki nas podpirate pri izvedbi vseh aktivnosti.

Plan aktivnosti za leto 2019 je raznolik, zato upam, da bo vsakdo našel nekaj zase. Želim vam varen in zadovoljen korak!

Primož Grudnik
načelnik Vodniškega odseka

Zap. št.	Vodnik (-ca)	Vodniška kategorija
1	Andreja Jalen Konovšek	A, B, D, C*
2	Andrej Veternik	A, B*
3	Anja Lampret	A
4	Bojan Rotovnik	A, B, D, G
5	Brina Zabukovnik Jerič	A
6	Evgen Drvarič	A, B
7	Filip Vrabič	A
8	Igor Rezman	A, B
9	Janez Kugonič	A
10	Jurij Drev	A, D, B
11	Jure Grudnik	A
12	Marko Borovnik	A
13	Martina Pečnik Herlah	A, B, D
14	Matej Kortnik	A, B, D
15	Miran Hudej	A, B
16	Monika Tajnik	A
17	Primož Grudnik	A, B, C, D, TKV1
18	Roman Branc	A
19	Tina Čebul	A
20	Tina Uran	A
21	Vlado Stropnik	A, B
22	Tjaša Konovšek	A
23	Tjaša Ostervuh	A
24	Zvonko Koželjnik	A, B

OPOMBA: * pripravnik za navedeno kategorijo

Analiza vodniških aktivnosti

Vrsta aktivnosti	Št. aktivnosti				Povprečje udeležencev			
	2016	2017	2018	Skupaj	2016	2017	2018	3 letno povprečje
ZIMSKI POHOD	4	4	4	12	24	21,5	15,8	20,4
SKUPNA AKCIJA (zima)	1	1	1	3	68	72	54	64,7
TURNA SMUKA	1	1	0	2	3	6	0	3
LAHKA KOPNA	10	12	10	32	32	25,7	25	27,6
BREZPOTJE	1	1	3	5	11	10	9,7	10,2
ZAHTEVNA KOPNA	1	1		2	10	16		13
SKUPNA AKCIJA (poletje)	1	1	1	3	64	80	112	85,3
DVODNEVNI IZLET	1	1	1	3	14	20	21	18,3
TABOR - ODRASLI	1	1	1	3	31	37	42	36,7
SKUPAJ	20	23	21	64	31,75	32	39,9	34,6
Skupno št. udeležencev:					614	635	571	
					Skupaj 2016-2018:		1820	

Zgornja tabela prikazuje parametre števila izvedenih akcij (izletov, pohodov, tur) in povprečno število pohodnikov, ki se je teh akcij udeležilo. Parametri so podani za leto 2016, 2017, 2018 in skupno.

Razvidno je, da so skozi leta najbolj obiskane kopne skupne akcije, ki jih organiziramo društva Šaleške doline in jih vsako leto organizira drugo društvo. Iz našega društva se jih v povprečju udeleži 15–20 planincev. Prav tako je dobro obiskana zimska skupna akcija, ki jo organiziramo skupaj s PD Velenje in Planinsko sekcijo Topolšica.

Lahko se pohvalimo z odlično organizacijo večdnevni planinskih taborov za odrasle v tujini, ki so zelo lepo obiskani.

Če primerjamo enodnevne lahke zimske in lahke kopne pohode, ugotovimo, da so prav tako lepo obiskani, vendar je treba upoštevati, da so tukaj vključeni tudi tradicionalni pohodi, ki navadno privabijo večje število pohodnikov.

Nižjo udeležbo imamo

pri akcijah, kjer se poveča zahtevnost in čas hoje. Sem spadajo brezpotja, zahtevne kopne poti in dvodnevni izleti, ki so navadno zahtevnejši po težavnosti. Moramo se zavedati, da je na zahtevnejših poteh veliko prijetneje hoditi v manjših skupinah, kjer lahko vodniki lažje vodimo udeležence skozi zahtevne predele.

V letu 2016 smo vodili največ 73 planincev, in sicer na tradicionalnem pohodu na Smrekovec. Najmanj planincev smo prav tako vodili leta 2016, in sicer 2 planinca na turni smuki.

Kot lahko razberemo iz tabele, smo v zadnjih treh letih varno vodili 1824 planincev. Nihče od teh planincev ni utrpel težje poškodbe.

Na vseh teh akcijah so v izračun vključeni tudi registrirani vodniki PZS – na posamezno akcijo se udeležita najmanj dva vodnika.

Gledano v celoti smo lahko zelo zadovoljni z udeležbo in predvsem izvedbo akcij. Akcije so zelo lepo organizirane, in kar je najbolj pomembno: naši

vodniki poskrbijo za varno in orientirano hojo povsod, kjer se pojavijo. V zadnjem času se veliko pohodnikov ob moderni tehnologiji (GPS naprave) in množičnih spletnih objavah izletov odloča za samostojne obiske vrhov, kjer pa zaradi nepoznavanja dejanskega stanja na terenu večkrat prihaja do težkih poškodb ali celo česa hujšega. S tem sem hotel poudariti, da se na ravni PZS pri organizirani (društveni) hoji v hribe v zadnjih letih ni zgodila nobena nesreča s smrtnim izidom.

V društvih delujemo vodniki prostovoljno in z veliko veselja do vodenja planincev. Nase prevzemamo velike odgovornosti. Verjamem, da se bo v naslednjih letih ponovno povečal obisk gora v organiziranih skupinah, v katerih bomo z vsem svojim znanjem in izkušnjami vodili vodniki PZS.

*Primož Grudnik
načelnik Vodniškega odseka*

Fotogalerija izletov 2018

Naše poti . . . Tabori za odrasle planince skozi čas.

Zavite, dolge, strme, manj strme, kratke ali pa kar direktne so edinstvene poti, ki vodijo na visoke, nizke, zahtevne, nezahtevne, a vedno posebne vrhove. Prav gotovo so domači najlepši, a kljub temu je čudovito raziskovati tudi tuja gorovja ter odkrivati njihove skrivnosti.

Vse to v tistem prijetnem pričakovanju, kaj se skriva za naslednjo skalno gmoto, pustim pobočjem, suhim rastjem, zavito serpentino ali skokom preko studenca. Vedno znova je zanimivo odkrivati kaj ponujajo druge kulture, kako vabijo enkrat kamnite, drugič lesene gorske kočice, ki so včasih bolj »komot«, drugič pa »šik«. Še posebej lepo je vse to odkrivati v dobri družbi! Postavilo se je vprašanje, zakaj tega ne bi organizirali tudi v PD Šoštanj, in porodila se je ideja o vsakoletnem taboru za odrasle planince.

Srbija

Ideja je sadove obrodila že v letu 2005, ko je bil organiziran prvi planinski tabor na jugovzhodu Evrope – v **Srbiji**. V tej »retro« deželi s slikovitimi

mesteci ter najlepšimi kotički, so se planinci namenili raziskovati tamkajšnji, marsikomu še neznani gorski svet. Vzpon na najvišji vrh Suve planine, Trem (1.810 m) ter najvišji vrh Srbije, Midžor (2.169 m), pa vzpon na Kablar in planinarjenje na Kopaoniku bodo ostali v lepem spominu. Prav tako potepi po različnih mestecih (Beograd, Niš, Zaječar, Čačak,...) ter vožnja z železnico Šargansta osmica. Za dodano vrednost je poskrbela odlična srbska kuhinja.

Naslednje leto so planinci obiskali srbsko sosedo **Bolgarijo**, kjer se je raziskovalo predvsem njen zahodni del. Veselje ob osvojitvi najvišjega vrha Balkana – Musale (2.914 m) je bilo očitno. Gorska veriga Rila, skupaj z istoimenskim samostanom, kraška Jagodinska jama ter lepote Rodopov so pustili svoj pečat leta 2006. Zaradi muhastega vremena je padla odločitev za turo pod Maljovico.

Da planinstvo v tej deželi še ni ravno samoumevno, je pokazala **Črna Gora**. Pogorje Durmitor ni nudilo nam vajenih zavarovanih gorskih poti, pa vendar sta bila, ob pogledu na hribovje obdano z jezerci, vzpona na najvišji vrh pogorja Bobotov Kuk (2.523 m) ali po domače Čirovo peč, ter vzpon na Savov Kuk (2.313 m) opravljena z odliko. Za zaključek tabora leta 2007 je poskrbel spust po reki Tari ter pogled na njen kanjon z razgledne ploščadi Vidikovac.

Leto 2008 je bilo v znamenju tobaka, riža in bombaža, v **Makedoniji** namreč. Glavno mesto Skopje je bilo v vsej svoji veličini najlepše vidno s hriba Vodno,

Bolgarija

Črna Gora

Makedonija

krasen je bil tudi kanjon reke Treske. Planinci tega tabora so med nočitvijo na Popovi Šapki doživeli pravšnji šok, danes pa je ta dogodek verjetno pravi »material« za obilico smeha. Osvojili so najvišjo točko Šarskega pogorja, Titov vrh (2.748 m), v naslednjih dneh pa še vrh Korab (2.764 m) ter mejni Golem Korab. Za eno

izmed najlepših tur je poskrbel vzpon na Pelister, najvišji vrh planine Baba (2.601 m).

Peti planinski tabor leta 2009 v **Bosni in Hercegovini** je bil

Bosna in Hercegovina

prava vremenska zmešnjava. V znamenju megle, dežja, rose in snega se je osvojilo vrhove Igman (1.502 m), Bjelašnica (2.067 m), v bližini Trebinja, kamor je planince »potisnilo« vreme, pa še gora Leotar (1.244 m). Na pogorju Orjena je v družbi viharikov sledil vzpon na Vučji zub (1.802 m) ter Zubački Kobao (1.894 m), najvišji vrh omenjenega pogorja. Za dobro voljo je poskrbel ogled Bilečkega jezera, največjega umetnega jezera Balkana, ter izvira reke Bosne (Vrelo Bosne). Ob povratku domov je za dalmatinski pridih poskrbel obisk Dubrovnika.

»Balkanska pot« se je nadaljevala k naši sosedji, kjer

Hrvaška

so planinci leta 2010 prečesali pogorje **hrvaškega Velebita**. Prehodili so del Premužičeve staze, ki je speljana od severnega do južnega Velebita. Po ogledu jame Manita Peč je sledil vzpon do Rossijevega zavetišča. Kljub megli je bil vzpon na najvišji vrh Severnega Velebita Mail Rajinac (1.699 m) več kot poplačan. Divja vožnja ob foto safariju po Južnem Velebitu pa je poskrbela za neponovljive občutke v »Winettujevi deželi«.

Zaključek balkanske »poti« je bil leta 2011 obisk dežele grofa Drakule – skrivnostne Transilvanije. Ob vstopu v državo so planince prevevali morda mešani občutki kaj bo ponudila ta, še vedno malo »stigmatizirana«, **Romunija**. Pogledi so se vseskozi ustavljali na obdelanih površinah, koruznih poljih, sadovnjakih, čredah ovac ter prijetno presenečali. Takšna sta bila tudi čudovita vzpona na pogorju Parang – vzpon na Parangu Mare (2.518 m) ter skok na Parangul Mic. Vtis je pustila tudi krasna gorska veriga Fagaraš z najvišjim vrhom Moldoveanu (2.543 m), ki pa je zaradi slabega vremena ostal neosvojen. Tudi v Busenji vreme ni bilo naklonjeno pohodništvu, zadovoljiti se je bilo treba z ogledom Šigišvare in Bašora. Nekaj sončka pa je vendarle poskrbelo, da planincem ni ušel vzpon na vrh planine Koroman in pohod po Dolini sedmih stopnic.

Za velik preobrat je poskrbel planinski tabor leta 2012, ko so se udeležencem tabora odstirali pogledi na ledenike ter jezera v objemu tri in štiristočakov. To je ponudila idilična državica v osrčju Evrope, **Švica**. V spremljavi precej muhastega in mrzlega vremena so planinci v Valiških Alpah obiskali ter

Romunija

si ogledali znameniti prelaz Simplon, pobočja smučišč Zermatt ter Saas Fee, nato še vrhova Plattjen (2.570 m) ter Hannig (2.080 m). Prehodili so območje zgornje gondolske postaje na Mittel Alalinu (3.460 m), visokogorske užitke pa je nudila pot ob jezu hidroelektrarne Stausee Mattmark (2.224 m). Zaradi izredno slabega vremena je bilo precej vrhov in prelazov obiskanih z gondolo. Pot je planince zanesla še v Bernske Alpe, kjer se je raziskovalo kraje Bettmeralp, Fiescheralp ter Brigerbad, pozimi priljubljene smučarske točke. Ledenik Aetschgletscher pa je dodal pravi vtis o mogočnosti gora.

Mogočne klife, sonce, morje in vulkan so planincem razkrili

Švica

Italija

italijanski Apenini, ki so jih udeleženci tabora odkrivali leta 2013. Prvi dan so planinci osvojili najvišji vrh Apeninov, Corno Grande (2.914 m), v nadaljevanju pa najvišji vrh Sorentskega polotoka, Monte San Michele (1.443 m), ki je ponudil enkratni razgled na prihajajoče cilje. Sestop je sledil čez goro Croce della Conocchia (1.314 m). Mnogim se je prikupil tako pohod po »poti Bogov« v Positano kot tudi raziskovanje otoka Capri, skupaj z njegovo znano strmo potjo »Via Krupp«. Nepozabno doživetje pa je bil gotovo vzpon ter pohod ob robu kraterja ognjenika Vesuvio.

Slovaška

Zelenje v nešteti odtenkih in bučanje slapov ter studencev, ki božajo mogočne skalnate vrhove **slovaških Tater**, so planince začarali leta 2014. Opravljen je bil vzpon do prelaza Donovaly

(980 m) v osrčju Vel'ke Fatre, nadalje je pot planince vodila do sedla Nova Hal'a, sledil je vzpon na Zvolen (1.402 m), s katerega se je odprl pogled na Ostredok. Skoraj tlakovana pot je vodila na najvišji vrh Nizkih Tater – Dumbier (2.043 m). Obiskalo se je Skanzen Pribylina in akumulacijsko jezero Liptovsko mare. Mešani pohodi so poskrbeli za obisk vrhov Vel'ka Svištovka (2.037 m), v družbi ledu in snežink tudi Jahnaci stit (2.230 m). Pot okoli Visokih Tater je vodila vse do zahodnega dela, kjer so poljske Zakopane poskrbele za pridih nostalgije. Udeleženci tabora so se z zobato železnico vzpeli na Hrebienok (1.285 m), v nadaljevanju pa prehodili pot po dolini Mali Studeni in naprej do Modrega jezera (2.190 m). V Visokih Tatrah je nepozabno kuliso ponudil vrh Rysy (2.499 m). Zgodbo te zelene dežele so »začinili« še ogled Slovenskyga Betlehema, gradu Bojnice, Spišskega gradu ter Dobšinske ledene jame.

Leto 2015 je bilo ponovno mediteransko obarvano. Presenečenja in avanturistična doživetja je planincem nudilo pogorje **Hrvaške, Biokovo**. Prelep pogled na morje in mesto Split se je odprl z Debelega Brda (1.044 m), najizrazitejšega vrha planine Mosor. V družbi dišečih borovcev ter vonju timijana smo planinci osvojili vrh Pirovac (572 m). »Malo gori, malo doli« stezice so nas popeljale na Vošac (1.421 m) ter najvišji vrh Biokovega – Sv. Jure (1.762 m), ki je hkrati drugi najvišji vrh Republike Hrvaške. Adrenalinska je bila tura na Sv. Ilijo (773 m), peščene plaže, tako v Makarski rivieri kot na otoku Brač, pa so vabile k več kot zasluženemu počitku pod mediteranskim soncem.

Hrvaška

Nemčija

Pravljico nam je leta 2016 pričarala **Nemčija**, natančneje zvezna dežela **Bavarska**. Vzpon na Kalvarienberg (953 m) je omogočil fenomenalen pogled na grad Neuschwanstein, v naslednjih dneh smo v družbi sonca osvojili vrhove Saüling (2.047 m), Hochfelln (1.674 m) ter Kampenwand (1.669 m), ki so na eni strani ponujali razglede na vršace Alp, na drugi strani pa na neskončno ravnino ter Kimsko jezero. Osvojili smo vrhova Wallberg (1.722 m) ter Rauschberg (1.671 m), ki je znan predvsem po lesenih skulpturah, namenjenih osveščanju o zaščiti gozdov. Pohod po dolini Röthelmoss, mesteci Schwangau in Ruhpolding ter kristalna bavarska jezera pa so dodal piko na i deželi, ki premore neverjetno raznoliko ponudbo gorske pokrajine.

Francija

Pot je udeležence tabora leta 2017 ponesla na četrti največji otok v Sredozemskem morju, kjer je nepozabno naravo, kontraste ter visoke vrhove razkrila **francoska Korzika**. V družbi divjih konjev je bil pogled na jezero Lac de Nino (1.743 m) veličasten. Planinci so osvojili najvišji vrh otoka, Monte Cinto (2.706 m), ter v družbi lenega goveda prehodili dolgo obalno pot na Cap Corse. Pot je nadalje vodila po čudoviti dolini Restonici, obdani z visokim gorovjem, in že je sledil vzpon na jezero Lac de Melo (1.710 m). Potepi po mestecih Basti, Calacucci ter Ajaccio so dodali svoj čar tej deželi divjih prašičev in kostanja.

Albanija

V »našiljenih« **albanskih Prokletijah** se je leta 2018 odvil zadnji planinski tabor. Že njihovo ime pove, da ravno lahko dostopnega terena okoli njih ni. Vožnja na prelaz Thore in nadaljnji vzpon na vrh Maja e Radohimës (2.570 m) je dodobra utrudil noge.

Ponos ob osvojitvi najvišjega vrha Prokletij, Maja e Jezercë (2.694 m), je bil povsem upravičen. Za veselo vzdušje ob pogledu na nekaterim najlepše »evropske« gore, je poskrbel vzpon po dolini Teth na kanjon ter slap, ter nadalje pohod do jezera »Blueeye« in ob koncu tabora vzpon na vrh Vajusha (2.059 m). V jezeru Koman so planinci občudovali odseve vrhov, obiski mest Krujë, Tirane ter Skadra pa so poskrbeli za potešitev radovednosti in potreben počitek.

Ni malo dežel in ni malo prehojenih poti. Naša želja po spoznavanju novih ljudi in novih

poti se le še krepi. V letu 2019 nas čaka, za marsikoga že težko pričakovan, planinski tabor za odrasle planince v magičnih Dolomitih (Italija). Vljudno vabljeni, da se nam pridružite pri raziskovanju in osvajanju le-teh.

Da planinski tabori za odrasle planince tečejo po načrtu, da smo priskrbljeni in varni, poskrbijo naši pridni vodniki, ki vse od leta 2005 dalje v organizacijo taborov vlagajo ogromno truda in prostega časa. V spodnji tabeli si lahko pogledate število udeležencev posameznega tabora.

Andreja Štumberger

DRŽAVA TABORA	LETO	ŠT. UDELEŽENCEV
Srbija	2005	12
Bolgarija	2006	8
Črna Gora	2007	28
Makedonija	2008	36
Bosna	2009	38
Hrvaška (Velebit)	2010	22
Romunija	2011	36
Švica	2012	42
Italija (Apenini+Sorentski polotok)	2013	40
Slovaška (Tatre)	2014	34
Hrvaška (Biokovo)	2015	30
Bavarska	2016	31
Korzika	2017	37
Albanija (Prokletije)	2018	42

(Tabelo pripravil Primož Grudnik)

Planinski tabor 2018 – Prokletije, Albanija

Planinci Planinskega društva Šoštanj smo se v letu 2019 odpravili na prvi planinski tabor z letalom. Naša destinacija – Albanija. Naš cilj – odkriti turistično še precej neobremenjeno pogorje Prokletije. Prokletije, imenovane tudi »Albanske Alpe« ali »preklete planine«, so gorska veriga na zahodnem Balkanskem polotoku, ki se razteza od severa Albanije do Kosova in vzhoda Črne Gore. Najvišji vrh Prokletij je Maja e Jezercë (2.694 m), po slovensko Jezerski vrh, ki je hkrati tudi drugi najvišji gorski vrh v Albaniji ter najvišji vrh Dinarskega gorovja. Gorska veriga »Prokletije« naj bi ime dobila po svojih divjih, našiljenih in skorajda nepremostljivih vrhovih.

Iz Šoštanja smo se udeleženci letošnjega tabora z avtobusom odpeljali do Brnika, od koder smo poleteli do Podgorice v Črni gori. Na letališču v Podgorici smo se srečali z našima albanskima planinskima vodnikoma Nikom in Janinom, ter se iz Podgorice z avtobusom skupaj odpravili dalje do našega prvega cilja v Albaniji – vasi Böge. V vasici smo prenočili ter se naslednjega dne po telovadbi, ki jo je vse dni tabora vodila Branka ter s tem že zjutraj sprožala salve smeha, v zgodnjih jutranjih urah z džipi odpeljali do visokogorskega prelaza Quafa e Thorës oz. Thore (1.685 m), ki je bil izhodišče za našo prvo turo – vzpon na Maja e Radohimës (2.568 m). Vsi udeleženci tabora smo se skupaj povzpeli do sedla, tam pa smo se razdelili v dve skupini. Ena

skupina se je odločila za vzpon na vrh Maja e Radohimës, druga skupina pa se je odločila za krožno turo in sestop do prelaza Thore po drugi poti. Ker pa jim je bila pot tako všeč in se niso želeli prehitro vrniti na prelaz, so se odločili, da si pot malo podaljšajo. Tisti, ki smo se odločili za vzpon na vrh smo se zaradi zelo krušljivega terena soočili s tehnično nekoliko bolj zahtevnim strmim vzponom. Po poti je bilo treba paziti na drobljivo kamenje, zato so naše čelade iz nahrbtnikov hitro romale na naše glave. Uživali smo ob razgledu na bele skale, ki so močno spominjale na domače Alpe, po poti vonjali materino dušico, v zadnjem delu ture pa tudi malo poplezali. Premagali smo zadnji, rahlo izpostavljen del tega vzpona in že smo se znašli na vrhu Maja e Radohimës, ki nam je ponudil lep, čeravno nekoliko v oblake in meglice zastrt pogled na dolino Theth in gorovje Prokletij.

Ob sestopu in vrnitvi na prelaz Thore smo si nekoliko oddahnili ter se ob sončnem zahodu z džipi odpravili na odlično adrenalinsko vožnjo v dolino Theth. Zakaj adrenalinsko? Verjetno dovolj pomeni podatek, da smo za 15 km dolgo, a zavito in luknjasto pot polno kamenja potrebovali najmanj eno uro. A pot je bila zabavna, dodatno pa smo si jo popestrili še s prepevanjem domačih pesmi. V dolini Theth smo ostali dve noči. V nastanitvi smo bili, kot tudi celoten planinski tabor, deležni pristne albanske gostoljubnosti in odličnih lokalnih jedi. Tipične albanske jedi so vključevale ovčji sir, mleko, domače marmelade, kruh, ogromno lokalno pridelane zelenjave, ovčje in kozje meso itd.

Tretji dan nas je ponovno prebudilo sonce, ki je v teh septembrskih dneh pripekalo še močno kot poleti. Tega dne smo se odpravili na celodnevni trekking po izredno lepi dolini Theth, ki je del nacionalnega parka Theth. Turistov tukaj skorajda ni, srečali smo le posamezne pohodnike z nahrbtniki. Dolina je »ujeta« med vrhove Prokletij in na vsakem koraku ponuja razglede na te bele »špičke«. Odmaknjenost od sosednjih dolin ji daje čar

Dolina Theth

pristnosti, pozimi, ko zapade sneg pa so ljudje povsem odrezani od preostalega sveta. Tod vodi tudi del balkanske poti, t.i. Peaks of the Balkans Trail, 192 km dolge poti po Črni gori, Albaniji in Kosovu. Podali smo se skozi vasico, na poti srečevali domačine, črede ovac ter kakšno kozo, ki je blejala na vrhu džipa, ki je tu in tam na makadamski cesti zapeljal mimo nas in nas pošteno zaprašil. Skozi vas smo se povzpeli mimo cerkvice ter t.i. stolpa krvnega maščevanja, katerega nastanek sega v mračna in temačna leta, ko so družine, ki so bile v sporu, tovrstne stolpe koristile kot zatočišča. Vzpeli smo se do slapa ter dalje do kanjona doline vse do naravnih

jezero BlueEye

»bazenčkov« oz. tolmunčkov, ki so povsem svojevrsten izraz moči narave, ter si v njih ohladili že pošteno razgreta stopala.

Privoščili smo si tudi kosilo ter se nato odpravili naprej do turkizno modrega jezera »BlueEye«. Ker je bilo jezero zelo mrzlo, ga tu ni bilo junaka, ki bi se bil »namočil« v tej bistri mrzli vodi. Po zadostni količini »selfijev« in fotografskih posnetkov tega res modrega jezera, smo se vrnili v našo namestitev, ravno ob pravem času za večerjo. Po večerji smo se hitro odpravili spat, saj nas je že prihodnjega dne čakala naša najlepša in najdaljša tura – eno skupino vzpon na najvišji vrh Prokletij Maja e Jezercë (2.694 m), drugo skupino pa pot do sedla, ki povezuje

dolini Theth in Valbono. Gre za povezovalno pot med dolino Theth in Valbono, t.j. mulatjero, ki te ne konju od ene do druge doline ponese v cca. štirih urah, z avtomobilom pa se je treba podati precej naokrog ter temu nameniti najmanj osem ur časa.

Zbudili smo se še pred svitom in se po zajtrku odpravili do izhodišča cca. 1000 m nadmorske višine višje od naše namestitve, od koder smo ob cca. 5.30 uri zagrizli v kolena, druga skupina pa se je na pot odpravila nekaj ur kasneje. Hodili smo po dolgi, lepo speljani poti, ki je bila mestoma

Udeleženci planinskega tabora za odrasle Prokletije 2018

markirana le na delih, kjer se je križala s potjo s črnogorske smeri. Celotno pot smo uživali v lepih razgledih na sosednje vrhove, spremljali so nas sončni žarki, a kljub temu ni bilo pretirano vroče. Čudili smo se, da na poti nismo srečali nič živali, čeprav so iztrebki na tleh dali slutiti, da se tam gori pasejo vsaj ovce in koze. Na poti nam je vodnik Niko povedal veliko o flori, favni in drugih karakteristikah Prokletij ter o zgodovini Albanije. Pot je bila lepa in razgledna in po cca. 6 urah hoje ter zadnjih premaganih skalah tik pod vrhom, nam je uspelo in pred nami se je razkril pogled na križ z albansko zastavo, ki kraljuje vrh Maja e Jezercë. Na vrhu smo srečali nekaj planincev, ki so vrh osvojili s črnogorske smeri. Na vrhu smo uživali v krasnih pogledih na sosednje vrhove, ki so se nam tega dne kazali v čisti jasnini. Po počitku je sledil sestop v sosednjo dolino Valbono. Sestop je vključeval spust po nenapeti jeklenici, ter hojo po raznolikem terenu – strm travnik, melišče, sneg, skalnat teren itd. Sestop je bil lep, ob koncu so bile noge že utrujene, a nas je vzpodbudni glas vodnika Nika v popolni slovenščini »previdno in počasi« ter »gremo, gremo na pivo« gnal naprej. Le od kodu Niku znanje teh besed? Ob prihodu v dolino smo v »okrepčevalnici« ob poti, kot smo jih tudi prejšnjega dne videli v dolini Theth, od prijaznega možakarja izvedeli, da nam ne more ponuditi hladne osvežitve, saj je nekaj ur pred tem tam okrog pustošil roj kobilic. Menda so govorile slovensko. Tako smo se odpravili naprej do mesta, kjer so nas pobrali džipi in nas zapeljali do nastanitve, kjer nas je čakala večerja ter ostali planinci.

Naslednjega jutra smo se

Razgled iz Maja Jezerces

odpravili do mesteca Fierzë, kjer smo se vkrcali na trajekt, ki nas je zapeljal po reki Drin oz. jezeru Koman pod jez hidroelektrarne v kraj Koman, kjer nas je čakal avtobus s prtljago ter nas zapeljal do nekdanje prestolnice Kraljevine Albanije, mesta Krujë. Tam smo se vzpeli do gradu, si ogledali edini še ohranjen bazar ter se v večernih urah pripeljali v glavno mesto Albanije – Tirano. Zjutraj smo se po ogledu mesta z gondolo odpravili do nacionalnega parka Dajti, ki je del albanskega centralnega gorskega masiva, od tam pa se vzpeli na enega od razglednih vrhov nad Tirano. Iz Tirane smo se še istega dne odpravili do mesta Shkodër oz. Skadar, kjer je sledila tradicionalna albanska večerja in glasba, zjutraj pa smo se preko prelaza, ki se spusti za kar 500 m nadmorske višini, zapeljali v naselje Lëpushë. Naselje Lëpushë je bilo naše izhodišče za zadnji pohod oz. vzpon letošnjega planinskega tabora, in sicer na vrh Vajusha oz. Talijonka (2056 m) na meji med Albanijo in Črno goro. Pot je bila izredno lepa, saj je bilo pogorje zaradi borovničevja obarvano v privlačno rdečo barvo. Po osvojitvi vrha in naužitih pogledov na črnogorske Karanfile in druge sosednje vrhove, je sledil sestop

in naša zadnja nočitev v objemu lepih albanskih planin. Nastanjeni smo bili v 3 hiškah, in pohecali smo se, da si moramo večerjo in zajtrk najprej zaslužiti s kratkim trekingom od hiške 2 in 3 do hiške 1, kjer so nam domačini postregli z odlično večerjo in zajtrkom. Naš zadnji večer je minil v prijetnem vzdušju in ob zvoku domačih slovenskih pesmi ter pripovedovanju albanskega vodnika Nika o vseh podvigih in načrtih, ki jih ima albanska planinska zveza za prihodnost, saj je v Albaniji planinstvo oz. gorski turizem še v povojih. Zjutraj smo se iz Lëpushë z avtobusom odpeljali preko albansko – črnogorske meje do Podgorice ter od tam poleteli nazaj v Slovenijo, polni lepih vtisov na planinski tabor v Prokletijah v Albaniji.

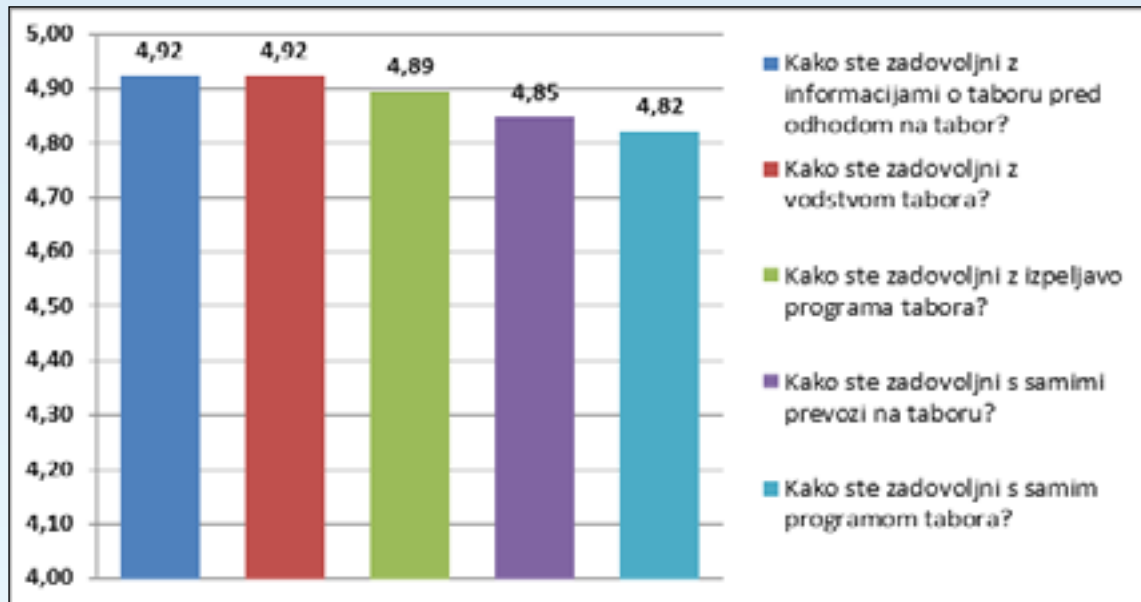
Petra Štumberger

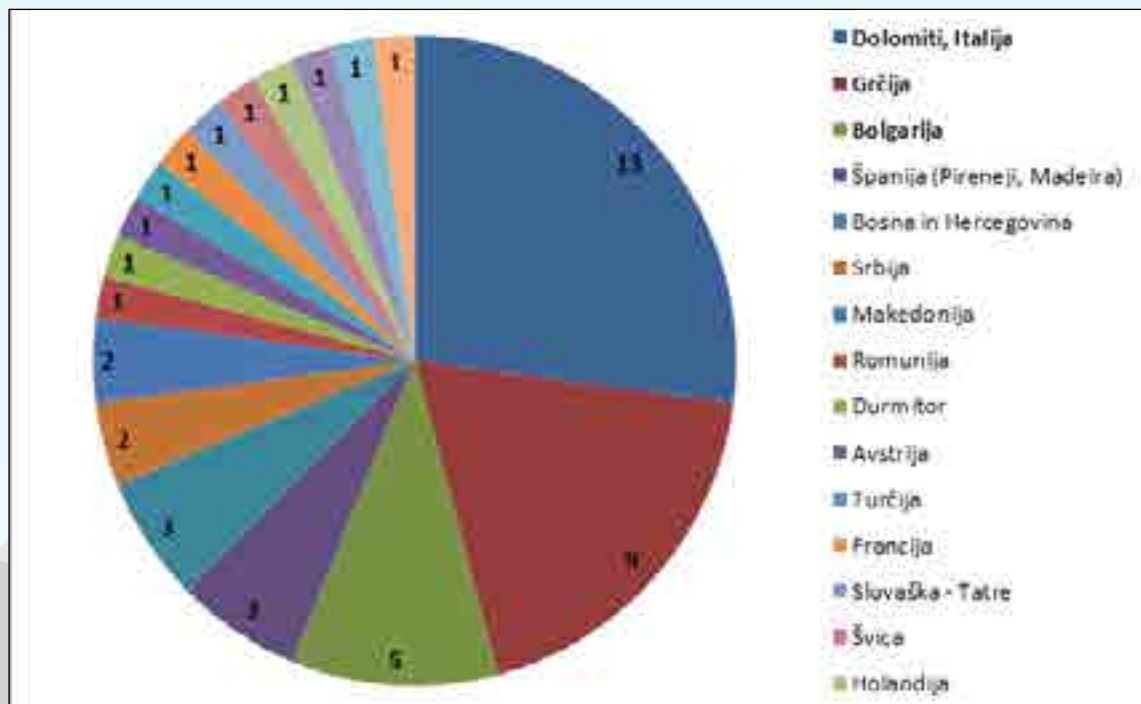
Pogled na Karanfile

Analiza ankete udeležencev tabora v Albaniji

Anketo so udeleženci izpolnjevali na avtobusu od Brnika do Trojan. Anketo je izpolnilo vseh 39 udeležencev. Na prvih 5 vprašanj so udeleženci odgovarjali z oceno od 1 (zelo slabo) do 5 (odlično).

Katera gorstva in države si želite v prihodnje obiskati v okviru planinskih taborov za odrasle PD Šoštanj (možnih več odgovorov)?

»A si ti ja nor« ali »50 odtenkov zelene«

Vzpon na tritisočaka Picco della Croce (3.134 m) in jezero Lago Selvaggio – Italija 2018

Zamisel o vročih poletnih vikendih smo nekako že odrinili na stran, pa vendar je upanje na kolikor toliko stanovitno vreme ostajalo. Zato je v petek zvečer padla dokončna odločitev vodnikov Primoža in Janeza – seveda gremo. Pa smo šli. Dvajset avanturističnih planincev, ki nam napoved o dežju in vremensko

našega izhodišča, lepo urejenega parkirišča pri visokogorski planini Fane Alm (1.739 m). Dobesedno smo vstopili v svet »petdesetih odtenkov zelene« in Lilikin »a si ti ja nor« (opis za pokrajino) je postal naš spremljevalec.

Visoke gore, oblečene v zeleno, posute s pisanim cvetjem, so nas spremljale cca. eno uro hoje, ko so nas pred Brixner Hütte (2.282 m) ustavile družine »debelušnih« svizcev. To so ti bili pravi pozerji,

je posvet vodnikov in zaključek, da se na vrh Cime di Valmala tega dne ne bomo vzpeli. Da v visokogorju vreme igra po svojih notah vemo vsi, ki ga obiskujemo, zato pretirane žalosti ni bilo. Naše »nogice« vseeno niso počivale. Bližnji, malo nižji hribovi so vabili in tako smo naredili cca. dvournno turo. Čreda poslikanih ovac, ki nam je sledila, kot bi bila del naše skupine, pa je poskrbela za konkretno »dozo« smeha. Po večerji so sledila navodila vodnikov za nedeljski vzpon. Vremenska napoved je bila obetavna. Odlično druženje se je zavleklo v večer. Razburljiva je bila tudi noč, ko je okoli 02.00 ure zjutraj močan veter neusmiljeno butal ob lesene »polkne«, dež pa tolkel po strešnem oknu našega skupinskega ležišča. Že je bilo slišati glasne vzdihne in porajali so se dvomi glede drugega vzpona. Zjutraj nas je Primož pričakal z nasmejanim obrazom in besedami, da je včasih močan veter v visokogorju še kako dobrodošel. Vrhov ni obdajala megla, pa tudi naš nesojeni cilj se nam je to jutro mogočno razkazoval. Sledil je »brzinski« zajtrk, skupinska fotografija pred kočjo, potem pa smo jo v kolini mahnili proti našemu cilju – tritisočaku Picco della Croce (3.134 m), ki kot najvišji vrh Pfundererskega

izredno slabemu vikendu ni prišla do živega. No ja, okoli 05.00 ure v soboto zjutraj, ko smo bili že nekje na pol poti, so nam debele kaplje dežja kljub temu nadele »kisle« obraze. A ti so že tik pred idilično gorsko vasico Vales v Italiji zažareli, saj je dež ponehal, med grdimi sivimi meglami pa se je sonce borilo, da nas poboža s prvimi jutranjimi žarki. Še nekaj presneto zavitih ovinkov in končno smo po skoraj petih urah vožnje prispeli do

ki so poskrbeli za naše veselje, ki je ob pogledu na naš prvi cilj, Cimo di Valmala (3.022 m), malo zamrlo, saj je vrh tonil v obilici težkih megel. A smo bili vseeno prepričani, da ga bomo osvojili, saj dežja še nekaj ur ni bilo pričakovati. V kočji nas je sprejelo nasmejana osebje, mi pa smo bili po kratki pavzi že pripravljeni na osvojitve prvega tritisočaka. Pa nam osvojitve tega vrha nekako ni bila usojena, saj so oskrbnice z resnimi obrazi vzpon odsvetovali. V roku dveh ur naj bi območje zajela konkretna nevihta. Sledil

hribovja z mogočnim križem bdi nad nižjimi brati. Zeleno preprogo sta zamenjala drobir in skalovje, pričel se je konkretni vzpon. Prečenje snežišč nam ni predstavljalo težav, po uri vzpona pa se nam je na sedlu Passo Val di Nebbia (2. 807 m) odprl razgled na visokogorski biser, ki je s svojo kraljevsko modrino bodel v oči – Lago Selvaggio (2.538 m). V ozadju so se sramežljivo otepali megle vršaci Dolomitov. Pogledamo desno proti našemu cilju, vrhu. Kje pa je? Zakopan v gosto meglo, ki je segala skoraj do sedla. Pa nič zato. Pri pičlih petih stopinjah nad ničlo, ledenemu vetru, ki je vztrajno bril okoli ušes

in narekoval takt meglicam, ki so včasih hitro, drugič nekoliko počasneje poplesavale po pobočjih vrhov, smo zagrizli v kolena. Še zadnji vzpon, koraki so postajali počasnejši, zrak je postal kanček redkejši. Po nadaljnji uri vzpona se je tik pod vrhom razgled popolnoma zaprl, a vidljivost je bila še vedno toliko dobra, da smo pred sabo uzrli križ. Vrh tritisočaka, za marsikoga prvič v življenju, je bil osvojen. Ponos se je razširil med nas vse, na obraz se nam je prikradel nasmeh, sledili pa so mu »jodlanje«, objemi ter slika ob križu. Zaradi nestanovitnega vremena smo se kmalu spustili nižje in krenili desno navzdol, zavili ostro levo ter po drobirju in prečenju snežišča prišli do razpotja. Veter je postal že tako dober prijatelj, da si se nanj lahko skoraj naslonil, megle so nas priganjale navzdol proti jezeru. Ker smo se vetra in megle počeno naveličali, smo ju kmalu pustili za seboj. Naš nov spremljevalec je postalo sonce. Jezero je ponudilo nepozabno kuliso. Pogledi so se ustavili na encijanah, planikah, marjeticah ter drugemu pisanemu cvetju. In modrina v objemu zelenih vrhov, iz katerih se ulivajo slapovi ter polnijo jezero. Pravo mesto za daljši počitek.

S turo smo nadaljevali po ozki stezici, ki je speljana tik ob nabrežni jezera, najbolj pogumni

so vanj namočili noge, pa ne za dolgo. Bližnji grič z lesenim križem je ponudil še zadnjo kuliso za čudovite fotografije, ki so se shranile tako v fotoaparate kot tudi v naš spomin. Sledil je še manjši vzpon in ponovno nas je pričakal fenomenalni razgled na hribovje, ki je dajalo videz kot da je vulkanskega izvora. Bučanje potokov in slapov, ki s precejšnjo silo po pobočjih utirajo svojo pot, je igralo melodijo miru in spokojnosti. Pot nas je v nadaljevanju popeljala mimo ostankov helikopterja iz druge svetovne vojne. Kmalu smo uzrli še manjše jezerce Marblsee, skočili »čez plot« ter se mimo kočice Aschila pričeli spuščati proti Fane Alm. Sonce je vedno močnejše pripekalo, v eni izmed idiličnih koč pa smo si privoščili več kot zaslužen osvežitev. Med počitkom so oči poplesavale po temno in svetlo zelenih gričkih, vršaci pa so se tega dne spet zavili v svoje sivo-belo ogrinjalo in le tu pa tam za nekaj trenutkov pokukali proti vedno bolj obljudeni planini.

Ob koncu ture je Vera poskrbela za hladno presenečenje, Lili je uzrla še čudovito »naselje« smrek, ob res odličnem ter veselem vzdušju, ki je vladalo med dolgo vožnjo domov, pa se je vreme od nas poslovilo tako kot nas je pozdravilo - z debelimi dežnimi kapljami.

Andreja Štumberger

Čudovita tura na Vogle ter Malo Zelnarico v Julijskih Alpah

Že v štartu iskrena hvala vodnikoma Primožu Grudniku in Janezu Kugoniču za jutranjo budnico in izkazano strpnost okoli 05.00 ure zjutraj. S kombijem se je skupinica planink PD Šoštanj, pod vodstvom dveh super vodnikov, odpeljala do planine Blato (1.147 m).

Čeprav še nismo bili zelo aktivni, smo se okrepčali z jutranjim sendvičem in čajem iz nahrbtnika. Ob tem smo se seznanili s potekom ture, orientacijo in dejstvom, da bomo v enem delu »prepuščeni« brezpotju. Brezpotje vsekakor ni šala, tega prav gotovo ne bi preizkušala brez strokovnega vodenja in popolnega zaupanja. Pravzaprav sem Primoža in Janeza srečala prvič. Ponovno mi je na misel prišel citat »gore in ljudje«. Preprosta, skrbna,

skromna, vedoželjna in polna znanja o gorništvu, katerega pa nimata potrebe razkazovati. Rekla bi, da je bilo pri njima zaznati iskreno spoštovanje do narave in gorskega sveta. Nekje sem slišala, da so v gorah doma škratje, zato ni dobro biti pohlepen in preglasen.

Od parkirišča pri planini Blato smo se začeli vzpenjati po gozdni poti do planine v Lazu (1.560 m). Skozi gozd je speljana prijetna pot, ki vodi rahlo navzgor, zaradi česar smo se že malo segreli. Jutranja rosa se ni zdela več tako hladna in sveža, obdajala nas je prijetna toplota. Po dobri uri hoje smo pred seboj zagledali čudovite pašnike, pastirske hiše in napajalnike za živino. Prišli smo do planine Dedno polje (1.560 m) in s potjo nadaljevali po markirani poti vse do melišča. Po brezpotju smo nadaljevali z vzponom do Prvega Vogla (2.181 m), kjer nam je narava

odprla poglede proti vrhovoma Kredi in Slatni. V nadaljevanju smo se po grebenskem brezpotju povzpeli še do Srednjega Vogla (2.227 m) ter še nekoliko višje do Zadnjega Vogla (2.327 m) – našega cilja. Ko človek pomisli, da bi bil na tem neoznačenem terenu sam, ga spreleti srh, ampak občuti olajšanje, ko vidi, da je varen v skupini planincev. Z najvišjega Vogla je bilo v megli moč prepoznati Debeli vrh (2.390 m), mogoče so bili za njim vidni Stogi (Prevalski in Jezerski Stog). Skrivnost gora je večna, zato nikoli ne vemo vsega. Na vrhu je tradicionalno sledila zaslužena malica iz nahrbtnika. Vsak po svoje smo v tišini občudovali lepote, ki so nas obdajale. Ob pogledu na takšno naravo so besede včasih odveč, a vendar dobrodošle. Veseli in razumljivo ponosni, da smo realizirali naš prvi cilj, smo se zaradi vremenskih razmer ter

časa odpravili naprej. Hvaležni, da smo ujeli te trenutke in občutke, ko so nad nami krožile planinske kavke, ob poti pa poglede pritegovale planike.

Iz Zadnjega Vogla smo sestopili do sedla Vrata (2.192 m) ter pot nadaljevali proti Mali Zelnarici (2.310 m). Vsak je skušal biti previden, da ne bi povzročil sprožitve kamena. Kljub previdnosti se je zgodilo, vendar smo zaradi varnosti drug drugega o tem predhodno obvestili. Vzpenjali ter v določenih predelih sestopali smo že nekaj ur. Noge so bile rahlo utrujene, v tem delu smo se srečali tudi z delnim snežiščem. Čeprav je bila pot uhojena, je bilo prečenje nekoliko težje, predvsem zaradi nevarnosti zdrsa. Temperatura je bila okoli -10 st. C. Gnala nas misel, da gre, da bomo kmalu na vrhu. Spodbuda, da smo v osrčju Julijskih Alp, nas je gnala naprej. Tako smo s trdom, vztrajnostjo in pomočjo vodnikov prišli na sam vrh, vsi veseli, da smo ga osvojili. Z vrha se je razprostiral pogled na Dolino Triglavskih jezer, natančneje na jezero

Ledvička. Občutki so bili fantastični. Rahlo megleno, a vseeno veličastno. Ponovno smo se okrepčali, si nabrali moči za sestop, saj nas je do konca poti

čakalo še nekaj ur hoje.

Nadaljevali smo pod vznožjem Male in Velike Tičarice, kjer sem bila sama zelo radovedna, saj teh dveh vrhov še

nisem videla. Še marsičesa ne. Za nekaj trenutkov smo se odpočili, nato pa s sestopom nadaljevali v smeri Štapc (1.851 m), v enem delu po brezpotju. Nekje vmes nas je pri spustu spremljal gams. Od daleč nas je opazoval, nato pa s stekel višje ter se oddaljil. Težko ga je bilo fotografirati, slika ne bo jasna. Pravzaprav sem vesela, da nam je prišel na pot in to je več kot dovolj.

Spuščali ter rahlo vzpenjali smo se vse do planine Ovčarija (1.660 m) ter nadaljevali do planine Dedno polje, kjer sta nas že lovila mrak in tema. Uporabili smo lučke ter se odpravili do planine Blato, kjer smo parkirali.

Prečudovito doživetje, vredno truda! Sama brez spodbude Primoža in Janeza ne bi bila zraven. O visokogorju sem slišala veliko pripovedk. Vezane tudi na ljudi, ki so ljubitelji gora. Hvala vama in skupini za prijetno družbo.

Srečno in varen korak!

Urša Polko

Klic na pomoč

Ko se najvišji vrhovi prebudijo, so pogledi nanje veličastni. Kličejo po osvajanju, odkrivanju njihovih skrivnosti in lepote. Gibanje ter različne aktivnosti v gorskem svetu postajajo vedno bolj priljubljene. V sredogorje in visokogorje se predvsem v poletnem času, vse pogosteje pa tudi v zimskem, zgrinja kopica ljudi z različnih vetrov, z različnim znanjem ter poznavanjem gibanja v gorah.

V zadnjih letih je gorništvu postalo pravi »hit« rekreativnega preživljanja prostega časa. K temu zagotovo pripomorejo pravilne fotografije z vrhov, ki se širijo na in preko različnih socialnih omrežij. Te fotografije navdušujejo tudi tiste, ki z gorništvom nimajo veliko izkušenj. Vedno bolj pa se zdi, da je obisk gora dobil drugačen smisel in namen, ki ga je imel še pred leti. Danes je vse že »skomercializirano«. Zaradi povečanega obiska gora se žal povečuje tudi število gorskih nesreč. Vse premalo planincev se zaveda, da v naravi vladajo nekateri zakoni, ki si ne dovolijo ukrivljanja oziroma prirejanja, kot je dejal Tomaž Humar. Gorske nesreče so in bodo del gorništvu, vsak vzpon in spust pa je povezan s tveganjem, da mogoče ostanemo v objemu mrzle skale. Zato je pomembno, da goro osvajamo z določeno mero znanja, predvsem pa spoštovanja. Kljub temu pa se gore prepogosto ovijejo v črnino, v žalost. Takrat pridejo oni – »gorski angeli«. Ljudje, ki v trenutku poziva ne razmišljajo o razmerah, času ali strahu,

pač pa zapustijo svoje bližnje in s tem, ko pomagajo drugim, tvegajo lastno življenje. To so spoštovanja vredni gorski reševalci. Nevarnosti se niti ne zavedamo, ta za nas ne obstaja, dokler nismo soočeni z njo, ko se nas tiho dotakne. V teh primerih smo običajno šokirani in ne vemo kako ravnati. Žal velikokrat pride do napačnih odločitev. Lepega oktobrskega dne je bila tudi skupinica planincev PD Šoštanj priča gorski nesreči. Majhen zdrs, rahel padec na »tazadnjo«, nahrbtnik je prevagal in slišal se je le še udarec glave ob skalo. Kri. Srhljiv trenutek, ko v prvih sekundah enostavno zamrzneš. Poškodovani planinec je bil hitro oskrbljen s prvo pomočjo prisotnih, helikopter z gorskimi reševalci je bil kmalu na kraju, čeprav so se vsaj meni zdele minute do prihoda gorskih reševalcev neskončne. K sreči se je nesreča dobro končala, potrebnih je bilo nekaj šivov, za vse prisotne pa je bil to poduk, da je lahko še tako majhna, nedolžna »napakica« usodna.

O tem, kdo gorski reševalci so, kaj je njihovo poslanstvo in predvsem o samih gorskih nesrečah, sem se pogovarjala z dolgoletnim članom Društva gorske reševalne službe Koroška, Ivanom Gradišnikom.

1. Ivan, prosim, če se na kratko predstavite: kdo ste, od kod prihajate.

Sem moški nekaj čez 50 let :), Mežičan, po izobrazbi univerzitetni diplomiran pravnik, zaposlen kot kriminalist na Policijski upravi Celje. Prosti čas, ki je pogosto zaradi narave službe skromno odmerjen, poskušam preživeti v naravi – predvsem v gorah. Že od osnovne šole pa je eden mojih prvih konjičkov fotografija. V zadnjih letih veliko časa preživim tudi na vodi, kjer nadgrajujem svoje veslaške veščine. Vsekakor pa veliko prostega časa porabim za aktivnosti gorskega reševanja.

2. Kaj vas je navdušilo za delo gorskega reševalca in od kdaj ste aktivni član GRS. To

delo se opravlja prostovoljno, za to je potrebno nekaj odrekanija prostemu času, družini? Kako to delo vpliva na potek vašega življenja in kaj vam GRS pomeni?

Vedno sem rad hodil v hribe. Kot osnovnošolec sem se kot član PD Mežica udeležil planinske šole, bil sem tudi aktiven v MO PD Mežica. Med zimskimi dežurstvi na Peci smo v obdobju našega odrasčanja preživeli veliko lepih trenutkov, ki so se nam vtisnili globoko v spomin. Kot kriminalist sem bil član Gorske enote policije, vendar sem kmalu ugotovil, da v skromno odmerjenem času usposabljanj pridobim premalo znanja. Zaradi želje, da aktivno pomagam ljudem ob nesrečah v gorah ali na težko dostopnih območjih, sem se odločil, da se pridružim GRS Prevalje – sedaj GRS Koroške, katere član sem od leta 2002. Vsak gorski reševalec veliko prostega časa nameni delu v GRS – najprej na usposabljanjih, potem pa prenašamo naše znanje na druge osebe in seveda veliko pri izvedbi intervencij. Družina in sorodniki morajo nekako sprejeti dejstvo, da smo pogosto odsotni

od doma, ali pa da ob kakšnem družinskem praznovanju vstanemo od mize in odidemo na pomoč nekomu, ki jo potrebuje.

3. So za vstop v GRS potrebna predznanja?

Vsekakor je potrebno predznanje glede gibanja v

gorah in želja nuditi pomoč drugim. Velika večina gorskih reševalcev je alpinistov, ki so navajeni gibanja po brezpotjih in imajo že predhodno pridobljeno alpinistično znanje. Ker pa gre za prostovoljno organizacijo, pri dejavnosti katere je lahko vsaka napaka usodna, je pri delovanju zelo pomembna disciplina ter odgovornost za delo. Posameznik se mora v akciji podrediti vodji, povsem pa mora zaupati svojim kolegom. Ljudje, ki so po naravi »solisti« navadno v taki organizaciji ne zdržijo dolgo. Ko se nekdo odloči, da bo vstopil v vrste GRS in je sprejet, postane pripravnik. Pripravniška doba običajno traja tri leta. V tem času pripravniki, pod mentorstvom inštruktorjev in ob sodelovanju drugih gorskih reševalcev, pridobijo dovolj znanja, da lahko nato pred komisijo GRZS uspešno opravijo več zahtevnih izpitov ter pridobijo naziv gorskega reševalca. Ker je treba pridobljeno znanje obnavljati, gorski reševalci vsaki dve leti opravljamo izpite za obnovo licence na matičnih postajah GRS.

4. Delo gorskega reševalca ni enostavno, ob vsaki intervenciji tako rekoč tvegate tudi svoje življenje. Skrb za psihofizično pripravljenost je tukaj najverjetneje bistvenega pomena?

Psihofizična pripravljenost je potrebna, saj gre za dejavnost, ki se pogosto odvija v ekstremnih razmerah. Na akcije se pripravljamo na vajah, ko navadno v idealnih razmerah obnavljamo znanje in vzdržujemo potrebno rutino za delo s tehničnimi sredstvi. Ko delujemo v dejanski akciji, pa zelo pogosto nekako

»pozabimo« na čustva, mraz, veter in se osredotočimo na reševanje. Seveda vsak gorski reševalec individualno poskrbi za primerno kondicijo.

5. Kaj je za vas pri delu v GRS najbolj stresno?

Mogoče je najbolj stresno takrat, ko ugotovimo, da nismo bili uspešni, da smo bili prepozni, ali da so bile poškodbe tako hude, da je človeško življenje oteklo. Z leti delovanja prideš do spoznanja, da so takšni trenutki kar pogosti, vedno več ljudi obiskuje gore, nemalokrat pa smrt ni posledica nesreče, ampak je vzrok hitro poslabšanje zdravstvenega stanja.

6. Pod vrhom Raduhe ima GRS Koroške »kočo«, kjer se med drugim izvajajo tudi dežurstva. Kakšen sistem dežurstva imate, koliko in kdaj so gorski reševalci prisotni oz. dežurni?

Na planini Grohot pod Raduho imamo zavetišče, ki smo ga postavili z namenom, da imamo v njem shranjen del naše opreme, ki je namenjena reševanju. Manjši prostori pa služijo za počitek ter pripravo hrane. Odločitev za Grohot je bila sprejeta zaradi dejstva, da je v ostenju Raduhe veliko plezalnih smeri. V tem delu masiva so se v preteklosti pogosto dogajale nesreče. Dežurstvo izvajamo za vikende od sredine junija do konca septembra. V tem času sta dva reševalca prisotna na planini. V primeru nesreče ugotovita vse pomembne okoliščine in po potrebi aktivirata ostale reševalce. Tudi v zimski sezoni, predvsem zaradi izvajanja turnega smučanja, je v okolici skoraj

vedno prisoten kakšen od gorskih reševalcev.

7. Za uspešno reševanje in izpopolnjevanje imate organizirana usposabljanja. Za kakšne vrste usposabljanja gre, koliko jih imate na letni ravni? (Bi si na tem področju želeli kakšnih sprememb?)

Usposabljanj je kar veliko: imamo usposabljanje za izvajanje t.i. letne tehnike reševanja, za t.i. zimsko tehniko reševanja, usposabljanje na področju nudenja prve pomoči, usposabljanje glede iskanja pogrešanih oseb in uporabe GPS naprav, usposabljanje za reševanje ljudi iz žičnic in za reševanje padalcev z dreves. Poleg navedenih usposabljanj, ki se jih udeležijo vsi gorski reševalci, pa so še posebna usposabljanja za reševalce letalce, za vodnike službenih psov in za inštruktorje. Menim, da je usposabljanj dovolj, inštruktorji pa na usposabljanjih ugotovijo, če mora kateri od gorskih reševalcev na določenem področju nadgraditi svoje znanje.

8. Kaj pa pripadnice ženskega spola v GRS? Imate kakšno? Je zanimanje za to delo po spolih primerljivo?

Tudi ženske so vse pogostejše članice GRS. V naši GRS imamo zdravnico, ki je seveda tudi gorska reševalka z veljavno licenco. Trenutno imamo še pripravnico, ki bo najverjetneje spomladi opravila zadnji izpit in postala gorska reševalka.

9. Ko se v gorah dejansko prepeti nesreča, si vsi želimo ali mogoče celo zaradi strahu, panike, nerealno pričakujemo pomoč kar v naslednjih minutah. Kakšna je realna časovnica (ob predpostavki, da so ugodne razmere), ko smemo GRS pričakovati na kraju?

Čas intervencije je seveda odvisen od tega, kdaj in kako pride informacija do pristojnih in na kako odročnem kraju se je gorska nesreča pripetila. Kakšna je možnost dostopa do kraja nesreče ter kako točne so informacije. Najkrajši odzivni čas gorskih reševalcev je seveda ob aktiviranju helikopterja. Na kraj vsekakor želimo priti z vso potrebno opremo, čas v takem trenutku hitro beži. Se pa zavedamo, da se tistemu na kraju nesreče zdi, da so minute neskončno dolge.

10. Poleg osnovne gorniške opreme s seboj na intervencijo po potrebi vzamete tudi specialno. Kaj spada v ta sklop in katero najpogosteje uporabljate?

Vsak reševalec ima svojo individualno opremo (čelada, plezalni pas, vponke, prižeme, cepin, dereze, prvo pomoč....). V organizirane reševalne akcije vzamemo tudi našo kolektivno reševalno opremo, kot so vrvi,

vitla, nosila, vakuumske blazine, kisik in drugo opremo, ki je potrebna za izvedbo reševanja ter nadaljnjega transporta ponesrečenca do reševalnega vozila.

11. Ko nekdo pokliče pomoč GRS, bodisi za drugega ali zase, katere informacije so vam kot gorskemu reševalcu ključnega pomena?

Najbolj pomembno je, da tisti, ki kliče, pove, kaj se je zgodilo in na katerem območju, da opiše zdravstveno stanje ponesrečenca ter poskuša navesti čim bolj natančno mesto kje se nahaja. Ob komunikaciji poskušamo od klicatelja pridobiti še dodatne informacije, podamo mu napotke, kako lahko pred našim prihodom pomaga ponesrečencu ter ga primerno zavaruje pred padcem ali vremenskimi vplivi, ki lahko kakorkoli vplivajo na njegovo zdravstveno stanje.

12. Kdaj se GRS odloči za helikoptersko reševanje oz. katera vrsta reševanja je prioriteta? Je helikopter GRS vedno na voljo?

Za aktiviranje helikopterja se odločimo vedno, ko na

podlagi pridobljenih informacij ocenimo, da je to potrebno zaradi narave poškodb in kadar je to izvedljivo. Vsekakor je smiselno aktivirati helikopter, ko gre za hujše poškodbe,

poškodbe z motnjami zavesti, ko se poškodovani sam, ob pomoči nekoga drugega, ne bi mogel varno vrniti v dolino ali pa bi se njegovo zdravstveno stanje lahko zaradi tega poslabšalo. V zadnjih letih se število reševalnih akcij, ko je aktiviran helikopter, precej povečuje, saj na ta način gorski reševalec najhitreje pride do ponesrečenca ter ugotovi dejansko stanje. V helikopterju je zdravnik, ki nudi nujno zdravniško pomoč, transport ponesrečenca do bolnišnice pa je bistveno krajši, kar pomeni,

da ponesrečeni v zelo kratkem času dobi ustrezno zdravniško pomoč. Sočasno steče tudi t.i. klasična akcija, ki poteka toliko časa, da helikopterska ekipa ne odpelje ponesrečenega. Klasična akcija steče predvsem zaradi možnosti poslabšanja vremena, v tem primeru helikopterske ekipe ni moč uporabiti. Torej so omejitve glede uporabe helikopterja predvsem zaradi slabih vremenskih razmer, kadar le-ta ne more poleteti, pristati ali dokončati reševalne akcije (veter, megla,...). Helikopterska

ekipa je skoraj vedno na voljo, razen ko opravlja drugo reševanje. Predvsem v poletni sezoni izvede helikopterska ekipa pogosto vsak dan več reševanj z gora.

13. Gorske nesreče se najpogosteje končajo srečno. Kakšni so vaši občutki, ko v dolino pripeljete poškodovanega, a živega planinca? V nekaterih primerih pa se te nesreče končajo tragično, s smrtjo. Kako se soočate z le-to?

Ko se reševanje konča dobro, srečno, smo vsekakor veseli, da smo bili pri svojem delu uspešni. Kadar se reševanje zaključi s prevozom pokojnega v dolino, pa se ta smrt vsakega posebej dotakne. Vse naše akcije poskušamo naknadno analizirati, ugotoviti kaj smo naredili dobro in kaj bi mogoče lahko še izboljšali. Ob tragičnih dogodkih se med seboj pogovarjamo, opišemo svoje občutke in reakcije ter na takšen način nekako poizkušamo zmanjšati nivo stresa, ki je vsekakor

prisoten. Večina tragičnih zgodb še poveča spoznanje o vrednosti vsakega življenja.

14. Katerega reševanja se najraje spominjate?

Pravzaprav ne morem katerega posebej izpostaviti. Dejstvo je, da je bilo največje reševanje, ko smo pod Uršljo goro reševali 13 alpinistov, ki jih je med zimsko turo odnesel plaz. Na kraju smo bili zelo hitro, helikopter jih je nato transportiral do Ivarčkega jezera, v nadaljevanju pa so bili z reševalnimi vozili odpeljani v Splošno bolnišnico Slovenj Gradec. Glede na število ponesrečenih se je končalo brez smrtnih žrtev in s tremi hudimi telesnimi poškodbami.

15. Kakšni so vaši nasveti planincem v primeru gorske nesreče? Kakšno ravnanje je zaželeno in kaj ni pametno početi?

V primeru gorske nesreče je najprej treba pomagati ponesrečencu, mu nuditi prvo pomoč in ga primerno zavarovati, da ne pride do padca v globino. V nekaterih primerih se s strani prisotnih pojavijo dvomi, pomisleki o pravilnem ravnanju s ponesrečencem (prva pomoč). Marsikdo se ustraši, misli da ne zna pomagati. Vendar je v takšnem primeru najslabše ne narediti ničesar. Vsakdo izmed nas, predvsem če smo vozniki osebnih vozil, imamo osnovo iz prve pomoči in v okviru svojih znanj in zmožnosti nudimo nekemu prvo pomoč. Če se ugotovi, da je poškodba takšna, da ponesrečenec ne more sam v dolino, je potrebno nemudoma poklicati številko

112, sporočiti kaj se je zgodilo, kje, koliko je poškodovanih. Na takšen način se omogoči pravočasno aktivacijo GRS. Zelo nevarno je sestopanje z gore ponoči, če planinci nimajo svetilke in ne vidijo podlage kjer se gibljejo. V primeru, da so se izgubili je smiselno, da počakajo na kraju do prihoda gorskih reševalcev.

16. Tisti, ki obiskujemo gore, med potjo srečujemo različne tipe planincev, tudi takšne v natikačih. Kaj je najpogostejši vzrok gorskih nesreč? Se nesreče dejansko dogajajo predvsem nepripravljenim planincem, turistom ali profesionalnim gornikom, alpinistom? Imamo tukaj mogoče predsodke?

Najpogostejši vzroki nesreč so zdrsi. K temu sigurno prispeva tudi neprimerna oprema. Zakonodaja v R Sloveniji nam ne omogoča, da bi lahko preprečili planincem, ki so neprimerno opremljeni dostop do gore, čeprav so lahko osebe zaradi tega potencialni povzročitelji gorske nesreče. Poleg primerne obutve spada k opremi tudi čelada, plezalni pas oz. samovarovalni komplet, pozimi dereze, cepin in lavinski trojček. Vsekakor ni dovolj, da opremo kupimo, moramo jo znati pravilno uporabljati. To znanje lahko posameznik pridobi na izobraževanjih, ki jih izvaja Planinska zveza Slovenije. Namenjena so spoznavanju in uporabi opreme. Tudi GRS Koroške skoraj vsako leto izvede t.i. lavinski dan oz. dan varstva pred snežnimi plazovi, ko udeležencem predstavimo določene značilnosti snega, opremo in njeno pravilno uporabo. Nesreče se v gorah dogajajo tako začetnikom kot izkušenim planincem in

alpinistom. Veliko izkušenih gornikov je končalo življenje v gorah, res pa je, da so večino svojega življenja preživeli na njih.

17. Vaši napotki za varen obisk gora?

Kot sem že dejal je pomembna primerna oprema, potem je potrebna vsekakor dobra fizična pripravljenost glede na izbrano turo. Potrebne so informacije o poti po kateri nameravamo obiskati goro ter o zahtevnosti poti. Spremljati je potrebno vremensko napoved in zlasti poleti oditi na pot zgodaj zjutraj, da se izognemo morebitnim popoldanskim nevihtam, pozimi pa oditi zgodaj zaradi kratkega dne. Smiselno je, da oseba, ki ne pozna dobro gorskega sveta, najprej hodi krajše ture, nato postopno povečuje zahtevnost svojih vzponov. Začetnikom in fizično manj vzdržljivim se priporočajo obiski izletov v planinskih društvih, kjer so praviloma ture vodene in prilagojene glede na pripravljenost posameznih udeležencev.

18. Vemo, da GRS ni vpoklican le za reševanje ponesrečencev. Sodelujete pri iskalnih akcijah pogrešanih oseb in podobno. Pri tem se srečujete tudi z drugimi institucijami. Katere so to in za kakšno vrsto sodelovanja gre?

Reševalci sodelujemo tudi v iskalnih akcijah, ko iščemo pogrešane osebe. V tem primeru sodelujemo s Policijo. Prav tako sodelujemo z različnimi organizatorji pri izvedbi ekstremnih športnih prireditve, npr. pripravljenost na kolesarskih tekmah, če bi prišlo do poškodb udeležencev. Veliko časa posvetimo preventivni dejavnosti

v šolah – mlade planince ob izvedbah šole v naravi seznanimo z našo opremo, jim nudimo napotke za varno gibanje v gorah. Kot sem že navedel, skoraj vsako leto izvedemo dan varstva pred snežnimi plazovi. Vključeni smo v državni sistem zaščite in reševanja, kar pomeni, da sodelujemo s civilno zaščito ob naravnih nesrečah – tako smo sodelovali pri gašenju požara na Peci in nazadnje pri aktivnostih za odpravo posledic žledoloma in vetroloma na območju Črne na Koroškem.

19. Ob koncu bi se mogoče dotaknila še statistike gorskih nesreč v letu 2018. Kot vzpodbuden bi lahko šteli podatek, da se na območju, ki ga pokriva GRS Koroška, v letu 2018 ni pripetila nobena gorska nesreča s smrtnimi izidom. Kolikokrat ste bili v iztekajočem se letu aktivirani in za kakšne vrste nesreče je najpogosteje šlo?

V letu 2018 dejansko na

območju kjer delujemo ni prišlo do smrtne žrtve, Aktivirani smo bili 19x, od tega je bilo približno polovica reševalnih akcij, pri drugi polovici pa je šlo za iskalne akcije.

Ivan pravi, da ko se na kakšni planini pogovarja s planinci o njihovih občutkih, mu pogosto povedo, kako svobodne se počutijo, ker so zmogli napor in se povzpeli na vrh gore, kjer so bili nagrajeni s čudovitimi razgledi. V zaključni misli ugotavlja, da vsi, kljub temu, da pogosto na hrbtnu nosimo pretežak nahrbtnik, v dolini pustimo bistveno težja bremena. V obliki znoja nam s kože odtečejo skrbi, svež zrak pa nam zbistri pogled in misli. V gorah se vidi, da so ljudje med seboj prijatelji in želijo sodelovati, si pomagati. V gorah ni prostora za napuh, vzvišenost in navidezno pomembnost, tam šteje zavedanje, da ne glede na to, koliko je človek visok, je gora mnogo višja. In kot pravijo: kdor vidi na drugo stran gore, ve kakšno vreme prihaja. Ko se

z bolečimi mišicami vračamo v dolino, so naše »baterije« spet polne, v glavah pa se že izoblikujejo novi načrti, kako bomo sebi in drugim izboljšali življenje.

(Fotografije: arhiv GRS Koroške in Ivan Gradišnik)

pripravila Andreja Štumberger

Še nekaj statističnih podatkov za leto 2018 (Zajete so le intervencije, ki so administrativno zaključene oziroma so zanje oddana popolna poročila – vir: www.grzs.si/statistika_nesrec.php).

Število intervencij in reševalcev

Društvo GRZS	Reševanje	Iskanje	Skupaj	Zdravnik	Helikopter	Št. reševalcev
BOHINJ	78	8	86	53	50	666
BOVEC	44	4	48	26	29	341
CELJE	22	5	27	10	12	162
JESENICE	6	1	7	5	3	64
JEZERSKO	13	0	13	6	5	53
KAMNIK	27	6	33	18	17	318
KOROŠKE	12	7	19	4	3	236
KRANJ	23	4	27	11	15	345
KRANJSKA GORA	29	1	30	15	15	303
LJUBLJANA	36	2	38	5	4	252
MARIBOR	8	3	11	0	0	72
MOJSTRANA	37	2	39	37	36	283
RADOVLJICA	29	3	32	16	16	324
RATEČE	9	2	11	6	7	89
ŠKOFJA LOKA	12	1	13	9	6	116
TOLMIN	60	14	74	39	19	529
TRŽIČ	25	3	28	15	12	248
Skupaj	470	66	536	275	249	4401

Starost ponesrečenih, obolelih in mrtvih.

Društvo GRZS	Pod 10 let	10-18 let	18-55 let	55-70 let	Nad 70 let	Skupaj
BOHINJ	1	0	69	15	7	92
BOVEC	0	1	31	3	1	36
CELJE	4	2	14	4	1	25
JESENICE	0	1	2	2	1	6
JEZERSKO	0	0	6	0	1	7
KAMNIK	0	0	16	10	3	29
KOROŠKE	1	1	6	4	1	13
KRANJ	0	0	4	2	1	7
KRANJSKA GORA	0	3	26	6	1	36
LJUBLJANA	1	1	15	5	4	26
MARIBOR	0	0	4	0	2	6
MOJSTRANA	0	0	34	11	4	49
RADOVLJICA	1	0	16	8	6	31
RATEČE	0	0	1	2	0	3
ŠKOFJA LOKA	0	0	7	3	3	13
TOLMIN	0	1	40	15	6	62
TRŽIČ	1	0	12	7	8	28
Skupaj	9	10	303	97	50	469

Sekcija Zlatorog v letu 2018

Kot vsako leto smo bili tudi v letu 2018 v sekciji Zlatorog zelo dejavni. Že tradicionalno leto začnemo z zimovanjem na Mozirski koči in tudi v preteklem letu ni bilo nič drugače. Filip je prevzel organizacijo ter poskrbel, da naši trebuščki niso bili lačni in grla niso bila suha.

Povzpeli smo se na Boskovec, se sankali ter smučali, in kar je

Aprila se je malo otopilo in čas je bil za prvi družinski izlet brez sani in lopatk. Naš cilj je bil dom na Bukovici; izleta so se udeležile 4 družine.

Prvo majsko nedeljo smo izkoristili za vzpon iz Kranjskega Raka na Veliko planino, in čeprav so žafrani že odcveteli, smo uživali v prečudovitih razgledih in toplem vremenu.

najpomembnejše, sprejeli plan za prihajajoče leto. Plana smo se seveda dosledno držali in izvedli vse izlete, čeprav udeležba ni bila vedno najboljša.

Ker nam je lanska zima postregla s precej snega, si nismo zadali previsokih ciljev, ampak smo sneg raje izkoristili za zimske radosti. Februarja smo se podali na Čemšeniško planino. Izleta so se udeležile 3 družine v rahlo okrnjeni zasedbi, tako da nas je bilo skupaj le 10.

Marca smo se od Brložnika povzpeli do kočice na Smrekovcu, za skok na sam vrh pa nam je zmanjkalo energije. A nič hudega, saj je bilo na koči toliko bolj prijetno.

Junija smo zaradi natrpanega urnika in obilo obveznosti ob koncu šolskega leta uspeli izvesti le skok na Koželj, kjer je bila udeležba prav tako bolj skromna.

Začele so se počitnice in z njimi tudi naš družinski tabor, ki je tokrat potekal od 23.6 do 26.6.2018 v planinskem domu na Zelenici. Tabora se je udeležilo 11 družin, kar je skupno 40 udeležencev. Povzpeli smo se do Roblekovega doma na Begunjščici, plezali na učnem poligonu, imeli orientacijsko tekmovanje, skoraj bi nam uspelo osvojiti tudi vrh Vrtače, ki pa se nam je zaradi slabega vremena izmaknil.

Avgusta smo imeli izlet na Lovrenška jezera, ki so se ga udeležile 3 družine.

Septembrski izlet ni bil najbolj planinski, saj nam je slabo vreme preprečilo vzpon na Zasavsko goro in na koncu smo zadnjo počitniško nedeljo izkoristili za kohanje v Atlantisu.

Oktobra smo se odpravili po Žabji poti od Mozirja do Rečice ob Savinji in si ogledali mokrišče Blate. Kot je bilo napovedano, tako je bilo. Vreme je bilo oblačno, a na srečo brez padavin.

Novembra nas je presenetilo lepo vreme in čakal nas je najbolj množičen izlet tega leta. Zbralo se je kar 10 družin; od kočice na Paškem Kozjaku smo se odpravili proti Basališču, ob povratku pa smo si privoščili še kosilo.

Tudi zadnji izlet, čeprav decembrski, ni bil prav nič zimski. Zbrale smo se 3 družine. Skupaj smo se iz Celja povzpeli na Grmado, nato pa smo se okrepčali na Pečevniški koči, kjer smo začeli snovati plane za 2019. Verjemite, »ne bo nam dolgčas«.

Janez Kugonič

Družinski planinski tabori PD Šoštanj (sekcija Zlatorog)

1. Dom na Menini planini, 1453 m (28.6. – 1.7.2007) – 2 družini

Od prvotno 4 prijavljenih družin sta ostali 2 družini (Rotovnik in Zabukovnik). Seveda ni bilo dolgčas, saj smo prav vsak dan gostili družine, ki so prišle na Menino planino le za en dan. Skupaj smo osvojili najvišji vrh Menine planine, Vivodnik (1508 m), od kočice oddaljen (z otroki) eno uro hoje. Naslednji dan smo se odpravili proti planini Bibi z jezerom, zadnji dan pa proti našemu zadnjemu cilju, udornici Jespi. Družine smo bile nastanjene v planinski koči. (vir: Planinski popotnik 2008)

2. Dom na Menini planini, 1453 m (26. – 29.6.2008) – 7 družin

V petek dopoldan smo imeli krajši izlet, nato pa po kosilu tekali ali počivali pred planinskim domom, na večer pa smo se odpravili na sprehod do bližnje kapelice in vrha Špica. V soboto nas je čakala prava tura, ki bi jo običajen obiskovalec Menine poimenoval skok na Petelinjek, naša skupina pa je v turo vložila vso srčnost, ki jo je premogla, in nastala je »prava tura«. Vrh so osvojili prav vsi udeleženci tabora. Nekateri peš, drugi v nahrbtnikih, nekateri budni, drugi speči ... Kljub temu da smo na kosilo prišli precej utrujeni, pa je bilo popoldan okrog planinskega doma slišati pisan živ-žav in pod večer smo se še uspeli odpraviti na sprehod do vznožja Vetrnika, ki so ga najvztrajnejši tudi osvojili. Nedelja je bila rezervirana za »kraljevsko turo«,

za »vrhunec tabora«, za »piko na i«: odpravili smo se na Vivodnik, kjer smo za vse otroke, tudi tiste večje, ki so bili na Menini prvič, pripravili planinski krst. (vir: Planinski popotnik 2009)

3. Planinski dom na Boču, 658 m (25. – 28.6.2009) – 5 družin

Družinski planinski tabor je v tretje gostoval v Planinskem domu na Boču. Kot se za planinski tabor spodobi, smo druženje izkoristili za hojo. Naredili smo več sprehodov po okolici in osvojili vrh Boča. Vreme nam je vsak dan radodarno postreglo s kakšno dežno ploho, kar pa nas ni prav nič motilo. Kjer so luže, je odlična priložnost za malce nevsakdanjo igro. Tudi ko nas je dež pregnal v kočico, smo si znali najti zabavo. Veliko smo se igrali tudi zunaj. (vir: Planinski popotnik 2010)

4. Ribniška kočica na Pohorju, 1507 m (24. – 27.6.2010) – 10 družin

Tradicionalno smo izvedli tri planinske izlete ali ture. Prvi dan dopoldan na Ribniški vrh in do prekrasnega Ribniškega jezera, kjer se čas ustavi in oko naužije lepote skoraj neokrnjene narave. Popoldan smo se povzpeli na Mali črni vrh, kjer je umetno jezero in okoli katerega so otroci tekmovali v teku. Naslednji dan smo v dopoldanskih urah osvojili razgledni Črni vrh (1543), popoldan pa smo za otroke pripravili lov na lisico, na kateri so otroci kljub utrujenosti zavzeto sodelovali (naj prišepnem, da je bila za nagrado sočna lubenica in nekaj sladkarij). Zvečer

smo pripravili družabni večer s predhodno pravljico urico za otroke. Zadnji dan smo se sprehodili do kočice Pesnik (1101 m). Otroci so uživali v prekrasni naravi, pot pelje po gozdu, kar smo izkoristili za pogovor in učenje o planinskih poteh, naravi, vremenu in živalih. (vir: Planinski popotnik 2011)

5. Koča pri Jelenovem studencu, 850 m (30.6. – 3.7.2011) – 8 družin

Opravili smo dve turi. Na prvi smo se mimo Ledene jame povzpeli na grad Friedrichstein (970 m) in Požgani vrh, naslednji dan pa na Mestni vrh (1034 m). Na obeh turah nas je gozd razvajal z obilico gozdnih jagod, enkrat pa smo opazili tudi medvedove stopinje v blatu. Popoldneve smo izkoristili za preizkušanje v plezanju na urejenem plezališču za planinsko kočico. Prvič smo se opogumili za spanje v šotorih, lokacija je bila res primerna in ustvarili smo krasen mali tabor. Nekateri, predvsem z najmlajšimi otroki, pa so prenočevali v planinski koči. (vir: Planinski popotnik 2012)

6. Dom planincev v Logarski dolini, 837 m (29.6. – 2.7.2012) – 8 družin

Prva, čisto »tazaresna« planinska tura, je bil vzpon na Klemenčo jamo. Do popoldneva so se tudi najbolj utrujeni toliko rehabilitirali, da smo se družno podali raziskovat Pravljični gozd na Razpotju. Muca

Planinski popotnik

Copatarica nas je povabila v svet Mačka Murija, Sneguljčice, Kekca pa treh prašičkov, ... Naslednji dan smo se potepali bolj po ravnem. Zapeljali smo se do izvira Črne in se naužili prekrasnega razgleda na Logarsko dolino. Potem pa smo jo mahnili po gozdu proti slapu Rinka. Zadnji dan pa smo raziskovali Matkov kot. Ob poti smo srečali gamse, občudovali smo rožice in metulje. Ustavili smo se pri lovski oz. gozdarski koči in se okrepčali. Ker je bil v bližini balvan, smo se preizkusili še v plezanju. (vir: Planinski popotnik 2013)

7. Planinska koča na Uskovnici, 1154 m (28.6. – 1.7.2013) – 9 družin.

Vzpon na Blejsko kočo, ki se nahaja ob robu razgledne planine Lipanca, je bil naš prvi in tudi najzahtevnejši izziv. Po družabnem večeru nas je jutranji razgled iz jedilnice kar vabil, da se povzpemo na planino Konjščica, ki se nahaja med Viševnikom in grebenom Slemena. V osrednjem delu planine se nahaja nekaj pastirskih koč, ena je preurejena v sirarno. Večini pa se je verjetno najbolj vtisnil v spomin zadnji dan, ko smo šli do planine Zajamniki, ki leži na zahodnem robu Poključke. (vir: Planinski popotnik 2014)

8. Planinski dom Košenjak, 1169 m (3.7.-6.7.2014) – 8 družin

Zjutraj po zajtrku prva tura na vrh Košenjaka. Na vrhu Košenjaka smo izpraznili zaloge iz nahrbtnika, nekajkrat prečkali državno mejo z

Avstrijo in se vrnili na dom na kosilo. V soboto zjutraj smo pod vodstvom izkušenega vodnika Mateja krenili od Kmetije Lohtar preko grebena Košenjak do cerkvice Sv. Urbana. Nedeljsko jutro smo izkoristili še za krajši gobarski in borovničev izlet po zahodnem delu Košenjaka in nato v dom na kosilo. (vir: Planinski popotnik 2015)

9. Kosijev dom na Vogarju, 1054 m (2.7.-5.7.2015) - 10 družin

V juliju smo na Kosijevem domu na Vogarju izvedli že 9. družinski planinski tabor. Kar 37 udeležencev je štiri dni odkrivalo bohinjske gore. Izvedli smo izlete do Planine na Koči pri jezeru, preko Planine Vodični vrh oziroma Pršivca, do Planine Krstenica in Planine Laz. V času, ko nismo bili na turi, smo se seveda veliko igrali, zabavali in smejali. (vir: Planinski popotnik 2016)

10. Koča na planini Razor, 1315 m (30.6.-3.7.2016) – 13 družin

Poletni družinski planinski tabor je bil tokrat v prekrasem okolju tolminskih gora, kjer smo štiri dni bivali na planini Razor ter v okolici osvajali vrhove teh prečudovitih in umirjenih gora. V tem pomirjajočem okolju smo odrasli uživali v igrah otrok, otroci pa v smehu svojih staršev. Številne igre in zabavo je obogatil vsakodnevni izlet, z enim smo osvojili tudi dvatisočak Vogel. (vir: Planinski popotnik 2017)

11. Valvasorjev dom pod Stolom, 1181 m (29.6.-2.7.2017) – 11 družin

Tokrat smo se mladi planinci razdelili v dve skupini in sicer Gamse (zahtevna) ter Svizce (lahka). Prvi dan smo našo prvo turo začeli skupaj in se odpravili do Potoške planine in naprej do izvira Urbas, tam pa so se Svizci odpočili in se počasi vrnili proti koči, Gamsi pa nadaljevali pot do planine Stamare. Drugi dan je Gamse čakala celodnevna tura na Stol (2236m), svizci pa so se sprehodili do Zabraške in Stare planine. Zadnji dan smo združili moči in se skupaj odpravili na Ajdno, ostalo pa nam je le še kosilo in lepi spomini.

12. Planinski dom na Zelenici, 1536 m (23.6.-26.6.2018) – 9 družin

Naš zadnji tabor je potekal na Zelenici, in ker smo zrastle, so se podaljšale tudi naše ture. Prvi dan smo se od parkirišča na Ljubelju povzpeli do koče, kjer smo se udobno namestili in pojedli kosilo, nato pa se odpravili na učno zavarovano plezalno pot, kjer so se otroci poizkusili v plezanju. Drugi dan smo se podali do Roblekovega doma na Begunjščici (1657m) in se nato mimo Doma pri izviru Završnice vrnili nazaj. Tretji dan smo se zbudili v deževno jutro, zato smo z odhodom malo zamujali in se nato povzpeli le do sedla Šija, Vrtača pa se nam je žal izmaknila. Zadnji dan je sledil le spust in ogled rudnika živega srebra v Podljubelju.

Janez Kugonič

Kaj smo počeli v letu 2018 - Sekcija Gaberke

Leto 2018 je bilo za sekcijo **l**uspešno. S tem mislim na udeležbo na pohodih, ki je bila solidna. Od sedmih načrtovanih izletov smo izpustili le dva, saj so nam izlet preprečile slabe vremenske razmere.

Pohodniki so se v naši družbi

dobro počutili. Sodelovali smo s Planinskim društvom Šoštanj in Planinskim društvom Škale. Za uspešnost in izvedbo načrta smo potrebovali finančno pomoč, pri čemer nam je pomagala Krajevna skupnost Gaberke. Letos smo obnovili stopnice pri igrišču in nabavili nekaj opreme.

Na koncu bi se zahvalil Krajevni skupnosti Gaberke za pomoč in izrekel upanje za dobro sodelovanje v bodoče. Zahvalil pa bi se tudi Planinskemu društvu Šoštanj, saj se dobro počutimo v njihovi družbi.

Sekcija Gaberke

Tradicionalni pohod po Gaberški poti

Kot že samo ime pove, pot **k**poteka po mejah Krajevne skupnosti Gaberke, trasa pa se zaradi posledic rudarjenja včasih tudi spremeni in pomakne nekoliko proti severu, kar jo dela še bolj zanimivo.

Začetek pohoda bo v nedeljo, 24. februarja 2019, zgodaj popoldan, pri gasilskem domu

v Gaberkah. Najprej se bomo povzpeli na Pristavo mimo prve izmed dveh večjih domačij, ki nas čakata na poti (Apat). V nadaljevanju se bomo spustili proti Velunji, nato pa nas zopet čaka vzpon proti Plešivcu in k drugi domačiji na Čančevem vrhu. Čaka nas še Ležen, kjer so posledice rudarjenja najbolj vidne in vsako

leto večje Družmirsko oz. sedaj že tudi »Gaberško jezero«. Po končanem pohodu vas seveda vabimo na planinski čaj in domači kruh, najmlajši in najstarejši pohodnik pa prejmeta nagrado. Pot je krožna, primerna za vse, za njo pa potrebujemo cca. 3-4 ure zmerne hoje. Potrebna je planinska obutev in oblačila, primerna vremenu.

**KRAJEVNA
SKUPNOST
GABERKE**

**Gaberke 101
3325 Šoštanj**

**Podpornik
PD Šoštanj**

**KMETIJSKA
ZADRUGA
ŠALEŠKE
DOLINE**

**Metleče 7
3325 Šoštanj**

**Podpornik
PD Šoštanj**

NZ Smrekovec – pogled nazaj in naprej

NZ Smrekovec združuje društva, ki se zavzemajo za varstvo narave in trajnostni razvoj na širšem območju Smrekovškega pogorja – naravnemu rezervatu na območju občin Črna na Koroškem, Ljubno in Šoštanj. Smrekovško pogorje je tudi vključeno v NATURA 2000.

Člani NZ Smrekovec so: Planinska društva Črna na Koroškem, Ljubno ob Savinji, Šoštanj in Velenje ter Savinjsko gozdarsko društvo Nazarje in Gobarsko društvo »Marauh« Velenje.

Pridružena člana sta KS Bele Vode ter kulturno, turistično in športno društvo »Vulkan« Bele Vode. Podporni člani pa so občine Črna na Koroškem, Ljubno, Šoštanj in mestna občina Velenje ter Krajevna skupnost Šoštanj.

Za prizadevno delo pri ohranjanju gorske narave nam je komisija za varstvo gorske narave pri Planinski zvezi Slovenije podelila najvišje priznanje – diplomu dr. Angele PISKERNIK.

Posebno pozornost smo posvetili sodelovanju pri vzgoji in izobraževanju učencev na osnovnih šolah v Črni na Koroškem, Ljubnem ob Savinji, Šoštanju in mestni občini Velenje, in sicer s projektom naravovarstvenega značaja pod geslom OHRANIMO SMREKOVEC.

Pri izvedbi vseh teh aktivnosti so na osnovi prostovoljnega dela sodelovali člani društev vključenih v NZ Smrekovec, in sicer kot vodniki planinske vzgoje, varuhi gorske narave, gozdarji,

gobarji in drugi organizatorji naravovarstvenih aktivnosti.

V letu 2018 smo opravili oz. sodelovali pri naslednjih naravovarstvenih aktivnostih:

- 8. junija 2018 je bila naša pobuda opravljena medobčinska požarno-varnostna vaja »Smrekovec 2018«. Vodenje vaje je bilo v pristojnosti PGD Šoštanj mesto, sodelovali so PGD Črna na Koroškem, PGD Ljubno ob Savinji in reševalna postaja ZD Velenje.
- 15. in 16. septembra 2018 smo sodelovali na zaključnem srečanju varstvenikov gorske narave komisije za varstvo gorske narave PZS na Ljubnem in na Smrekovcu.
- 23. septembra 2018 je bil ob prazniku občine Šoštanj opravljen vsakoletni tradicionalni pohod PD Šoštanj in drugič izveden Dan Smrekovca, ki ga je organiziral PD Ljubno ob Savinji skupaj s SGD Nazarje in občino Ljubno, katerega namen je bil še večja povezanost odbornikov društev.
- 12. oktobra 2018 smo organizirali problemsko konferenco NZ Smrekovec, katere namen je bil, da se 22 udeležencev pogovori o dosedanjem delu ter kako naprej.
- Poleg članov NZ Smrekovec so sodelovali predstavniki policije, gozdarska inšpektorica in Zavod RS za varstvo narave OE Celje, vključno z ZRSVGN OE Maribor in Geopark Karavanke.

Vse štiri sodelujoče občine – Črna na Koroškem, Ljubno ob Savinji, Šoštanj in MO Velenje, nam s projektnimi vložki vse to omogočajo.

Na osnovi spoznanj in izkušenj dosedanjega dela za sejo UO in Skupščino NZ Smrekovec pripravljamo Program dela NZ Smrekovec za leto 2019.

Poudarek bo na naslednjih prednostnih nalogah:

- Sodelovanje in nadaljevanje ozaveščanja, vzgoje in izobraževanja mladih ter občanov s ciljem, da postopno postanejo naša prizadevanja gibanje na osnovnih šolah, in sicer v vseh štirih občinah na območju Smrekovškega pogorja.
- Tretji Dan Smrekovca bo organiziran 22. septembra 2019 ob prazniku občine Šoštanj in vsakoletnem pohodu PD Šoštanj na Smrekovec, kot srečanje društev vključenih v NZ Smrekovec, ki je zaupan PD Črna na Koroškem v sodelovanju z občino Črna na Koroškem.
- Zavzeto in kakovostno obveščanje javnosti in zato obnova spletnih strani www.Smrekovec.net in ponatis Zgibanke OHRANIMO SMREKOVEC.

Vse navedeno vodi h končnemu cilju: spoštovati naravne vrednote, slediti nadaljnji rasti in razvoju naravovarstvene kulture ter predvsem pozitivnemu odnosu do Smrekovškega pogorja.

*Jože Melanšek
predsednik NZ Smrekovec*

PLANINSKI VODNIK PO SMREKOVŠKEM POGORJU

Naravovarstvena zveza Smrekovec

izdano ob 10. obletnici Naravovarstvene zveze Smrekovec

Naravovarstvena zveza Smrekovec

Zbornik Naravovarstvene zveze Smrekovec NAŠIH 10 LET

www.smrekovec.net ohranimo SMREKOVEC

Dom na Smrekovcu Foto: Franc Maršič

Zgibanika je izdana v sklopu posvetne odličnice povelja OHRANIMO SMREKOVEC. Leta maja 2017 so omogočili občini Črta na Koroskem, Ljubno, Sočani in Mestna občina Velence.

OCERNA ČRNA NA KOROSKEM OCERNA Ljubno OCERNA SOČANI METIJA OBČINA VELENJE

Indeksnj Naravovarstvena zveza Smrekovec, Konška cesta 13 • Vila Lučka, 3223 Sotani
 Za izdajatelja: Jože Melanšek, predsednik NZS Smrekovec
 Iščna znanost in tekst sta v večini ohranjeni in zgibanika iz leta 2004
 Lektoriranje: Jelica Andež
 Oblikovanje in tisk: Medija Center, Marko Gorjup s.p.
 Naklada: 1000 izvodov

Naravovarstvena zveza Smrekovec
 www.smrekovec.net | E-pošta: info@smrekovec.net

V NARAVOVARSTVENO ZVEZO SMREKOVEC SO VKLJUČENA NASLEDNJA DRUŠTVA:

- PLANINSKO DRUŠTVO ČRNA NA KOROSKEM www.gkknas.si
- PLANINSKO DRUŠTVO Ljubno Ob Savinji www.pgdlibno.si
- PLANINSKO DRUŠTVO SOČANSKI www.pgd-sočani.si
- PLANINSKO DRUŠTVO VELENJE www.pgd-velenje.si
- SAVNIŠKO GOZDARSKO DRUŠTVO NAZARIE www.gdgo-nazarie.si
- GORANSKO DRUŠTVO MARAŠI VELENJE www.facebook.com/pgd-marahi

PRIDRUŽITE SE NAME!
KER je Smrekovsko pogorje del omenjaja NATURA 2000, ki vključuje rešen Evropske komisije naravnega za ohranitev prostorskih vrst in (epifitnih) živalskih prostorov Narava Smrekovec je opredeljena kot vrednota evropskega pomena.

KAKO?
 Več informacij najdete v Planinskem vodniku po Smrekovškem pogorju ali na www.smrekovec.net

Info-center Geopark Karavanke Foto: Franc Maršič

OKOLJU PRIJAZEN NAČIN OBISKOVANJA
 Avo pastirna v dolžini, gremo raje poč.
 • Z vrst, tudi s koleškami, se vrnemo samo po gozdnih cestah.
 • V naravnem okolju se ne vozimo s motornimi sammi, motornimi kolesi ali motornimi štirikolesniki.
 • Če imamo na vrstih.
 • V naravi ne kloriramo in ne karoline ogreje.
 • Štetni odločimo o sebi in dolžini.

SPOŠTUJMO GOZD!
 Ne pretiravamo z nabiranjem gozdnih sadežev, saj so pomembna hrana živalim. Gobe in zelenjavo so pomemben del naravnega sveta, zato jih pustimo tudi in osteti. Hodimo po označenih poteh. Ne povzročamo prekomernega hrupa, prešmeh ne potopi in spalnici. Varnjemo mravljinčarje.

ČEMU?
NARAVA JE NAŠA OČILNICA, OKRUŽIJO NAM VARNJIMO.
 DA ohranimo čudovito naravo, ki naj ostane razvijana možnost domaćinstev.
 DA podpremo trajnostni razvoj - sonaravnemu turizmu, dopolnilni dejavnosti ipd.
 DA postane Smrekovec del kulture identitete vseh območij prebivalcev.
 DA najdemo obiskovalci tudi prijetne počitnice in inočernjavo naravo.
 DA spoštujemo zavedanje o vrednosti Smrekovec in v s tem ohranimo tisto, kar so maršičje je izgubili.

Srečanje v gobarjem Foto: Franc Maršič

oHRANIMO SMREKOVEC

Dvoji pečeta (Tetrao urugallus)
 Smrekovškem Pogorju je manjši aleksander območje dvoje pečeta v južni Evropi Foto: Franc Maršič

Komen Foto: Tomo Javčnik

oHRANIMO SMREKOVEC

oHRANIMO SMREKOVEC

Smrekovec s Peco Foto: Franc Maršič

ZAKAJ?
 KER je edino vulkansko pogorje v Sloveniji
 Smrekovski vulkanizem je bil aktiven v gozdskih območjih terciarjev in oligocena in miocena. Vulkanizem je postal v zgodnji kaolin. Značilni kamniti azandevci in azandevci tuf. Povzročeni poboda Smrekovec poteka persidarska živ - tektonika preloma črna, ki loči državo in evropsko tektonsko ploščo.

Primer azandevčnega tufa
 Tuf je pomemben za določevanje obdobja rasti predmeta, imenovani tuf. Značilna kamniti azandevci (azandevci) kamniti azandevci. Kamniti azandevci je daljša (približno 300 m) raztezajo naravno obliko. Smrekovsko pogorje in smrekovec vzhodno od smrekovec. Smrekovec (Smrekovec) Rabača ali Pev. To predlaga je borenje tufi razteza naravnih in živalskih prostorov, ki jih ohranimo in izboljšamo.

Smrekovec s Peco Foto: Franc Maršič

KER je botanična posebnost
 Na pogorju je evidenciranih 38 rastlinskih vrst, kar obkazuje veliko botanično pestrost; saj predstavlja približno 10 % vrst rastlinskih vrst Slovenije, med njimi 20 ogroženih vrst. Pogorje je eno redkih območij v svojem okolju. Zaradi številnih vrst smrekovec razmere njegovo rečne rastline. Kot rastlinja so pomembna travnata vrstnega dela, ostanki bukovih gozdovih stensov, najmanjša rastlina so rastlince, makaline in močvirje. flore. Slednja so dragoceni botanični spomeniki, kot napajališča živali ali naravnih in značilne vrstne raznolikosti in ohranjenosti.

Kochov cvič (Centauria nemoralis) Foto: Franc Maršič

Rukevec (Tetrao tetrax Linnaeus) Foto: Franc Maršič

KER je živalski prostor redkih živali
 Vrhovi del pogorja in gori so dan ogroženih živalskih vrstani. Iz držine kar so to gornji žur, dvoji pečeta in rukavec. Ve tti veljajo za ogroženjave vrste. Pogorja za njihovo ohranjanje na bogato področje in niti. Počasni občutljiv so spomniki, ko sanca z mlačnim potjem prevlažijo sanice. S pogorju vzhodnjem jeli hudo iz njimov rasti za vedno prejemeno. Od ogroženih vrst vrst so prirojene: zelena šolha, črna šolha, lukavice, mali škornji, lončniki čaka, vrnjave doli. Najpogostejše vrste naravnih živali so herbivni strh, mavčadna krasata, rečna šaba, seboja, pupki, planinski močvirni. Teč domnje planinski raje, običamo se pojavljajo dvoja mačka, nra in raje močvir.

KER ima gozd - naša zelena pljuča
 Najpogostejša drevena vrsta je smreka, ki je manjšike s človekovo pomočjo samonikla redčanja bukov gozd. Lutarci so rešniki, zato dragoceni, saj dajejo hranno in prostor za hrvaliča živalim, z lastnim odlogom pa odtrajajo godnja tla. Smrekovsko pogorje je celostno samoniklo naravno celostno v Sloveniji. Gozdi je gospodarsko pomemben, je namuč vrst dobrih namog domaćinstev. Ker vrsta del se tudi upogledni pogorje za rati goda, ga je človek spreminjal v pašne planine. Kultorna krajina travnih in rukevca je pomembna ekosistem in preprosto naša godnja godnja.

Liziv Ljubje Foto: Jana Molčan

KER je pomemben vodni vir
 Geološka podlaga predstavlja dabo prepustno plast, zato je na pogorju velika površinskih voda. Voda se zbira v izdatnih potokih ali pa na skala s prepustno kuhinjsko podlago potoka v podzemlje in se pojavi v dolini kot kraški izvir. Mnogi izviri so pomembna vodna zbiranja, npr. izvir Ljubje, ki je glavni vir gume vode za Šalško dolino.

V planinski raj vstopajo 20 let, raj kraj motorja ga na zmeh. Zvati, raba se te države, spomnje mojso po hi jeli jeli. Oslati, se, vrta, prijetni seji seji. Za sabo pusti le stopnja.

Šaleški alpinistični odsek, alpinizem in športno plezanje v Šaleški dolini

Približuje se 60-letnica organizirane alpinistične dejavnosti v Šaleški dolini. Leta 1960 je bil na pobudo PD Šoštanj in PD Velenje ustanovljen alpinistični odsek Šoštanj, ki se je po nekaj letih delovanja preimenoval v Šaleški alpinistični odsek – ŠAO. Prva leta delovanja je imel prostore v Šoštanju, s selitvijo občine Šoštanj v Velenje, pa smo tudi prostore in naslov ŠAO preselili v Velenje. Zadnja leta se je ŠAO preselil v objekt Lučka v Šoštanju, kjer ima svojo plezalno steno, tam pa se odvijajo tudi sestanki odseka.

Pobudniki in ustanovni člani ŠAO so bili predvsem aktivni člani obeh planinskih društev, ki so se na vrhove gora vzpenjali ne le po planinskih poteh, ampak tudi preko prepadnih sten. Mednje sodijo predvsem Jože Melanšek, Marjan Pusovnik, Peter Ficko, Franjo Pečovnik, Ivo Jamnikar, Dušan Kukovec in številni drugi.

Dušan Kukovec alpinist, gorski reševalec in svetovni popotnik

Letos zato še posebej izpostavljam Dušana Kukovca, dolgoletnega alpinista, gorskega reševalca in svetovnega popotnika, ki je jubilarant – 90 letnik. Dušan je poleg nizanja bogate alpinistične dejavnosti bil tudi eden prvih načelnikov ŠAO, ki ga je vodil do leta 1980. Njegova zasluga je gotovo tudi pridobitev zavetišča na Okrešlju, ki ga je odsek imel dolga leta v najemu, zdaj pa smo njegov lastnik.

Ob Dušanu Kukovcu so v ŠAO nastali in se razvijali številni rodovi oziroma generacije alpinistov: Janez Resnik, Franci Verko, Jaka Prelog, Ivč Kotnik, Hanz Avberšek, Marko Lihteneker, Matej Mejovšek, Tone Vovk, Mišo Čulk, Silvo Cerjak, Rok Kodre, Matej Zaluberšek, Rok in Vid Preložnik. To je le nekaj imen, ki jih je ob tem pisanju še posebej izpostavljam.

Od leta 2006 dalje smo bolj organizirano pristopili k usposabljanju članov. V teh letih smo bolj ali manj redno organizirali alpinistične šole. Te služijo nabiranju znanja in izkušenj tako naših članov kot tudi članov ostalih planinskih društev. Na šolah predstavljamo znanja, ki so potrebna za varno gibanje v gorah, v dolgih neopremljenih smereh, lednih slapovih in grapah. Tečajniki po opravljenem usposabljanju nabirajo vzpone in lahko tako napredujejo v mlajšega in starejšega pripravnika. Tisti, ki naberejo dovolj alpinističnih vzponov in izkušenj, lahko opravijo izpit za alpinista, ki ga

organizira Komisija za alpinizem pri PZS.

Marko Lihteneker osvojil Mount Everest in se smrtno ponesrečil pri sestopu

Leta 1991 smo v Rdeči dvorani v Velenju zgradili eno prvih umetnih plezalnih sten v Sloveniji, ki deluje še danes, ko športno plezanje postaja športna disciplina olimpijskih iger. Danes so se plezalni steni v Rdeči dvorani pridružile še druge – v šolskem centru v Velenju, osnovni šoli v Šoštanju in objektu Lučka v Šoštanju. Uredili smo plezalno steno v naravi v Florjanu in v Vinski Gori. Na teh objektih potekajo alpinistične šole in treningi za športno plezanje.

Že ob otvoritvi plezalne stene v Rdeči dvorani smo

napovedovali, da bo ta služila tako za dosežke odseka pri pridobivanju olimpijskih odličij, kot tudi predstavljala pot proti prvim zvezdam. Tako je 19-letna Janja Garnbret, članica ŠAO, septembra 2016 osvojila naslov svetovne prvakinja v težavnostnem plezanju na prvenstvu v Parizu. Oktobra 2016 si je s četrto zmago sezone svetovnega pokala v težavnostnem plezanju v Šjamenu na Kitajskem zagotovila zmago v

skupnem seštevku. Avgusta 2017 je na evropskem prvenstvu v balvanskem plezanju v Münchnu postala evropska podprvakinja skupno in evropska prvakinja v kombinaciji. Letos pa je osvojila laskavi naslov športnice leta. Seveda ne smemo pozabiti tudi na ostale perspektivne mlajše športne plezalce – Kiliana Čopa, Tjaše Slemenšek, Žige Slemenška, Nejca Dvorška in seveda ostalih, ki pridno trenirajo pod vodstvom Gorazda Hrena,

selektorja članske reprezentance v športnem plezanju.

Prepričani smo, da bo ŠAO zato še naprej stičišče plezalcev in ljubiteljev gora. Če vam je naša dejavnost blizu, lahko na spletni strani <http://www.saleskiao.com/> spremljate dogajanje v ŠAO in se nam pridružite na naslednjem tečaju.

*Ivč Kotnik,
Tanja Ramšak,
Alen Marinović*

Projekt O. S. P.

Si navdušen plezalec in pogosto obiskuješ naravna plezališča? Ti je všeč, če so varna, urejena in je plezanje brezskrbno?

Projekt OSP ali Opremimo slovenska plezališča je inicitiva vključevanja plezalcev v skrb za plezališča in spodbujanja odgovornega ravnanja in varnega plezanja. Obiskovanje plezališč je brezplačno, zato je odgovornost vsakega plezalca, da po svojih močeh prispeva k vzdrževanju opreme in s svojim ravnanjem poskrbi za ohranjanje plezališč in narave okoli njih. Prihodnost je v naših rokah; v naši močni plezalski skupnosti, ki je zaprisežena skalam in jih želi ohraniti varne, dostopne in urejene. Projekt OSP je del Sklada slovenskih plezališč in zbira finančne in materialne prispevke za preopremljanje in obnovo plezališč. Prav tako je stična točka Sklada s plezalci, saj lahko vsakdo opozori na pomankljivosti, nevarnosti in težave v zvezi s plezališči. Cilj projekta OSP je preko donacij in sponzorskih sredstev zagotoviti trajni vir finančnih sredstev za urejanje plezališč, ki bo plezalcem omogočil varnejše in brezskrbno plezanje.

DODATNE INFORMACIJE:

<https://projektoisp.si/>
<https://www.facebook.com/projektoisp/>

Ustanova Sklad Okrešelj

Gorski reševalci so po hudi nesreči, ko se je pri usposabljanju reševalcev letalcev na Okrešlju 10. junija 1997 smrtno ponesrečilo pet reševalcev, na zboru reševalcev 18. aprila 1998 ustanovili Ustanovo Sklad Okrešelj za pomoč otrokom ponesrečenih gorskih reševalcev. V nesreči so izgubili življenja:

Jani Kokalj (zdravnik reševalec letalec), Mitja Brajnik (IGRS in reševalec letalec), Luka Karničar (reševalec letalec in GV), Rado Markič (reševalec letalec), Boris Mlekuž (IGRS in reševalec letalec). Za GRS Slovenije je bila to najhujša nesreča v tedaj 85-letni zgodovini. Brez očetov je ostalo 13 otrok.

Namen Ustanove je nepridobiten, dobrodelen in trajen. Omogoča finančno pomoč in štipendiranje otrok reševalcev, ki so se smrtno ponesrečili pri reševalnem delu.

Med najpomembnejše naloge Ustanove spadajo:

- gmotna pomoč družinam pri šolanju otrok v osnovni šoli ter njihovo štipendiranje v času srednješolskega in visokošolskega izobraževanja,
- prostovoljno zbiranje sredstev za šolanje otrok ponesrečenih reševalcev,
- razpisovanje štipendij za tiste študijske smeri, ki lahko pripomorejo k večji varnosti obiskovalcev gorskega sveta,
- razpisovanje diplomskih in drugih študijskih nalog, katerih namen je raziskovanje gorskih nesreč, izboljševanje reševalnih orodij in sredstev ter iskanje varnejših metod dela pri reševanju ponesrečenih v gorskem svetu.

Vsi ljubitelji gora vabljeni, da si zagotovite nalepko **PODPORNIK** in s tem izrazite priпадnost pomagati upravičencem pomoči in štipendistom.

Nalepko Podpornik dobite na:

- postajah in društvih GRS,
- v pisarni GRZS na Bleiweisovi cesti 34 v Kranju
- ter v nekaterih planinskih kočah (tudi v Domu na Smrekovcu).

**Nalepko dobite v zameno za prostovoljni prispevek,
s katerim prispevate finančna sredstva izključno za Ustanovo Sklad Okrešelj**

POGLED V LETO 2019

Vrste članstva, zneski članarine, članske ugodnosti in zavarovanja

Vsak, ki se včlani v Planinsko društvo Šoštanj, je vključen v enotni članski sistem Planinske zveze Slovenije in s tem posameznik postane tudi član PZS.

Članarino PD Šoštanj lahko plačate v:

- Cvetličarni Nahtigal, Trg Bratov Mravljak 1, Šoštanj v rednem delovnem času,
- v društveni pisarni na Koroški cesti 13 v Šoštanju (vsak četrtek, razen praznikov, od 18h do 20h),
- pri društvenih inkasantih (Jure Grudnik in Janez Kugonič).

Kategorija članstva		Znesek članarine
A	polnoletna oseba - aktivni obiskovalec domačih in tujih gora z največjim obsegom ugodnosti	56,00
A/d - družinski popust		51,00
B	polnoletna oseba - aktivni obiskovalec domačih in tujih gora z osnovnim obsegom ugodnosti	26,00
B/d - družinski popust		21,00
B1	polnoletna oseba - oseba, starejša od 65 let z osnovnim obsegom ugodnosti	19,50
S+Š	srednješolec ali oseba s statusom študenta, do vključno 26. leta starosti, z osnovnim obsegom ugodnosti,	17,00
S+Š/d - družinski popust		13,80
P+O	predšolski ali osnovnošolski otrok, z osnovnim obsegom ugodnosti	7,00
P+O/d - družinski popust		5,60

Družinska članarina se upošteva v primeru istočasnega plačila članarine za vsaj enega starša in vsaj enega otroka, ki sta iz iste družine. Za družinske člane se štejejo, poleg staršev, še mladi do vključno 26. leta, ki niso zaposleni ali so brez lastnih dohodkov, ter osebe, ki jim je odvzeta poslovna sposobnost (IN) in so člani družine. Člani B1 niso upravičeni do družinskega popusta.

ZAVAROVANJE ČLANOV PZS

Vse informacije o članarini, članskem zavarovanju, obrazcih za prijavo nezgode, sklenitvi dodatnih zavarovanj, naročilu članskih izkaznic (tudi za otroke), naročilu na Planinski vestnik, preverjanju in aktiviranju članstva ter spletni včlanitvi so združene na <http://clanarina.pzs.si>

Seznam članskih ugodnosti

Kategorije članstva:		A	B	B1	S+Š	P+O
Zavarovanja članov PZS						
1.	nezgodna smrt pri planinski dejavnosti	☐	☐	☐	☐	☐ *
2.	invalidnost pri planinski dejavnosti	☐	☐	☐	☐	☐
3.	stroški reševanja v tujini – ves svet	☐				
4.	stroške reševanja v gorah Evrope in Turčije		☐	☐	☐	☐
5.	zavarovanje odgovornosti v tujini – ves svet	☐				
6.	zavarovanje odgovornosti v gorah Evrope in Turčije		☐	☐	☐	☐
7.	Zavarovanje prehodne oskrbe in zavarovanje za zlome, opekline, izgubo vida, sluha in smrti zaradi požara	☐				
Prenočevanje v planinskih kočah						
8.	50 % za prenočevanje v planinskih kočah PZS, 30 % za sobe z od 1-6 ležišč v kočah I. kategorije	☐	☐	☐	☐	☐
9.	popusti pri prenočevanju v planinskih kočah 13 planinskih organizacij Evrope in Kanadi	☐	☐	☐	☐	☐
Popusti pri nakupih planinske literature in opreme (seznam spodaj)						
10.	Cici dnevnik, Dnevnik 1 ali Dnevnik 2 Mladi planinec/Mlada planinka					☐
11.	nakup edicij v Planinski založbi PZS (20 %)	☐	☐	☐	☐	☐
12.	Letna naročnina na Planinski vestnik (25 %)	☐	☐	☐	☐	☐
13.	popust pri nakupu opreme in storitev pri pogodbenih partnerjev PZS	☐	☐	☐	☐	☐

Opomba:

* Zavarovano kritje pogrebnih stroškov do višine 1.500 €.

PARTNER**Adriatic Slovenica****Alpina****Annapurna****Gornik****Iglu Šport****Promontana****Intersport****POPUSTI**

10 % na novo avtomobilsko zavarovanje za osebna vozila in na novo stanovanjsko zavarovanje Dom AS

20 % (*25 %)

10 % za gotovinsko in 5 % negotovinsko plačilo (*20 %)

10 % (*15 %)

10 % za gotovino in 5 % za negotovinsko plačilo (*dodatni 10 % dobropis ob koncu leta)

10 % (*20 %)

10 % za opremo, oblačila ali obutev za pohodništvo in gorska kolesa, 15 % za blag. znamko McKinley (*20 %)

Podium	30 % (*35 %) na izdelke CRAFT na sedežu podjetja, v spletni trgovini in v Planinski trgovini PZS
ON line	15 % pri nakupu blag. znamke On-Line
Žolna šport	10 % pri nakupu blag. znamke Žolna šport
ActionMama	do 25 % (*do 30 %) na opremo različnih blagovnih znamk
Prosti čas	15 % v trgovini v Kamniku (*20%)
Thermana Laško	20 % za bazen in savno in 10 % za wellness storitve, (razen vikendi, prazniki in šolske počitnice)
	30 % popust na celodnevne vstopnico za kopališče hotela Zdravilišče Laško (vse dni)
Terme Krka	od 10 % do 15% na redne cene namestitev in wellness storitev
Občina Solčava	prost vstop z avtomobilom v Logarsko dolino do 8. ure zjutraj
RTC Krvavec	20 % na prevoz s kabinsko žičnico in štirisedežnico Tiha dolina
Kitio	10 % na darilne pakete SelectBox
Narodni park Paklenica(HR)	do 50 % na vstopnino
Slovenski planinski muzej	20 % na vstopnino

*Popust za strokovne kadre PZS in registrirane alpiniste.

Popusti veljajo na redne cene in se ne seštevajo. Uveljavljajo se z veljavno člansko izkaznico oz. izkaznico strokovnih kadrov PZS in osebnim dokumentom. Na <http://clanarina.pzs> si preverite dodatne ugodnosti partnerjev za skupinske nakupe in druge podrobnosti.

**PLANINSKA
ZVEZA
SLOVENIJE**
ALPINE
ASSOCIATION
OF SLOVENIA

NAMENITEV DELA DOHODNINE ZA PD ŠOŠTANJ

Vsak, ki v Sloveniji plačuje dohodnino, lahko do 0,5 % svoje dohodnine nameni nevladnim organizacijam. Vsak davčni zavezanec lahko izbere do največ pet organizacij in s tem pol odstotka svoje dohodnine nameni za njihovo delovanje. Takšna donacija ga nič ne stane, saj gre teh pol odstotka sicer v proračun. Donacija ne vpliva na višino našega vračila ali doplačila dohodnine. Ko določimo prejemnika dela dohodnine nismo v ničemer prikrajšani. Med nevladnimi organizacijami, upravičenimi do dela dohodnine, je tudi **Planinsko društvo Šoštanj (davčna številka: 86171658)**.

Vabimo vas, da podprete pester in za vse generacije primeren program dela PD Šoštanj tako, da izpolnite in oddate zahtevek:

- preko sistema eDavki (<https://edavki.durs.si>),
- pisno na Finančnem uradu Velenje, p. p. 204, Kopališka cesta 2 a, 3320 Velenje.

ZAHVALJUJEMO SE VSEM, KI NAM ŽE DONIRATE DEL DOHODNINE IN TUDI VSEM TISTIM, KI SE BOSE ODLÖČILI ZA DONACIJO V PRIHODNJE.

Planinsko društvo Šoštanj

Plan aktivnosti PD Šoštanj za leto 2019

DATUM	RELACIJA	ZAHTEVNOST	VRSTA AKCIJE	VODNIKI
06.01.	Planinski izlet Smohor 784m – Malič 936m	Lahka pot v zimskih razmerah	Pohod	Jurij Drev, Vlado Stropnik
19.01.	Udeležba na planinskem pohodu Zdravju naproti na Goro Oljko (733 m)	Lahka pot v zimskih razmerah	Pohod	Matej Kortnik, Janez Kugonič
23.01.	Planinski večer: izdaja Planinskega popotnika in predavanje iz zgodovine planinstva		Planinski večer	Bojan Rotovnik, Primož Grudnik, Andreja Štumberger
09.02.	Turno smučarski izlet na Boskovec 1587 m in Smrekovec 1577m	Lahka turna smuka	Turna smuka	Bojan Rotovnik, Matej Kortnik, Andrej Veternik
13.02.	Planinski večer - potopisno predavanje		Planinski večer	Janez Kugonič, Suzana Podvinšek
17.02.	Planinski pohod po Šilijevih vlakah na Smrekovec (1577 m)	Lahka pot v snežnih razmerah	Pohod	Vlado Stropnik, Primož Grudnik, Igor Rezman
24.02.	Planinski pohod po Gaberški poti	Lahka pot v snežnih razmerah	Pohod	Igor Rezman, Marko Borovnik, Zvonko Koželjnik
01.03.	Občni zbor PD Šoštanj		Ostalo	Jure Grudnik
06.03.	Planinski večer - potopisno predavanje		Planinski večer	Janez Kugonič
09.03.	Planinski izlet Cerje (343m) - Trstelj (643 m)	Lahka pot	Pohod	Matej Kortnik, Vlado Stropnik
23.03.	Planinski izlet z naravovarstveno vsebino	Lahka pot	Pohod	Suzana Podvinšek, Matej Kortnik
Marec	Področno planinsko orientacijsko tekmovanje		Orientacija	Žiga Kugonič
Marec	Področno planinsko orientacijsko tekmovanje		Orientacija	Žiga Kugonič
6. in 7.4.	Planinski izlet na Papuk 953m (Hrvaška)	Lahka pot	Pohod - tujina	Vlado Stropnik, Jure Grudnik, Bojan Rotovnik
20.4.	Čistilna akcija mesta Šoštanj		Ostalo	Jure Grudnik
April	Področno planinsko orientacijsko tekmovanje		Orientacija	Žiga Kugonič
01.05.	Planinski izlet na Steharnikov vrh 1018m	Lahka pot	Pohod	Vlado stropnik, Filip Vrabič
11.05.	Čistilna akcija na Smrekovcu		Ostalo	Suzana Podvinšek, Matej Kortnik
18., 19.05.	Slovensko planinsko orientacijsko tekmovanje (SPOT)		Orientacija	Jure Grudnik, Matej Kortnik, Bojan Rotovnik
25.05.	Planinski izlet na Kriško goro (1471m) in Tolsti vrh (1715m)	Lahka pot	Pohod	Jurij Drev, Igor Rezman, Marko Borovnik
01.06.	Planinski izlet po poteh 1. svetovne vojne KLUŽE - ROMBON - ČUKLA - BOVEC	Lahka pot	Pohod	Anja Lampret, Primož Grudnik, Tjaša Konovšek
09.06.	Turno kolesarjenje: Šmihel nad Mozirjem (712m) - Konečka planina (1210m) - Dom na Smrekovcu (1377m)	V3, S3	Kolesarjenje	Primož Grudnik, Tomo Drolec, Žiga Kugonič
15.06.	Dan slovenskih planinskih doživetij - srečanje slovenskih planincev na Lisci 927m	Lahka pot	Pohod	Bojan Rotovnik, Matej Kortnik, Evgen Drvarič
22. in 23.06.	Planinski izlet v Krške Alpe (Avstrija)	Lahka pot	Tura - tujina	Jure Grudnik, Primož Grudnik, Janez Kugonič, Bojan Rotovnik
25.06.	Planinski pohod po Ravenski poti (710m)	Lahka pot	Pohod	Jure Grudnik, Igor Rezman
27. – 30.6.	13. družinski planinski tabor		Tabor	Janez Kugonič
06.07.	Skupna akcija šaleških PD - Storžič (2132m) - tri ture različnih težavnosti	Lahka, zahtevna in zelo zahtevna pot	Tura	Jurij Drev, Jure Grudnik

20. in 21.07.	Planinska tura Škednjovec (2309 m), Mali in Veliki Draški vrh (2243 m) Planinski izlet Planina Krstenica, Viševnik (2050 m)	Zahtevno brezpotje lahka pot	Tura	Primož Grudnik, Janez Kugonič, Anja Lampret
10. in 11.08.	Planinska tura v Naravnem parku Ela (Davos - Švica)		Tura - tujina	Primož Grudnik, Janez Kugonič, Anja Lampert
Avgust	Tabor za osnovnošolce		Tabor	Monika Tajnik, Žiga Kugonič
25.08.	Planinska tura Kamniška Bistrica (600m) - Kalška gora (2047m) Planinski izlet Kamniška Bistrica (600m) - Orglice (870m)	Brezpotje lahka pot	Tura	Primož Grudnik, Anja Lampret, Janez Kugonič, Vlado Stropnik
09.-13.09.	Planinski tabor za odrasle: Dolomiti	Tabor za odrasle	Tabor	Primož Grudnik, Janez Kugonič
22.09.	Planinski pohod na Smrekovec (1577 m) ob občinskem prazniku in 3. Dan Smrekovca	Lahka pot	Pohod	Bojan Rotovnik, Igor Rezman, Jure Grudnik, Tjaša Konovšek
22.09.	Turno kolesarjenje: Šoštanj - Dom na Smrekovcu (1377m)	V3, S3	Kolesarjenje	Primož Grudnik, Žiga Kugonič, Tomo Drolec
29.09.	Turno kolesarjenje: PARENZANA, Pot zdravja in prijateljstva	V2, S2	Kolesarjenje	Primož Grudnik, Žiga Kugonič
12.10.	Pohod po Trški poti okoli Šoštanja ob prazniku mesta Šoštanj	Lahka pot	Pohod	Jure Grudnik, Monika Tajnik, Tjaša Konovšek
05. in 06.10.	Planinski izlet na Veliko Kapelo (1534m) - Hrvaška	Lahka pot	Pohod - tujina	Vlado Stropnik, Filip Vrabič, Jurij Drev
20.10.	Planinska tura: Pot stoletnice in Trbiška - Krniška špica (2368 m), Italija	Zelo zahtevna pot, zahtevno brezpotje	Tura	Primož Grudnik, Janez Kugonič, Anja Lampret
Oktober	Področno planinsko orientacijsko tekmovanje		Orientacija	Žiga Kugonič
16.11.	Planinski izlet v neznano	Lahka pot	Pohod	Vlado Stropnik, Matej Kortnik, Jure Grudnik
03.11.	Planinski izlet Tojzlov vrh (703m) in Žavcarjev vrh (915m)	Lahka pot in zelo zahtevna pot	Pohod	Marko Borovnik, Tina Jemec, Primož Grudnik
07.12.	Srečanje vodnikov Saleške doline v Šoštanju		Ostalo	VO
26.12.	Štefanov planinski pohod iz Topolšice na Sleme (1096m)	Lahka pot v zimskih razmerah	Pohod	Bojan Rotovnik, Jure Grudnik, Andrej Veternik, Matej Kortnik

Opomba: Za udeležbo na vseh aktivnostih PD Šoštanj v naravi je potrebna ustrezna oprema in primerna psihofizična pripravljenost.

Terminsko neopredeljen plan dela društva:

- Sodelovanje društva z OŠ Karla Destovnika Kajuha Šoštanj, in sicer sodelovanje vodnikov na vseh izletih mlajše in starejše planinske skupine. Predvideno je 8 izletov zahtevnosti »lahka pot«. Vsi prevozi se opravijo preko Planinskega društva Šoštanj. V letu 2019 se bo izvedel tudi program planinske šole za osnovnošolce zadnje triade.
- Sodelovanje društva z Vrtcem Šoštanj, in sicer sodelovanje vodnikov in markacistov pri delu planinske skupine v vrtcu (krajši izleti, planinske urice, itd).
- Redno vzdrževanje na planinskih poteh v oskrbi Planinskega društva Šoštanj. Sem sodijo večja nujna dela na poteh, kot so izdelava manjših brvi, prestavitev poti ter drugo. Akcije vodijo usposobljeni markacisti. Vsa dela nadzira načelnik markacijskega odseka, ki tudi skrbi za varnost pri delu, beleži opravljena dela, priskrbi potreben material in drugo. Praviloma je akcija odseka vsako drugo soboto v mesecu.
- Redno opravljanje dežurstva v pisarni društva in skrb za društvene in skupne prostore v Vili Lučka na Koroški cesti 13, kjer imamo pisarno.
4. redne seje UO PD Šoštanj in seje predsedstva PD Šoštanj in najmanj en sestanek vsakega odseka in sekcije društva.

Opisi izletov

Planinski izlet Šmohor 784m – Malič 936 m

Datum odhoda: 6. januar

Vodniki: Jurij Drev, Vlado Stropnik

Zahtevnost poti: lahka pot v zimskih razmerah

Čas hoje: 5 h

Oprema: planinski čevlji, pohodne palice, gamaše, (oprema za lahko zimsko pot)

Opis: Prvo zimsko lahko turo bomo začeli na sedlu med Kotečnikom in Gozdnikom. Od tu se bomo čez Pirnice povzpeli do planinskega doma na Šmohorju (784m). Od doma se bomo povzpeli na Malič (936 m), od koder se bomo nekaj časa vračali po isti poti nazaj proti domu na Šmohorju, pred planinskim domom na Šmohorju pa se bomo podali na pot, ki vodi do planinskega doma na Brnicah (457 m), kjer bomo končali s turo.

Udeležba na planinskem pohodu Zdravju naproti na Goro Oljko (733 m)

Datum odhoda: 19. januar

Vodnika: Matej Kortnik, Janez Kugonič

Zahtevnost poti: lahka pot v zimskih razmerah

Čas hoje: 4 h

Opis: Vabimo vas na 37. zimski pohod "Zdravju naproti". Prijeten vzpon na najvišji vrh Ložniškega gričevja in prijeten razglednik. Kljub temu, da je izhodišče pohoda uradno Polzela, Šoštanjčani na Goro Oljko vedno krenemo iz Šoštanja, saj tja preko Lokovice in Velikega vrha vodi planinska pot, ki jo oskrbuje naše

društvo. Na vrhu pri planinskem domu na Gori Oljki (725m) prejmejo vsi pohodniki v čast praznika Sv. Neže trdo kuhano jajce, jubilejni pohodniki pa tudi priznanja za 10-, 20- in 30-kratno udeležbo na pohodu. Zelo primeren izlet za nabiranje kondicije v zimskih dneh. Lepo vabljeni

Turno smučarski izlet na Boskovec 1587 m in Smrekovec 1577 m

Datum izleta: sobota, 9. februar 2019, ob 8h

Vodniki: Bojan Rotovnik, Matej Kortnik in Andrej Veternik

Zahtevnost: lahka turna smuka

Čas hoje in smučanja: 4-5 ure

Opis: PD Šoštanj za namen popularizacije turnega smučanja občasno organizira lažji turno-smučarski izlet na območju Smrekovca in Mozirskih planin. V letu 2019 se bomo odpravili iz mozirskih planin na Smrekovec in nazaj. Zbrali se bomo ob 8.00 uri na Mozirski koči na Golteh 1356 m in se najprej povzpeli na najvišji vrh mozirskih planin, Boskovec (1587 m), nato pa sledi prvo turno smučanje, predvsem po gozdnih vlakah, vse do sedla Kal (1318 m). Nadaljevali bomo po gozdni cesti do Doma na Smrekovcu (1377 m) in se takoj vzpeli na Smrekovec (1577 m). Po krajšem spustu sledi odmor v planinski koči in zatem še povratek nazaj mimo Kala in Istej do parkirišča pri Alpskem vrtu na Golteh.

Za udeležbo na izletu je potrebna ustrezna fizična pripravljenost ter osnovna turno-smučarska in planinska oprema. Skupni čas hoje s smučmi in smučanja ne bo presegel 5 ur.

Planinski pohod po Silijevih vlakah na Smrekovec (1577 m)

Datum odhoda: 17. februar

Vodnika: Vlado Stropnik, Primož Grudnik, Igor Rezman

Zahtevnost: lahka pot v zimskih razmerah

Čas hoje: 5 ur

Opis: Tradicionalni zimski pohod na Smrekovec organiziramo v spomin na našega člana in vodnika Milana Pogorelčnika po gozdnih poteh, ki jih je imel on najraje. Pohod bo potekal v soorganizaciji PD Velenje - sekcija Topolšica in PD Šoštanj. Organizatorji bomo med samim pohodom pripravimo nekaj presenečenj.

Zimski pohod bomo začeli pri Enciju, od koder se bomo po večnamenskih gozdnih poteh povzpeli do glavne makadamske ceste. Po vzhodnem grebenu se bomo vzpeli do vrha Smrekovca, sledil bo sestop po markirani poti do Doma na Smrekovcu in povratek do izhodišča.

Planinski izlet Cerje (343 m) - Trstelj (643 m)

Datum odhoda: 9. marec

Vodniki: Matej Kortnik, Vlado Stropnik

Zahtevnost: lahka označena pot

Čas hoje: 6 h

Opis poti: Na vprašanje, katero gorovje leži na severu oz. severovzhodu Vipavske doline, bi nas verjetno večina odgovorilo z vrhovi kot so Čaven, Golaki, Nanos, ... Katero gorovje pa zapira dolino na južni strani doline? Tam je seveda Kras. Pa je res samo Kras?

Med dolino in Krasom leži zelo zanimiv greben, ki se prične dvigati jugovzhodno od

Nove Gorice in se z manjšimi prekinitvami v smeri vzhoda razprostira vse do Razdrtega. Greben je gorniško najbolj zanimiv prav v zahodnem delu od Cerja do Trstelja, saj je tam neposeljen in, glede na okolico, relativno najvišji. Prav ta del bo cilj našega izleta. Kod se bomo povzpeli na greben in spustili z njega, naj trenutno ostane še skrivnost, bomo pa obiskali kulturni spomenik »Pomnik braniteljem slovenske zemlje« med prvo svetovno vojno na Cerju, Stjenkovo kočjo na Trstelju in še kakšno drugo zanimivost ob obronkih Krasa ali Vipavske doline. Lepo vabljeni na spomladanski potep na Primorsko!

Planinski izlet z naravovarstveno vsebino

Datum odhoda: 23. marec
Spomladi okoli sebe opazujemo kako se prebuja narava, od prvih cvetlic na travniku do prvih smrekovih vršičkov. Da si razširimo obzorja, se bomo skupaj podali na naravovarstveno obarvan izlet, kjer si bomo ogledali kulturne in naravne znamenitosti območja ter se soočili s problematiko varstva narave. Skupaj bomo odkrili enega od biserov naše dežele.

Planinski izlet na Papuk 953 m (Hrvaška)

Datum odhoda: 6., 7. april
Vodnika: Vlado Stropnik, Jure Grudnik, Bojan Rotovnik
Zahtevnost: lahka označena pot
Čas hoje: 1. dan: 6 h
Opis poti: V lanskem mesecu avgustu smo vodniki PD Šoštanj gostili skupino planincev iz sosednje Hrvaške, natančneje iz HPD Bršljan Jankovac iz Osjeka. Vodili smo jih na Uršljo

goro in Peco, ter pokazali zanimivosti našega mesta. Ob prijetnem dvodnevem druženju in pomenkovanju smo se dogovorili, da jim vrnemo obisk. Omenjeno planinsko društvo, ki sodi med najstarejše v tem delu Hrvaške (Slavonija), ima v lasti tudi planinski dom Jankovac na Papuku, za katerega mnogi trdijo, da je najlepši na Hrvaškem. Papuk je najvzhodnejše hribovje v nizu treh hribovij, ki ležijo vzdolž severnega celinskega dela Hrvaške in v geografskem smislu delijo Posavino na jugu od Podravine na severu. V to skupino sodita še Bilogora in Moslovačka gora. Najvišji vrh našega ciljnega pogorja je 953 m visok istoimenski vrh Papuk, kar je za hrib, ki se dviga iz prostrane Slavonske ravnice, kar zavirljiva višina. Pogorje, ki meri približno 350 kvadratnih kilometrov, je poraščeno pretežno z gozdom (bukev in ostali listavci) in je od leta 1999 zaščiteno kot naravni park, znotraj katerega pa naletimo tudi na naravno posebnost – geopark pod zaščito UNESCO. Znamenitosti tega področja so tudi jezerca, potoki in slapovi, ki krasijo slikovite doline kot je dolina Jankovac, ki jo bomo obiskali.

Ob množici planinskih poti, ki so tod speljane in urejene, bo težko izbrati pravo, ampak to prepuščamo vodnikom gostiteljskega planinskega društva. Pomlad v te kraje pride prej kot k nam, zato je to pravi čas, da jih obiščemo.

Planinski izlet na Šteharikov vrh 1018 m

Datum izleta: 1. maj 2019
Vodniki: Vlado Stropnik, Filip Vrabič
Zahtevnost: lahka označena pot
Čas hoje: 4-5 h

Opis: V naslovu naveden hrib leži na Koroškem, natančneje v hribovju med rekama Dravo in Mežo, ki se po svoji dolžini razteza med Dravogradom na vzhodu in sedlom Holmec na zahodu. Na južnih pobočjih tega hribovja ležijo slovenski javnosti iz Vorančevih črtic in povesti poznane vasi. To so Šentanel, Jamnica, Strojna, Brinova gora itd. Izhodišče našega planinskega pohoda bo Dravograjsko jezero ob cesti proti Libeličam. Pot nas bo vodila mimo lepo obnovljene cerkve Sv. Križa in v nadaljevanju po kolovozih v gozdu, mimo samotnih kmetij, skratka značilni koroški pokrajini, do vrha Štebarskega vrha, kakor mu rečejo domačini. Sestopili bomo po južnih pobočjih, po malce krajši poti v Ravne na Koroškem, kjer nas bo čakal avtobus.

Ker je to praznični dan, upajmo še na kakšen zanimiv dogodek!

Planinski izlet na Kriško goro (1471 m) in Tolsti vrh (1715 m)

Datum odhoda: 25. maj
Vodniki: Jurij Drev, Marko Borovnik, Igor Rezman
Zahtevnost poti: lahka pot
Čas hoje: 5 – 7 h
Opis: Kriška gora (stara ime Gojska planina, imenovana po kraju Gozd, ki se v lokalnem narečju izgovori Gojzd, Tržičanom pa znana tudi kot Kokovnica) je dobrih 5 kilometrov dolg greben, ki se razprostira vzhodno od Tržiča, zahodno od Storžiča, južno od Košute in severno od Golnika ter Udin boršta. Ime je gora dobila po vasi Križe, ki leži tik ob njenem vzočju. Na 1471 m stoji Koča na Kriški gori, do katere iz vasi Gozd poteka tovorna žičnica.

Najvišji vrh grebena je Tolsti vrh (1715 m). Včasih zahodnega dela grebena ni preraščal gozd, saj so senožeti redno kosili in pokošeno travo namenili za krmo konjev v kriški vojašnici.

Tokratni društveni izlet bomo priredili tako, da bosta organizirani 2 različni turi. Lažja, pri kateri se bomo povzpeli na vrh Kriške gore do kočice, in težja oz. daljša tura, pri kateri bo skupina osvojila še Tolsti vrh. Udeleženci lažje ture morajo biti sposobni hoditi (upoštevanje samo hoje) cca. 5 ur, za težjo pa še 2 uri več. Namen ture oz. izleta je, da lahko vsak udeleženec najde primerno zahtevno turo zase. Ob prijavi prosimo sporočite za katero turo se prijavljate – lažjo ali težjo.

Planinski izlet po poteh 1. svetovne vojne KLUŽE - Rombon - Čukla – Bovec

Datum odhoda: 1. junij

Vodniki: Anja Lampret, Primož Grudnik, Tjaša Konovšek

Zahtevnost poti: lahka pot

Čas hoje: 9 - 10 ur

Opis: Pot, ki povezuje dediščino 1. svetovne vojne od Alp do Jadrana, je vpisana na poskusni seznam UNESCO dediščine. Zgodbe preteklosti, ki jo je zaznamovala krvava soška fronta, v številnih muzejih na prostem, obeležjih in pokopališčih opisujejo zaznamovanost sicer nebeško lepega območja doline Soče s 1. svetovno vojno. Pot miru, ki je v celoti dolga 230 km, poteka deloma na slovenskem, deloma na italijanskem ozemlju.

Popotniki, ki boste stopali po poteh Poti miru, kjer je sto tisoče mladih fantov različnih narodnosti pustilo svojo mladost, neizživete sanje in življenja, spominjajte se neizmernega trpljenja in krikov

umirajočih. Naj vas prevzame hvaležnost za mir in lepoto zelene narave doline Soče, ki je bila v času 1. svetovne vojne okrnjena z glasnimi eksplozijami in grmenjem orožja.

Z organiziranim prevozom se bomo odpeljali do trdnjave Kluže, ki leži v neposredni bližini Bovca. Po kratkem ogledu trdnjave se bomo podali po lahki označeni poti na vrh Rombona. Pot bomo nadaljevali čez sedelce (malce strmejši in gruščnat del poti) mimo Čukle (obisk vrha) na Planino Goričica in po pešpoti do Bovca.

Dan slovenskih planinskih doživetij – srečanje slovenskih planincev na Lisci 927 m

Datum odhoda: sobota, 15. junij, z odhodom ob 7.30h iz Šoštanja

Vodnika: Bojan Rotovnik, Matej Kortnik, Evgen Drvarič

Zahtevnost: izleti različnih zahtevnosti

Čas hoje: odvisno od izbranega izleta

Opis: Planinsko društvo Šoštanj bo skupaj z drugimi zainteresiranimi društvi iz Šaleške doline organiziralo udeležbo na Dnevu slovenskih planinskih doživetij 2019 oz. Srečanju slovenskih planincev. Prireditve bo potekala v soboto, 15. junija 2019, na Lisci v organizaciji Planinske zveze Slovenije ter PD Lisca Sevnica.

Glede na to, da organizatorji vsako leto zagotovijo vzpon pod vodstvom lokalnih vodnikov do prireditvenega prostora iz več smeri, bomo poskušali prevoz organizirati tako, da bosta planincem iz Šaleške doline na voljo vsaj dve različni možnosti vzpona in si bo vsak potem zbral sebi najbolj primerno. Prihod na Lisco (Tončkov dom na Lisci)

je planiran do 12.00 ure in do osrednje prireditve bodo poleg planinskega druženja organizirane različne brezplačne aktivnosti za ljubitelje gora vseh starosti: otroške ustvarjalne delavnice na temo planinstva, vesela planinska šola - delavnice za otroke in odrasle, plezanje na plezalni steni, predstavitev gorskih reševalcev, naravovarstvene delavnice, predstavitev bogate ponudbe Planinske založbe, predstavitev dejavnosti posavskih planincev in lokalnih društev ...

Ob 14.00 uri bo osrednja prireditve z uvodnim slavnostnim sprevedom društvenih praporščakov, zatem sledi planinska zabava, povratek iz Lisce do avtobusa (največ ena ura hoje) bo okoli 15.30 ure, tako da bomo nazaj v Šaleški dolini predvidoma do 18.00 ure. Prireditve bo v vsakem vremenu, saj je vsako leto zagotovljen velik šotor na prireditvenem prostoru. V primeru dežja bomo tudi vzpone ustrezno prilagodili.

Planinski izlet v Krške Alpe (Avstrija)

Vodniki: Jure Grudnik, Bojan Rotovnik, Primož Grudnik, Janez Kugonič

Datum odhoda: 22.06.2019 izpred AP Šoštanj.

Datum prihoda: 23.06.2019 v večernih urah.

Oprema: pohodni čevlji, pohodne palice, hrana in pijača iz nahrbtnika, spalna vreča (avtobus nas bo prvi dan počakal pri koči, tako da lahko pustite stvari za prenočitev na avtobusu)

Zahtevnost: tehnično lahka pot večinoma po travnati površini.

1. DAN: Kornock – Rinsenock – Königstuhl – Seenock – Sauereggnock – Stubenock
Pot bomo začeli v smučarskem središču Turracher Höhe (1763

m), kamor bomo z avtobusom prispeli okoli 8.30 ure. Najprej se bomo preko smučišča povzpeli na Kornock (2193 m), nekaj minut zatem pa bomo že stali na vrhu Rinsennock (2334 m), ki omogoča izjemen razgled na okolico.

Sledi spust do prvega večjega pašnika, kjer bomo po 4 urah hoje naredili daljšo pavzo za malico. Na tem mestu je tudi izvir vode. Ko se primerno okrepčamo, pot nadaljujemo proti najvišjemu vrhu prvega dne, proti mogočni gori Königstuhl (2336 m). Planinska pot iz Turracherja do Königstuhla s strani pohodnikov ni pretirano obiskana, je pa zato opazovanje čudovite narave še toliko bolj pristno. Po osvojenem vrhu pot nadaljujemo čez grebenski del, kjer osvojimo še vrhove Seenock (2260 m), Sauereggnock (2240 m) ter Stubennock (2092 m) in se nato spustimo do kočice Dr. Josef-Mehrl-Hütte (1720 m), kjer bomo prenočili. Za pot, ki ni tehnično zahtevna, je potrebna dobra telesna pripravljenost, saj je hoje za 9 ur. Na poti ni nobene kočice, zato imejte s sabo dovolj hrane in pijače. Čelada ni potrebna.

2. dan: Dr. Josef-Mehrl-Hütte – Gaipahöhe – Schwarzwand – Laussniter See - Bundschuh

Po zajtrku si bomo oprtali nahrbtnike in se podali na pot. Najprej se bomo po travnatih pobočjih povzpeli na 2192 m visok vrh Gaipahöhe. Nato bomo pot nadaljevali po prostranih planinah s prekrasnimi razgledi in v družbi govedu, ki pase gorsko travo. Pot nas bo vodila malo gor in malo dol mimo številnih jezer do najvišjega vrha tega dne, Schwarzwand (2214 m). Od tu nas čaka spust do jezera Laussniter See in naprej do Laussnitzer Hütte na istoimenski planini. Tu bomo imeli daljši počitek in možnost okrepčitve v

koči. Ko se bomo okrepčali, se bomo spustili po gozdni poti do doline Bundschuh, kjer bo pri muzeju Hochofen Bundschuh konec naše ture. Pot tehnično ni zahtevna, potrebna pa je dobra telesna pripravljenost saj bomo na poti 7 - 8 ur.

Planinski pohod po Ravenski planinski poti (710 m)

Datum: 25. junij

Vodnika: Jure Grudnik, Monika Tajnik

Zahtevnost poti: lahka

Čas hoje: 5 ur

Opis: Ravenska pot je obhodnica okoli Raven pri Šoštanju.

Planinska pot je bila urejena in registrirana leta 2004, ko je po njej, ob otvoritvi 25. junija, potekal tudi prvi pohod. Pot poteka večinoma po kolovozih in gozdnih stezah. Najvišji vrh je s 710 metri nadmorske višine Vrholanov vrh, s katerega se odkriva čudoviti pogled na celotno Šaleško dolino. Že tradicionalno PD Šoštanj v sodelovanju s ŠD Ravne vsako leto organizira pohod po tej 16 km dolgi poti. Nekatere na dobri polovici prehojene poti je organizirano tudi družabno srečanje pri kmetiji Abidnikovih, za katerega poskrbi ŠD Ravne.

Skupna akcija šaleških PD - Storžič (2132 m) - tri ture različnih težavnosti

Datum odhoda: 6. julij

Vodniki: Jurij Drev, Miran Hudej, Igor Rezman, Zvone Koželjnik in vodniki sodelujočih društev

Zahtevnost poti: ture različnih težavnostnih stopenj

Opis: Na pobudo planinskih vodnikov iz planinskih društev Šaleške doline smo v letu 2002, ki je bilo s strani

združenih narodov proglašeno za mednarodno leto gora, prvič organizirali skupno akcijo Šaleških planinskih društev, in sicer z namenom, da spodbudimo organizirano zahajanje v gore skupaj s planinskimi vodniki ter tako dodamo kanček k zmanjšanju onesnaževanja, ki ga povzročimo z osebnimi vozili v gorskem svetu in tudi opozorimo udeležence na varno hojo v gorah. Akcijo tokrat organizira PD Mislinja.

Pred vami je tako sedaj že 18. izdaja akcije. Vodniki upamo, da se vidimo v čim večjem številu.

Planinska tura Škednjovec (2309 m), Mali in Veliki Draški vrh (2243 m) Planinski izlet Planina Krstenica in Viševnik (2050 m)

Datum odhoda: 20., 21. julij

Vodniki: Primož Grudnik, Janez Kugonič, Anja Lampret

Zahtevnost poti: lahka in zahtevna pot

Čas hoje: 1. dan: 7 h, 2. dan: 7 h

Opis: Letošnji dvodnevni izlet v Julijce bomo organizirali v dveh težavnostnih skupinah. Prvi, tisti z malo več poguma in kondicije, se bodo podali po brezpotjih na Škednjovec in V. Draški vrh, ostali pa bodo več časa posvetili občudovanju planin in lepim razgledom, ter se na koncu povzpeli na Viševnik. Seveda ne bomo povsem ločeni, saj si bomo delili izhodišče na planini Blato, se skupaj povseselili na Vodnikovih kočih na Velem polju in sestopili na Pokljuko.

Planinski popotnik

Prva skupina:

1. dan

Od izhodišča na planini Blato se bomo podali proti planini Krstenica, od tu pa pod Stogi in mimo opuščene planine Jezerce do Lazovškega prevala. Tukaj se naša pot združi z markirano potjo, ki vodi od planine v Lazu do Velega polja. Po tej poti bomo nadaljevali do Mišeljskega prevala in se po grebenu povzpeli na vrh Škednjovca, kjer je tudi najzahtevnejši del poti. Sestopili bomo nazaj do prevala in po markirani poti nadaljevali do Vodnikovih koč.

2. dan

Po zajtrku se bomo po markirani poti odpravili do Studorskega prevala, od tam pa se bomo usmerili proti V. Draškemu vrhu. Pot bomo nadaljevali mimo M. Draškega vrha in Viševnika, ter se spustili do Rudnega Polja, kjer nas bo čakal avtobus.

Druga skupina:

1. dan

Glede na želje udeležencev bomo lahko izbirali med dvema potema in sicer:

- Od izhodišča na planini Blato se bomo najprej povzpeli do Planine pri jezeru, kjer bo naš prvi postanek in čas za okrepčilo. Nadaljevali bomo po markirani poti do planine v Lazu in se nato povzpeli na Lazoviški in kasneje še na Mišeljski preval.
- Od izhodišča na planini Blato se bomo usmerili in povzpeli na planino Krstenica, kjer bomo naredili postanek in se nato pod Stogi mimo opuščene planine Jezerce povzpeli proti Jezerskemu prevalu.

Pot se nato spusti in nas mimo planine pod Mišelj vrhom in Malega polja pripelje do Vodnikovih koč, kjer bo cilj prvega dne.

2. dan

Skupaj s prvo skupino se bomo podali po markirani poti do Studorskega prevala, nato pa zaobšli Draški vrh in se mimo jezerca po dolini povzpeli na Srenjski preval, od koder nas le še streljaj loči do vrha Viševnika. Sestopili bomo do Rudnega polja, kjer nas bo čakal avtobus.

Planinski izlet in tura v Naravnem parku Ela (Davos - Švica)

Datum odhoda: 10., 11. avgust

Vodnik: Primož Grudnik, Janez Kugonič, Anja Lampret

Zahtevnost poti: lahka pot, zahtevna pot

Opis: Po nekaj letih se Šoštanjski planinci ponovno odpravljamo v Švico in sicer v največji naravni park v Švici – Ela (600 km²). Nastanjeni bomo v bližini svetovno znanega mesta Davos, ki je popularnost dosegel zaradi svoje mikroklima, ki so jo zdravniki priporočali pljučnim bolnikom. Osvojili bomo dva vrhova, ki pa bosta objavljena v mesecu juliju 2019, ko bodo znane vremenske razmere. Občudovali bomo lahko neokrnjeno naravo gorskih verig z vrhovi in jezeri. Doživeli bomo utrip in sodelovanje mest ter organizacij, ki se trudijo pri ohranjanju regionalnega biotopa in vzdrževanju narodnega parka. Več o samem parku si lahko preberete na spletni strani ali pa počakate na izlet, kjer bomo vodniki priskrbeli kar nekaj informacij.

Planinska tura
Kamniška Bistrica
600 m – Kalška gora
2047 m
Planinski izlet
Kamniška Bistrica
600 m - Orglice
870 m

Datum: 25. avgust

Vodniki: Primož Grudnik, Anja Lampret, Janez Kugonič, Vlado Stropnik

Čas hoje: 1. skupina: 8 h , 2. skupina: 5 h

Zahtevnost poti: mestoma zahtevno brezpotje, lahka pot
 1. skupina: Izhodišče ture bo Planinski dom v Kamniški Bistrici od koder se bomo po markirani poti podali v smeri spominskega parka. Po kratkem ogledu parka se bomo usmerili na brezpotje mimo Pisanega turna do Kalškega turna in naprej do Kalškega grebena. Po osvojitvi Kalške gore se bomo spustili preko Ovčarije mimo Čmaževskega turna do Žagane peči, ki leži v dolini Kamniške Bistrice. Večina ture bo potekala po brezpotjih, ki bodo mestoma zahtevna.

2. Skupina: Izhodišče lažjega pohoda bo izpred gondole, ki pelje na Veliko planino. Po markirani poti se bomo ob Kamniški Bistrici podali proti domu v Kamniški Bistrici. Po približno 45 minutah se bomo usmerili v dolino Kamniške Bele, kjer si bomo ogledali slap Orglice in muzej partizanske bolnice. Pohod bomo zaključili pri Planinskem domu v Kamniški Bistrici.

Planinski tabor za odrasle: Dolomiti (Italija)

Datum: 9.–13. september

Vodnika: Primož Grudnik, Janez Kugonič

Čas hoje: planinski tabor

Zahtevnost poti: poti različnih zahtevnosti (lahke, zahtevne, zelo zahtevne)

Ni malo dežel, ni malo prehojenih poti. Naša želja po spoznavanju novih ljudi, novih poti se le še krepi. V letu 2019 nas čaka, za marsikoga težko pričakovano,

planinski tabor za odrasle planince v magičnih Dolomitih (Italija). Vljudno vabljeni, da se nam pridružite pri raziskovanju in osvajanju le-teh. Več o samem programu tabora se lahko pozanimate pri vodniku.

Planinski pohod na Smrekovec (1577 m) ob občinskem prazniku in 3. dan Smrekovca

Datum: 22. september 2019

Vodniki pohoda: Bojan Rotovnik, Jure Grudnik, Igor Rezman in Tjaša Konovšek

Zahtevnost: lahka označena pot

Čas hoje: 4-5h

Planinsko društvo Šoštanj na pobudo in v soorganizaciji občine Šoštanj že vse od leta 2001 ob občinskem prazniku organizira vsakoletni pohod na najvišji vrh naše občine, Smrekovec 1577 m. Do leta 2013 je bila to tudi ena izmed aktivnosti, ki jih je v okviru Dnevoev rekreacije organizirala Športna zveza Šoštanj. V letu 2017 pa smo tradicionalni pohod na Smrekovec v dogovoru z župani treh občin, Šoštanja, Črne na Koroškem in Ljubnega ob Savinji, ki se stikajo na Smrekovškem pogorju, in društvu, združenimi v Naravovarstveni zvezi Smrekovec, razširili na skupno druženje na Smrekovcu, ki smo ga poimenovali DAN SMREKOVCA. Na tej prireditvi se lahko prebivalci vseh treh občin in seveda vsi ostali ljubitelji gora udeležijo enega izmed pohodov, ki jih organiziramo do Doma na Smrekovcu iz različnih smeri. Poleg tega pa lahko v okviru različnih aktivnosti bolje spoznajo Smrekovško pogorje z naravovarstvenega vidika, saj je to tudi območje posebnih naravnih vrednot.

PD Šoštanj bo organiziral vzpon na Smrekovec iz smeri Šaleške

doline in sicer se ob 8.30 uri zberemo na sedlu Honec (825 m) pod Sv. Križem v Belih Vodah. Od tam se odpravimo po planinski poti XIV. divizije mimo Berložnika do Doma na Smrekovcu (1377m) in nato nadaljujemo do vrha Smrekovca (1577 m), kjer bo okoli 11.00 ure skupinsko fotografiranje. Sledi povratek do Doma na Smrekovcu, kjer bo Naravovarstvena zveza Smrekovec v sodelovanju z društvu, ki so včlanjena v zvezo, izvedla naravovarstvene aktivnosti, vključno z možnostjo ogleda interpetacijske točke Geoparka Karavanke – »Smrekovec – ugasli velikan«. Ob 12.00 uri bo potekal krajši kulturni program v organizaciji PD Črna na Koroškem in pozdrav županov ter predstavnikov organizatorjev. Sledi pogostitev sodelujočih, ki jo organizirajo in financirajo vse tri sodelujoče občine (Šoštanj, Črna na Koroškem in Ljubno ob Savinji) ter planinska zabava, ki jo organizira oskrbnik Doma na Smrekovcu. Okoli 14.30 ure se bomo podali nazaj do izhodišča, kamor bomo prispeli okoli 16.00 ure.

Istočasno bomo organizirali turno-kolesarski vzpon do Doma na Smrekovcu. Več informacij o samem kolesarjenju je na voljo v Popotniku na strani Turno-kolesarskega odseka.

Pohod po Trški poti okoli Šoštanja ob prazniku mesta šoštanj

Datum: 12. oktober

Vodniki: Jure Grudnik, Monika Tajnik, Tjaša Konovšek

Zahtevnost poti: lahka

Čas hoje: 5 ur

Opis: Pohod po Trški poti okoli Šoštanja je tradicionalni pohod PD Šoštanj od leta 1994, ko je

društvo praznovalo svojih 90 let delovanja.

Od leta 2012 ga prirejamo skupaj s Krajevno skupnostjo Šoštanj v začetku meseca oktobra, ko je pohod tudi del praznovanja praznika mesta Šoštanj.

Trška pot je lahka planinska pot v naši neposredni bližini. Planinsko društvo jo je uredilo z namenom, da se prikaže mejni obseg nekdanjega trga Šoštanj.

Leta 2000 je izšla zloženka o Trški poti okoli Šoštanja, v letu 2003 turistična karta občine Šoštanj, na kateri je podrobno predstavljena tudi Trška pot, ter nato leta 2004 poseben kontrolni kartonček v obliki razglednice, na katerem je prostor za žige, ki se nahajajo na naslednjih kontrolnih točkah:

- v ribiški koči ob Družmirskem jezeru,
 - pri kmetu Vrhovniku v Lokovici,
 - pri kmetu Pušniku (Rogeljšku),
 - pred Rotovnikovo jamo v Skornem in
 - pri Falentu v Lajšah.
- V letu 2018 je bil kontrolni kartonček osvežen.

Tudi letos bomo izvedli pohod v dveh variantah, in sicer:

1. varianta:

pohod po celotni trasi. Pohod se prične ob 9.00 uri z zbirališčem ob otroškem igrišču Tresimirjev park v Šoštanju. Pohod po celi poti traja 4–5 ur.

2. varianta:

za vse tiste, ki vam je celotna pod predolga, imamo pripravljeno krajšo varianto. Vabimo vas da se nam ob 11.00 uri pridružite pri kipu Marije na Trgu bratov Mravljak, od koder se bomo odpravili proti Pustemu Gradu, kjer se bomo pridružil ostalim pohodnikom in skupaj z njimi prehodili pod do zaključne točke. Hoje je za 2 uri.

Planinski izlet na Veliko Kapelo (1534 m) - Hrvaška

Datum: 5., 6. oktober

Vodniki: Vlado Stropnik, Filip Vrabič, Jurij Drev

Čas hoje: 1. dan: 3–4 ure, 2. dan: 4–5 ur

Težavnost: lahka pot

Opis: Po nekajletnem premoru se šoštanjski planinci ponovno podajamo na jesenski dvodnevni izlet v hribe ob morju. V preteklosti smo na tovrstnih izletih že obiskali pogorja na otokih Krk, Cres in Lošinj. Povzpeli smo se na Učko in pod vodstvom lokalnega vodnika obiskali in bili seznanjeni s povojnimi dogodki na Golem otoku.

Tokrat bomo naše potovanje pričeli malce drugače. Iz Šoštanja se bomo z avtobusom peljali mimo Zagreba in Karlovca do mesta Ogulin, kjer se ob regionalni cesti Ogulin–Novi Vinodolski nahaja parkirišče in izhodišče za naš prvi pohodniški cilj – Klek nad Ogulinom (1181 m).

Omenjeni vrh ima simbolni pomen za hrvaško planinstvo, saj je upodobljen tudi v grbu Hrvaške planinske zveze. Je osamelec in njegova kar malce zastrašujoča podoba nemo bdi nad širnimi goranskimi gozdovi. V lepem vremenu je odličen razglednik in je viden tudi z večjega dela vzhodnih slovenskih pogorij. Od parkirišča do vrha je dobro uro in pol zmernega in tik pod vrhom malce zahtevnejšega vzpona. Vmes na poti stoji majhen in prijeten planinski dom v oskrbi PD Ogulin. Tu bomo imeli ob povratku z vrha malo daljši postanek, kjer se bomo lahko odpočili, okrepcali in pokramljali z domačimi planinci. Na izhodišče se bomo vrnili

po poti vzpona in se v nadaljevanju po prej omenjeni regionalni cesti skozi obsežne velikokapeljske gozdove odpeljali do obalnega mesta Novi Vinodolski. Upamo, da nam bo po namestitvi v enem od tamkajšnjih hotelov ostalo še nekaj časa za večerni sprehod ob obali in družabni večer ob glasbi. Naslednje jutro po zajtrku se bomo podali še na planinsko pot med Novim Vinodolskim in Crikvenico. Pot, ki se imenuje pot Kuša i Krša, je v naši skrajšani varianti dolga 17 km, ni naporna in večinoma vodi po nekakšni mulatjeri. Na poti se bomo povzpeli na dva razgledna vrhova (sv. Juraj in Drenin, oba med 300 in 400 m). S slednjega bomo na koncu sestopili v Crikvenico, kjer se bomo pred povratkom domov sprehodili še po ulicah in pomolih tega, že iz avstroogrskih časov znanega, letoviškega mesta.

Planinska tura: Pot stoletnice in Trbiška – Krniška špica (2368 m), Italija

Datum: 20. oktober

Vodniki: Primož Grudnik, Janez Kugonič, Anja Lampret

Zahtevnost: zelo zahtevna označena pot, zahtevno brezpotje

Čas hoje: 8 ur

Opis poti: Naše tokratno izhodišče bo ob asfaltni cesti med Rabeljskim jezerom in Sella Neveo (Italija). S hojo bomo začeli po poti, ki vodi skozi gozd ob potoku Rio Bianco (Bele Vode) in se skozi rahel vzpon vzpeli do opuščene kočice. Nadaljevali bomo proti bivaku Gorizia. Gozdnato pokrajino bo kaj hitro zamenjalo ruševje. Naklon poti se začne do prej omenjenega bivaka postopoma večati. Nadaljevali bomo po strmem gruščnatem pobočju proti škrbini Alta di Rio Bianco (2150

m). Na škrbini zavije pot v desno in se kratek čas še vzpenja po rahlo gruščnatem terenu, nato pa nas bo pripeljala do jeklenic ob katerih se bomo precej strmo vzpeli. Sledil bo najtežji del poti, kjer se bomo morali navpično spustiti v ozko škrbino. Iz škrbine se bomo nato povzpeli po navpični lestvi, nato pa nas bodo nekoliko položnejša pobočja pripeljali do ozkega grebena. Pot po grebenu je zavarovana z jeklenico. Kasneje pot zavije v levo in sledil bo še kratek spust po gruščnatem terenu in nato ob jeklenici do vhoda v predor. Na poti skozi predor so tudi ovinki ter spusti po lestvi, zato bo obvezna uporaba svetilke. Ko pridemo iz predora bo sledilo še kratko prečenje strmega pobočja do Krniške škrbine, kjer se nam bo z desne strani priključila še lažja pot od bivaka Gorizia. S škrbine bo sledil spust v smeri kočice Corsi približno 50 metrov, kjer bomo na melišču zagledali ozko stezico, ki se odcepi desno in je označena z rdečimi pikami. Ta nas bo v kratkem pripeljala do vznožja ozke in strme grape, kjer se začne tehnično bolj zahteven del poti. Glede na vremenske razmere in počutje udeležencev bomo turo po potrebi tudi skrajšali.

Planinski izlet Tojzlov vrh (703 m) in Žavcarjev vrh (915 m)

Datum odhoda: 3. november

Vodnika: Marko Borovnik, Tina Jemec, Primož Grudnik

Zahtevnost poti: lahka pot

Čas hoje: 6 ur

Opis: Kozjak je razmeroma ozko, dolgo in zelo razčlenjeno obmejno dravsko hribovje vzdolž državne meje med Avstrijo in Slovenijo, ter razdeljeno na več posameznih skupin z nadmorskimi višinami do okoli

1.000 m. Najvišji vrh je Kapunar (1.050 m), med glavnimi vrhovi pa je tudi Žavcarjev vrh (915 m). Mi bomo po krožni poti osvojili slednjega skupaj z malo nižjim Tojzlovim vrhom, kjer je tudi postavljena planinska koča (Planinski dom Kozjak). Pot bomo pričeli pri Šoberjevem dvoru v bližini kraja Brestrnica. Najprej se bomo povzpeli na Tojzlov vrh, nato pa se bomo spustili na drugo stran do Šikerja. Čaka nas vzpon na glavni vrh poti - Žavcarjev vrh in obisk kočice v bližini vrha. Pot bomo končali v bližini izhodišča, in sicer v Spodnjem Rušniku. Hoje je za cca. 6 ur, možno pa se bo ustaviti in si ogledati tudi t.i. srce med vinogradi v Svečinskih gorah.

Planinski izlet v neznano

Datum odhoda: 16. november
Vodnika: predsednik PD, Vlado Stropnik, Matej Kortnik
Zahtevnost: lahka označena pot
Opis: Kot vsako leto se bo PD Šoštanj ob koncu leta odpravil na nekakšen neuradni zaključek planinske sezone – na izlet v neznano. Organizatorji izleta se vedno potrudimo, da najdemo manj znane, pa vendar zelo zanimive planinske poti lahko težavnostne stopnje za 3 do 5 ure hoje. Na izletu je več časa namenjeno tudi druženju,

ogledovanju lokalnih znamenitosti in drugega. Potrudimo se tudi, da pripravimo tako malico med hojo (vključeno v ceno) kot tudi pozno kosilo (vključeno v ceno). Kje se bomo "potepali" to leto, boste izvedeli, če se nam boste pridružili.

Štefanov planinski pohod iz Topolšice na Sleme (1096 m)

Datum odhoda: četrtek, 26. december, ob 8h iz Topolšice
Vodniki: Bojan Rotovnik, Jure Grudnik, Andrej Veternik, Matej Kortnik
Zahtevnost: lahka pot v zimskih razmerah
Čas hoje: 4-5h
Opis poti: Tradicionalni pohod PD Šoštanj na državni praznik Dan samostojnosti in enotnosti bo v letu 2019 organiziran že dvanajstič. Tokrat bo potekal nekoliko drugače kot v preteklih letih. Prav tako iz Topolšice se bomo po južnih pobočjih Loma povzpeli direktno na vrh Lomek (884 m) in nato mimo kmetije Žlebnik na Sleme oz. do Andrejevega doma na Slemenu. Po krajšem počitku in okrepcilu pa bo sledil še krajši spust po planinski poti do Kopina. V sredo, 26. decembra, se bomo zbrali ob 8.00 uri na parkirišču Term Topolšica (pod letnim bazenom) in od tam začeli vzpon

čez južna pobočja Loma na vrh Loma, Lomek (884 m). Od Ravsa se bomo spustili po travniku in nato skozi gozd do kmetije Bank. Od tam bomo nadaljevali proti kmetiji Žlebnik, kjer bomo imeli krajši počitek, ki bo namenjen tudi ogledu Kajuhovega spominskega obeležja.

Sledil bo zadnji vzpon mimo Orla do Andrejevega doma na Slemenu 1096m, kjer nas bo čakal topel čaj in primerno okrepcilo. Po okrepcilu v koči se bomo spustili po planinski poti proti vasi Zavodnje in pri Kopinu vstopili na avtobus, kar pomeni okoli pol ure hoje od planinske kočice. Avtobus bo udeležence pohoda peljal nazaj do Topolšice in nato preko Šoštanja in Pesja do Velenja.

Predhodne prijave za udeležbo na pohodu niso potrebne, je pa udeležba brezplačna (stroške avtobusnega prevoza iz Slemena krije PD Šoštanj). Za udeležbo na pohodu je potrebna primerna psihofizična pripravljenost ter planinska oprema za lažje zimske planinske pohode. Udeležencem pohoda priporočamo, da za prihod na zbirno oz. startno mesto, uporabijo javni potniški promet, saj je ura začetka pohoda prilagojena tako, da je možen prevoz z lokalnim avtobusom iz Velenja in Šoštanja. Vabljeni!

Dom na Smrekovcu (1377 m) DRUŽINAM PRIJAZNA PLANINSKA KOČA

PD Črna na Koroškem, +386 41 731 086

+386 3 584 15 88
 +386 41 785 698
 Bele Vode 37
 3325 Šoštanj
 46,413317
 14,900182
 GPS
 56

Andrejev dom na Slemenu (1096 m)

+386 31 382 381
 +386 31 382 520
 Šentvid pri Zavodnju 6
 3325 Šoštanj
 46,438159
 14,964375
 GPS
 33

Priporočila za varnejše pohodništvo in planinarjenje

Varnejše pohodništvo in planinarjenje

10 priporočil Združenja planinskih organizacij alpskega loka (CAA)

Kot dejavnosti na prostem sta pohodništvo in planinarjenje odlični način za izboljšanje kondicije, spoznavanje ljudi in zabavo. Naslednja priporočila so planinska združenja pripravila z namenom, da bo dejavnost izvajana kar se da varno in prijetno.

1. Nabiranje kondicije

Pohodništvo in planinarjenje sta vzdržljivostna športa, ki obremenita srce in pospešita prekrvavitev, zato morate biti pohodniki in planinci zdravi in morate znati realno oceniti svoje sposobnosti. Nikar ne hitite, za hojo izberite tak tempo, da nihče v skupini ne omaga.

2. Skrbno načrtovanje

Zemljevidi, vodniki, internet in poznavalci vas lahko poučijo o dolžini, višinski razliki, težavnosti ture in o trenutnih razmerah. Ture vedno izberite glede na sposobnosti skupine. Posebej bodite pozorni na vremensko napoved, saj veter, dež in mraz povečajo nevarnost nezgod.

3. Popolna oprema

Svojo opremo ustrezno prilagodite načrtovanemu pohodu, vaš nahrbtnik pa naj ne bo pretežak. Vedno imejte v nahrbtniku zaščito pred dežjem, mrazom in soncem, prav tako imejte s seboj tudi komplet za prvo pomoč in mobilni telefon (številka za klic v sili v Evropi: 112). Pri orientaciji si pomagajte z zemljevidi in GPS-om.

4. Primerna obutev

Stabilni pohodniški oziroma planinski čevlji ščitijo stopalo in ublažijo obremenitev nanj ter izboljšajo oprijem pri stopanju. Pri izbiri obutve se prepričajte, da se čevlji odlično prilagodijo, imajo podplate z dobrim oprijemom, so vodoodporni in lahki.

5. Zanesljiv korak je ključnega pomena

Padci zaradi zdrsa ali spotikanja so najpogostejši vzroki nezgod. Upoštevajte, da prehiter tempo hoje ali utrujenost zelo vplivata na gotovost vašega koraka in na vašo zbranost. Pazite na padajoče kamenje! S previdno hojo se boste izognili proženju kamenja!

6. Ostanite na označenih poteh

Na neoznačenih poteh obstaja večja nevarnost, da zaidete s poti, poveča se tudi nevarnost padcev in podora kamenja. Izogibajte se bližnjic. Če ugotovite, da ste zašli, se vrnite nazaj na zadnje mesto kjer se še znajdete. Strma pobočja s starim snegom se pogosto podcenjuje, a so zelo nevarna in nam na njih zlahka zdrsne.

7. Redni odmori

Redni počitki pohodnikom in planincem omogočajo, da si opomorejo ter uživajo v pokrajini in druženju. Redno jejte in pijte, da ohranite svojo moč in zbranost. Izotonični napitki so idealni za pogasitev žeje.

8. Odgovornost za otroke

Za otroke je zelo pomembno, da krajino odkrivajo na zabaven in raznolik način. Na odsekih poti, kjer obstaja nevarnost padca, naj za vsakega otroka skrbi ena izkušena odrasla oseba. Zelo zahtevni pohodi, kjer je potrebna dolgotrajna koncentracija, niso primerni za otroke.

9. Manjše skupine

Manjše skupine so bolj prilagodljive in članom omogočijo, da si med seboj pomagajo. Vsi v vaši skupini naj bodo seznanjeni s podatki o cilju pohoda ter poti v obe smeri. Skupina naj se drži skupaj. Samohodci pozor: tudi manjša nezgoda lahko zahteva resno reševanje.

10. Spoštovanje narave in okolja

Varujte naravno okolje. Za sabo ne puščajte smeti, ostanite na poti, ne motite divjih ali domačih živali, ne dotikajte se rastlin in spoštujte zavarovana območja. Uporabljajte javni prevoz ali skrbite za čim bolj optimalno izkoriščenost osebnih vozil.

Priporočila so bila sprejeta na skupščini CAA 2012 v Poschiavo, posodobljena v letu 2018 v Torinu.

Priporočila za varnost na zelo zahtevnih planinskih poteh

Varnost na zelo zahtevnih planinskih poteh

10 priporočil Združenja planinskih organizacij alpskega loka (CAA)

Hoja po zelo zahtevnih planinskih poteh je povezana s tveganji. Pri nezadostni pripravljenosti, pomanjkljivi opremi ali napačnem ravnanju obstaja nevarnost padca.

1. Skrbno načrtujte

Načrtovanje je ključ do varnih, užitka polnih tur. Natančno se pozanimajte o težavnosti, dolžini, dostopu in sestopi, vremenu in razmerah na poti.

2. Cilj prilagodite osebnim sposobnostim

Previsoko izbrana težavnostna stopnja zmanjšuje

doživetje in lahko privede v nevarne situacije.

3. Uporabljajte popolno, normam ustrezajočo opremo

Plezalni pas, varovalni komplet in čelada: samo dosledna in pravilna uporaba opreme omogoča varnejšo hojo po zelo zahtevnih poteh. Za nujne primere imejte s seboj komplet prve pomoči in mobilni telefon.

4. Ob nevarnosti nevihte ne vstopajte na zahtevno planinsko pot

Udar strele pomeni življenjsko nevarnost. Dež, mokrota in mraz povečajo nevarnost padca.

5. Dvojno preverjanje ob vstopu

Medsebojno se kontrolirajte: spoj plezalnega pasu, povezava varovalnega kompleta s plezalnim pasom, čelado.

6. Kritično preverite žično vrv in sidra

Padajoče kamenje, pritisk snega, drobljenje skale zaradi

zmrzali in korozija lahko poškodujejo varovalne in druge naprave. Poročajte o poškodovanih varovalnih in poteh. Ne vstopajte na zaprte planinske poti.

7. Vzdržujte zadostno varnostno razdaljo

Med dvema fiksnima točkama se sme gibati samo ena oseba.

8. Jasen dogovor pri srečevanju

Komunikacija in obzirnost preprečujeta nevarne situacije pri prehitevanju ali srečevanju.

9. Pozor, padajoče kamenje!

Previdno gibanje preprečuje sprožanje kamenja.

10. Spoštujte naravo in okolje

Potujte z javnimi prevoznimi sredstvi ali s skupinskim prevozom. Odpadke odnesite s seboj. Ne povzročajte hrupa.

Priporočila so bila sprejeta na skupščini CAA 2012 v Poschiavo, posodobljena v letu 2018 v Torinu.

ČLANICE ZDRUŽENJA PLANINSKIH ORGANIZACIJ ALPSKEGA LOKA (CAA)

Turno kolesarjenje

Kot je bilo navedeno že v lanskem Planinskem popotniku, bomo z letom 2019 začeli z aktivnostmi v Turno-kolesarskem odseku in ga tudi registrirali na Planinski zvezi Slovenije.

Naj omenim, da sem med

pogovori s člani društva in ostalimi ljubitelji kolesarjenja naletel na pozitiven odziv o začetku delovanja odseka. Trenutno imamo usposobljenega enega vodnika, v letu 2019 pa načrtujemo usposobiti še najmanj dva. Z vsaj tremi vodniki bomo

v društvu pridobili potrebno strokovno znanje za vodenje turnih kolesarjev po kolesarskih izletih.

Pri opisu vsake posamezne aktivnosti obstaja pri turnem kolesarstvu lestvica zahtevnosti, ki jo predstavljam v spodnjih treh tabelah.

SKUPNA TEŽAVNOST	TEŽAVNOST VZPONA	TEŽAVNOST SPUSTA	DOLŽINA (Km)	VIŠINSKA RAZLIKA (m)	OPIS
1 – zelo lahka	največ V1	največ V2	Do 20	Do 300	Pretežno po asfaltu in dobrem makadamu z blagimi vzponi in spusti.
2 – lahka	največ V2	največ S2	Do 30	300 do 800	Dolžina ture je do 30 km in do 800 m skupnega vzpona po pretežno dobrih vozni površinah in utrjenih gozdnih cestah brez ovir. Vzponi do V2. Spusti največ S2.
3 – srednje težka	največ V3	največ S3	Do 50	600 do 1.000	Dolžina ture je v povprečju 3 km in 800 m skupnega vzpona pretežno po makadamskih cestah in kolovozih, deloma tudi po slabši vozni podlagi s kratkimi strmimi odseki. Vzponi do V3. Spusti največ S3. Potrebna je dobra fizična pripravljenost.
4 – težka	največ V4	največ S4	Do 70	800 do 1.200	Dolžina ture je v povprečju 40 km in 1000 m skupnega vzpona pretežno po makadamskih cestah in kolovozih, deloma tudi po slabši vozni podlagi s kratkimi strmimi odseki. Vzponi do V4. Spusti ne presegajo težavnostne stopnje S4. Potrebna je zelo dobra fizična pripravljenost.
5 – zelo težka	največ V5	največ S5	Do 90	1.000 do 1.400	Dolžina ture je v povprečju 50 km in 1200m skupnega vzpona po strmih makadamskih cestah in kolovozih, pogosto po slabši vozni podlagi z dolgimi strmimi vzponi in spusti z izpostavljenimi mesti, izjemoma na kratke razdalje tudi nošnja kolesa. Vzponi večinoma V4, na nekaterih odsekih V5, spusti do S5. Potrebna je dobra fizična pripravljenost in obvladovanje tehnike vožnje kolesa v težjih pogojih.
6 – izjemno težka	največ V6	največ S6	Nad 90	Nad 1.400	Dolžina ture je več kot 60 km in nad 1400m skupnega vzpona pretežno po zelo strmih in slabih vozni podlagah. Mestoma nošnja kolesa in spust po izpostavljenem terenu. Ocena vzpona in spusta do V6 in S6. Potrebna je zelo dobra fizična pripravljenost, treniranost in zelo dobro obvladovanje tehnike vožnje kolesa.
7 – nadvse težka	V7	S7	Nad 90	Nad 1.400	Dolžina ture je več kot 60 km in nad 1400m skupnega vzpona pretežno po zelo strmih in zelo slabih (komaj) vozni podlagah. Pogosto nošnja kolesa in spust po zelo izpostavljenem terenu. Vzpon tudi z mest V7 in S7. Potrebna je izjemna fizična pripravljenost in treniranost, izjemno dobro obvladovanje tehnike vožnje kolesa.

Opomba: Pri določanju skupne ocene ture ima največji vpliv najtežji element, oziroma tisti, ki po težavnosti pretežno navzgor odstopa od ostalih.

Za ocenjevanje zahtevnosti vzponov in spustov uporabljamo splošno uveljavljene ocene, kot jih je v Strmih kolesnicah opisal Marko Paternu.

Zahtevnost spustov

V1	nezahtevni vzponi po zelo položnih cestah
V2	manj zahtevni vzponi po položnih cestah in kolovozih; naklon manj kot 5%
V3	srednje zahtevni vzponi po srednje strmih cestah in kolovozih; naklon od 5% do 10%
V4	srednje zahtevni vzponi po strmih cestah, kolovozih in pešpoteh; naklon od 10% do 15%
V5	zelo zahtevni vzponi po strmih makadamskih cestah, redkeje asfaltnih, po kolovozih, pešpoteh in stezah; naklon od 15% do 20%, kratka mesta lahko do 25%
V6	izjemno zahtevni vzponi po izjemno strmih kolovozih, redko makadamskih cestah, po pešpoteh, stezah in vlakah; naklon večji od 20%, kratka mesta lahko do 35%
V7	skrajno zahtevni vzponi po skrajno strmih kolovozih, pešpoteh, stezah in vlakah; naklon večji kot 35%, kratka mesta lahko do 50%; ti vzponi so večinoma kratki in jih običajno lahko zvozimo šele po več poizkusih ter pri suhi podlagi

Zahtevnost spustov

S1	nezahtevni spusti po dobrih, položnih in srednje strmih asfaltnih in makadamskih cestah
S2	manj zahtevni spusti po dobrih, strmih do zelo strmih asfaltnih in makadamskih cestah
S3	srednje zahtevni spusti po slabih, strmih, do zelo strmih makadamskih cestah in kolovozih brez ovir
S4	srednje zahtevni spusti po kolovozih, pešpoteh in stezah z redkimi ovirami
S5	zelo zahtevni spusti po kolovozih, pešpoteh, stezah in vlakah s stalnimi ovirami
S6	izjemno zahtevni spusti po kolovozih, pešpoteh, stezah in vlakah s stalnimi ovirami
S7	skrajno zahtevni spusti po poteh, redko kolovozih, po stezah in vlakah s stalnimi, skrajno težavnimi ovirami, ki jih običajno zmoremo prevoziti šele po več poizkusih in pri suhi podlagi; vožnja je na meji padca

Turno kolesarski odsek

Turno kolesarski vodnik	Kategorija
Primož Grudnik	TKV1

V spomladanskem času bo nastala nova društvena spletna stran, kjer bo imel Turno-kolesarski odsek svoj zavihek.

V njem bodo zbrane vse informacije, ki so potrebne za varno in prijetno kolesarjenje. Se že veselimo.

Vsi na kolo za zdravo telo! :)

Primož Grudnik

Opisi turno-kolesarskih izletov v letu 2019

Šmihel nad Mozirjem - Konečka Planina – Dom na Smrekovcu

Datum odhoda: nedelja, 9. junij

Vodniki: Primož Grudnik, Tomo Drolec, Žiga Kugonič

Zahtevnost poti: srednje težka

Čas vožnje: 3 h

Oprema: tehnično brezhibno gorsko kolo s profiliranimi gumami in vsaj sprednjim vzmetenjem, čelada, rokavice, očala, rezervna majica, hrana in pijača iz nahrbtnika, rezervna zračnica, tlačilka, orodje, komplet za krpanje zračnic, osebni dokument

Opis: Z organiziranim prevozom se bomo peljali v Šmihel nad Mozirjem, kjer bo naše izhodišče. Od tam se bomo peljali po asfaltni cesti v smeri Golteh. Kar hitro bomo zagledali manjše križišče, kjer se bomo usmerili proti Konečki planini. Asfaltno podlago bo hitro zamenjal makadam, ki nas bo po dolgem klanecu (V3) pripeljal do Konečke planine, kjer bomo naredili odmor za malo daljši počitek. Sledilo bo kolesarjenje med planinami (Potočka, Pleška, Naraločka) in nato spust do sedla Kal (S3). Usmerili se bomo proti Atelskem sedlu in naprej do Doma na Smrekovcu. Tukaj bomo opravili glavni počitek. Sledil bo spust po makadamski cesti do Belih Vod in naprej po asfaltu do Šoštanja, kjer bomo zaključili naše kolesarjenje.

Dan slovenskih planinskih doživetij 2019 – srečanje slovenskih planincev na LISCI

Datum odhoda: sobota, 15. junij, z odhodom ob 7.30h iz Šoštanja

Vodniki: Primož Grudnik, Žiga Kugonič

Zahtevnost poti: različne zahtevnosti

Čas vožnje: odvisno od izbranega izleta

Oprema: tehnično brezhibno gorsko kolo s profiliranimi gumami in vsaj sprednjim vzmetenjem, čelada, rokavice, očala, rezervna majica, hrana in pijača iz nahrbtnika, rezervna zračnica, tlačilka, orodje, komplet za krpanje zračnic, osebni dokument

Opis: Na Dnevu planinskih doživetij se v zadnjih letih veliko promovira gorsko kolesarjenje. Tudi mi se bomo letos pridružili šoštanjskim pohodnikom in se bomo skupaj odpeljali na izhodišče pod Lisco. Tam se bomo prepustili organizatorju, ki nas bo po njihovih kolesarskih poteh vodil do prireditvenega prostora. Več podatkov o samem izletu bomo izvedeli, ko bo organizator objavil svoj program.

Turno-kolesarski vzpon: Šoštanj – Dom na Smrekovcu

Datum odhoda: nedelja, 22. september

Vodniki: Primož Grudnik, Žiga Kugonič

Zahtevnost poti: srednje težka

Oprema: tehnično brezhibno gorsko kolo s profiliranimi gumami in vsaj sprednjim vzmetenjem, čelada, rokavice, očala, rezervna majica, hrana in pijača iz nahrbtnika, rezervna zračnica, tlačilka, orodje, komplet za krpanje zračnic, osebni dokument

Opis: Prvič bomo kolesarji organizirano kolesarili do

Doma na Smrekovcu, kjer se bomo družili s pohodniki ob praznovanju občinskega praznika. Zbirno mesto in pot še nista natančno določena. Več informacij o sami trasi poti bo objavljenih na društveni spletni strani v začetku meseca septembra.

Parenzana: Pot zdravja in prijateljstva

Datum odhoda: nedelja, 29. september

Vodniki: Primož Grudnik, Tomo Drolec, Žiga Kugonič

Zahtevnost poti: lahka

Oprema: tehnično brezhibno gorsko kolo s profiliranimi gumami in vsaj sprednjim vzmetenjem, čelada, rokavice, očala, rezervna majica, hrana in pijača iz nahrbtnika, rezervna zračnica, tlačilka, orodje, komplet za krpanje zračnic, osebni dokument

Opis: Parenzana je urejena kolesarska pot, ki po poti bivše železnice vodi od Trsta do Poreča. Popotovanje po njej je enkratno kolesarsko doživetje. Ogledali si bomo številne znamenitosti in mesta, ter se razvajali ob čistem zraku in neokrnjeni naravi. Z organiziranim prevozom se bomo odpeljali do Trsta, kjer bo naše izhodišče. Po kratkem kroženju po mestu bomo kolesarili proti slovenski meji. Kolesarili bomo skozi Ankarano, Koper, Izolo, Strunjan, Portorož, Lucijo vse do Sečovelj, kjer bomo s kolesarjenjem zaključili. Med potjo se bomo večkrat ustavili, se ob lepem vremenu tudi namočili v morju in predvsem skrbeli za dobro voljo. Z organiziranim prevozom se bomo vrnili proti Šoštanju.

Priporočila za turno kolesarstvo

Turno kolesarstvo - varnejše in strpno

10 priporočil Združenja planinskih organizacij alpskega loka (CAA)

1. Zdravi na kolo

Turno kolesarstvo je vzdržljivostni šport, ki spodbujevalno deluje na srce, mišice in krvni obtok, zato od vas zahteva, da ste zdravi in da realno ocenite svoje zmožnosti. Ne postavljajte si prehudih časovnih omejitev ter intenzivnost in dolžino svojih tur stopnjujte počasi.

2. Skrbno načrtujte

Pri izbiri kolesarske ture, ki ustreza vaši vzdržljivosti in sposobnostim, naj vam bodo v pomoč specializirana literatura, zemljevidi, internet in poznavalci. Vedno prilagodite turo glede na skupino, vremensko napoved in trenutne razmere. Opozorilo turnim kolesarjem, ki vozijo sami: tudi majhna nezgoda lahko vodi do resne nesreče.

3. Kolesarite samo po ustreznih poteh

Ne kolesarite zunaj urejenih poti, da ne povzročite erozije tal. Uporabljajte samo kolesarjem dovoljene ceste in poti ter spoštujte krajevne omejitve in predpise, da se izognete nesporazumom z lastniki zemljišč, oskrbniki poti in drugimi uporabniki.

4. Preglejte svoje kolo

Pred vsakim kolesarjenjem preverite zavore, tlak v pnevmatikah, zatesnjenost koles, vzmetenje in prestave. Z rednim servisom kolesa pri specializiranem serviserju boste zagotovili, da je kolo tehnično brezhibno. Poskrbite, da je sedež v ustreznem položaju.

5. Poskrbite, da imate s seboj vse, kar potrebujete

V vašem nahrbtniku naj bodo topla oblačila, zaščita pred dežjem in vetrom, komplet za popravilo kolesa in komplet prve pomoči, pa tudi mobilni telefon (evropska številka za klic v sili: 112), baterijska svetilka ter dovolj hrane in pijače. Rokavice in očala naj zaščitijo vaše roke in oči. Zemljevid in GPS sta v pomoč pri orientiranju.

Po potrebi ustavite. Če prijazno pozdravite, vas bodo lepše sprejeli. Kolesarite v majhnih skupinah in se izogibajte potem, ki jih množično uporabljajo pohodniki.

8. Uravnajte svojo hitrost

Prilagodite svojo hitrost razmeram! Vozite previdno in bodite vedno pripravljeni na zaviranje, saj se lahko nepričakovane ovire pojavijo kadarkoli. O kolesarjenju in zavornih tehnikah lahko več izveste na tečajih turnega kolesarstva.

9. Za seboj ne puščajte ničesar

Preprečite erozijo tal in poškodbe na poteh, tako da zavirate narahlo, ne da bi ob tem zablokirala kolesa. Odnosite smeti s seboj in ne povzročajte hrupa.

6. Vedno nosite čelado

Navzgor ali navzdol - vedno nosite čelado! V primeru padca ali trčenja vas lahko čelada zaščiti pred poškodbami glave ali vam celo reši življenje. Poškodbe preprečujejo tudi ščitniki.

7. Pešci imajo prednost

Bodite uvidni do pešcev, tako da svojo prisotnost naznanite dovolj zgodaj in upočasnite vožnjo.

10. Pomislite na živali

Divje živali se prehranjujejo v mraku, zato kolesarite pri dnevni svetlobi, da jih ne motite. Živini na paši se približajte v tempu hoje in za sabo zapirajte vrata ograd za živino.

Priporočila so bila sprejeta na skupščini CAA, ki je bila 8. septembra 2012 v Švici.

...skupaj od leta 1904...

